

Dziennik Urzędowy

Unii Europejskiej

C 282

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

Tom 52

21 listopada 2009

Powiadomienie nr

Spis treści

Strona

IV Zawiadomienia

ZAWIADOMIENIA INSTYTUCJI I ORGANÓW UNII EUROPEJSKIEJ

Trybunał Sprawiedliwości

2009/C 282/01

Ostatnia publikacja Trybunału Sprawiedliwości w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* Dz.U. C 267 z 7.11.2009.

1

V Ogłoszenia

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

Trybunał Sprawiedliwości

2009/C 282/02

Sprawy połączone C-501/06 P, C-513/06 P, C-515/06 P i C-519/06 P: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 6 października 2009 r. — GlaxoSmithKline Services Unlimited, dawniej Glaxo Wellcome plc (C-501/06 P), Komisja Wspólnot Europejskich (C-513/06 P), European Association of Euro Pharmaceutical Companies (EAEPC) (C-515/06 P), Asociación de exportadores españoles de productos farmacéuticos (Aseprofar) (C-519/06 P) przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, European Association of Euro Pharmaceutical Companies (EAEPC), Bundesverband der Arzneimittel-Importeure eV, Spain Pharma SA i Asociación de exportadores españoles de productos farmacéuticos (Aseprofar) (Odwołania — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Ograniczenia handlu równoległego produktami leczniczymi — Artykuł 81 ust. 1 WE — Ograniczenie konkurencji ze względu na cel porozumienia — Reglamentacja cen na poziomie krajowym — Zastąpienie uzasadnienia — Artykuł 81 ust. 3 WE — Przyczynianie się do popierania postępu technicznego — Kontrola — Ciężar dowodu — Uzasadnienie — Interes prawny)

2

PL

Cena:
4 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

2009/C 282/03	Sprawy połączone C-125/07 P, C-133/07 P, C-135/07 P i C-137/07: Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 24 września 2009 r. — Erste Group Bank AG, dawniej Erste Bank der österreichischen Sparkassen AG (C-125/07 P), Raiffeisen Zentralbank Österreich AG (C-133/07 P), Bank Austria Creditanstalt AG (C-135/07 P), Österreichische Volksbanken AG (C-137/07) przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich (Odwolanie — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Ustalanie przez austriackie banki stóp oprocentowania kredytów i lokat — „Klub Lombard” — Wpływ na handel pomiędzy państwami członkowskimi — Metoda ustalania grzywien — Sukcesja przedsiębiorstw — Rzeczywisty wpływ na rynek — Wprowadzenie kartelu w życie).....	3
2009/C 282/04	Sprawa C-335/07: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 6 października 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Finlandii (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Środowisko naturalne — Dyrektywa 91/271/CEE — Oczyszczanie ścieków komunalnych — Brak wprowadzenia wymogu bardziej rygorystycznego oczyszczania z azotu we wszystkich oczyszczalniach ścieków komunalnych pochodzących z aglomeracji o równoważnej liczbie mieszkańców powyżej 10000)	3
2009/C 282/05	Sprawa C-370/07: Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 1 października 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Radzie Unii Europejskiej (Skarga o stwierdzenie nieważności — Ustalenie stanowisk, które mają być zajęte w imieniu Wspólnoty w organie utworzonym przez umowę — Obowiązek uzasadnienia — Wskazanie podstawy prawnej — XIV Konferencja Stron Konwencji o Międzynarodowym Handlu Dzikimi Zwierzętami i Roślinami Gatunków Zagrożonych Wyginieciem (CITES))	4
2009/C 282/06	Sprawa C-438/07: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 6 października 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Szwecji (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Środowisko naturalne — Dyrektywa 91/271/EWG — Oczyszczanie ścieków komunalnych — Brak wymogu bardziej rygorystycznego oczyszczania azotu przez wszystkie oczyszczalnie ścieków komunalnych z aglomeracji o równoważnej liczbie mieszkańców wynoszącej ponad 10000)	4
2009/C 282/07	Sprawa C-505/07: Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 1 października 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo — Hiszpania) — postępowanie wszczęte przez Compañía Española de Comercialización de Aceite SA (Odesłanie prejudycjalne — Wspólna organizacja rynku olejów i tłuszczów — Rozporządzenie nr 136/66/EWG — Artykuł 12a — Składowanie oliwy z oliwek bez finansowania wspólnotowego — Kompetencje krajowego organu ochrony konkurencji)	5
2009/C 282/08	Sprawa C-562/07: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 6 października 2009r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Hiszpanii (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Swobodny przepływ kapitału — Artykuł 56 WE i art. 40 porozumienia o EOG — Podatki bezpośrednie — Osoby fizyczne — Opodatkowanie zysków kapitałowych — Różnica w traktowaniu rezydentów i nierezydentów).....	5
2009/C 282/09	Sprawa C-567/07: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 1 października 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State — Niderlandy) — Minister voor Wonen, Wijken en Integratie przeciwko Woningstichting Sint Servatius (Swobodny przepływ kapitału — Artykuł 56 WE — Ograniczenia — Uzasadnienie — Polityka mieszkaniowa — Usługi świadczone w ogólnym interesie gospodarczym)	6
2009/C 282/10	Sprawa C-569/07: Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 1 października 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Special Commissioners of Income Tax, London — Zjednoczone Królestwo) — HSBC Holdings plc, Vidacos Nominees Ltd przeciwko The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs (Podatki pośrednie — Gromadzenie kapitału — Pobieranie podatku w wysokości 1,5 % od przeniesienia lub emisji akcji w ramach systemu rozliczeniowego („clearance service”))	6

2009/C 282/11	Sprawa C-3/08: Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 1 października 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal du travail de Nivelles — Belgia) — Ketty Leyman przeciwko Institut national d'assurance maladie-invalidité (INAMI) (Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Systemy zabezpieczenia społecznego — Świadczenia z tytułu niezdolności do pracy — Rozporządzenie (EWG) nr 1408/71 — Artykuł 40 ust. 3 — Odrębne systemy świadczeń w zależności od państw członkowskich — Sytuacja niekorzystna dla pracowników migrujących — Składki nieuprawniające do świadczenia) 7	7
2009/C 282/12	Sprawa C-40/08: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 6 października 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de Primera Instancia n° 4 de Bilbao — Hiszpania) — Asturcom Telecomunicaciones SL przeciwko Cristinie Rodríguez Nogueirze (Dyrektywa 93/13/EWG — Umowy konsumenckie — Nieuczciwy zapis na sąd polubowny — Nieważność — Wyrok sądu polubownego, który nabrał powagi rzeczy osądzonej — Egzekucja — Właściwość sądu krajowego rozpoznającego sprawę egzekucyjną do podniesienia z urzędu nieważności nieuczciwego zapisu na sąd polubowny — Zasady równoważności i skuteczności)..... 7	7
2009/C 282/13	Sprawa C-103/08: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 1 października 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Vorarlberg — Austria) — Arthur Gottwald przeciwko Bezirkshauptmannschaft Bregenz (Swobodny przepływ osób — Obywatelstwo Unii — Artykuł 12 WE — Udostępnienie osobom niepełnosprawnym nieodpłatnej winiety rocznej — Przepisy ograniczające przyznawanie takiej winiety jedynie osobom niepełnosprawnym, które mają miejsce zamieszkania lub miejsce stałego pobytu na terytorium kraju) 8	8
2009/C 282/14	Sprawa C-123/08: Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 6 października 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Amsterdam — Niderlandy) — europejski nakaz aresztowania wydany przeciwko Dominicowi Wolzenburgowi (Współpraca policyjna i sądowa w sprawach karnych — Decyzja ramowa 2002/584/WSiSW — Europejski nakaz aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi — Artykuł 4 pkt 6 — Fakultatywna odmowa wykonania europejskiego nakazu aresztowania — Transpozycja do prawa krajowego — Osoba zatrzymana będąca obywatelem wydającego nakaz państwa członkowskiego — Niewykonanie europejskiego nakazu aresztowania przez państwo członkowskie wykonujące ten nakaz ze względu na pobyt przez okres pięciu lat na jego terytorium — Artykuł 12 WE) 8	8
2009/C 282/15	Sprawa C-133/08: Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 6 października 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden — Niderlandy) — Intercontainer Interfrigo SC (ICF) przeciwko Balkenende Oosthuizen BV, MIC Operations BV (Konwencja rzymska o prawie właściwym dla zobowiązań umownych — Prawo właściwe w razie braku wyboru prawa — Umowa czarterowa — Łączniki — Możliwość oddzielenia części umowy) 9	9
2009/C 282/16	Sprawa C-141/08 P: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 1 października 2009 r. — Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware Co. Ltd przeciwko Radzie Unii Europejskiej, Komisji Wspólnot Europejskich, Vale Mill (Rochdale) Ltd, Pirola SpA, Colombo New Scal SpA, Republice Włoskiej (Odwołanie — Polityka handlowa — Dumping — Przywóz desek do prasowania pochodzących z Chin — Rozporządzenie (WE) nr 384/96 — Artykuł 2 ust. 7 lit. c) oraz art. 20 ust. 4 i 5 — Status przedsiębiorstwa działającego w warunkach gospodarki rynkowej — Prawo do obrony — Dochodzenie antydumpingowe — Termin wyznaczony przedsiębiorstwom na przedstawienie uwag) 9	9
2009/C 282/17	Sprawa C-153/08: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 6 października 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Hiszpanii (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Swobodne świadczenie usług — Artykuł 49 WE i art. 36 porozumienia EOG — Opodatkowanie bezpośrednie — Podatek dochodowy — Zwolnienie podatkowe ograniczone do wygranych z loterii i gier losowych organizowanych przez pewne podmioty i jednostki krajowe) 10	10

2009/C 282/18	Sprawa C-219/08: Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 1 października 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Belgii (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Swoboda świadczenia usług — Nieuzasadniona przeszkoda — Delegowanie pracowników będących obywatelami państw trzecich) 11	11
2009/C 282/19	Sprawa C-247/08: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 1 października 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Köln — Niemcy) — Gaz de France — Berliner Investissement SA przeciwko Bundeszentralamt für Steuern (Swobodny przepływ kapitału — Zwolnienie w państwie członkowskim spółki zależnej z opodatkowania u źródła zysków wypłacanych na rzecz spółki dominującej — Pojęcie „spółka państwa członkowskiego” — „Société par actions simplifiée” prawa francuskiego) 11	11
2009/C 282/20	Sprawa C-252/08: Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 1 października 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Malty (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Zanieczyszczenia środowiska — Obiekt energetycznego spalania — Ograniczenie emisji niektórych zanieczyszczeń do powietrza) 11	11
2009/C 282/21	Sprawa C-267/08: Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 6 października 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Klagenfurt — Austria) — SPÖ Landesorganisation Kärnten przeciwko Finanzamt Klagenfurt (Podatek VAT — Prawo do odliczenia podatku naliczonego — Pojęcie działalności gospodarczej — Regionalny oddział partii politycznej — Działalność reklamowa na rzecz lokalnych oddziałów partii — Związane z tą działalnością koszty, które przekraczają przychody) 12	12
2009/C 282/22	Sprawa C-468/08: Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 1 października 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Francuskiej (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Uznawanie kwalifikacji zawodowych — Dyrektywa 2005/36/WE — Brak transpozycji) 12	12
2009/C 282/23	Sprawa C-477/08: Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 24 września 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Austrii (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 2005/36/WE — Uznawanie kwalifikacji zawodowych — Brak transpozycji w wyznaczonym terminie) 13	13
2009/C 282/24	Sprawa C-502/08: Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 1 października 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Hiszpanii (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 2005/60/WE — Przeciwdziałanie korzystaniu z systemu finansowego w celu prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu — Brak pełnej transpozycji — Brak powiadomienia o środkach transpozycji) 13	13
2009/C 282/25	Sprawa C-504/08: Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 24 września 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Hiszpanii (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 2006/70/WE — Urzędnicy i politycy — Pranie pieniędzy — Niepełna transpozycja) 14	14
2009/C 282/26	Sprawa C-549/08: Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 1 października 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Irlandii (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 2006/70/WE — Pranie pieniędzy i finansowanie terroryzmu — Brak transpozycji w przewidzianym terminie) 14	14
2009/C 282/27	Sprawa C-575/08: Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 1 października 2009 r. — komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Belgii (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 2005/56/WE — Transgraniczne łączenie się spółek kapitałowych — Brak transpozycji w przepisany terminie) 15	15

2009/C 282/28	Sprawa C-6/09: Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 6 października 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Belgii (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 2005/60/WE — Pranie pieniędzy oraz finansowanie terroryzmu — Brak transpozycji w wyznaczonym terminie) 15
2009/C 282/29	Sprawa C-8/09: Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 24 września 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Belgii (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 2006/17/WE — Wymagania technicznych dotyczące dawstwa, pobierania i badania tkanek i komórek ludzkich — Brak transpozycji w przepisany terminie) 15
2009/C 282/30	Sprawa C-9/09: Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 22 września 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Belgii (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Zdrowie publiczne — Dyrektywa 2004/23/WE — Ustalenie norm jakości i bezpiecznego oddawania, pobierania, testowania, przetwarzania, konserwowania, przechowywania i dystrybucji tkanek i komórek ludzkich — Brak transpozycji w przepisany terminie) 16
2009/C 282/31	Sprawa C-100/09: Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 1 października 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Czeskiej (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 2007/14/WE — Szczegółowe zasady wdrożenia niektórych przepisów dyrektywy 2004/109/WE — Brak transpozycji w wyznaczonym terminie) 16
2009/C 282/32	Sprawa C-416/08 P: Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 10 lipca 2009 r. — Apple Computer, Inc. przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), TKS-Teknosoft SA (Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Rozporządzenie (WE) nr 40/94 — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) — Słowny znak towarowy QUARTZ — Sprzeciw właściciela graficznego wspólnotowego znaku towarowego QUARTZ — Odmowa rejestracji — Podobieństwo towarów — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Odwołanie oczywiście niedopuszczalne) 17
2009/C 282/33	Sprawa C-445/08: Postanowienie Trybunału (trzecia izba) z dnia 9 lipca 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg — Niemcy) — Kurt Wierer przeciwko Land Baden-Württemberg (Artykuł 104 § 3 akapit pierwszy regulaminu — Prawo jazdy — Dyrektywa 91/439/EWG — Odebranie krajowego prawa jazdy z powodu prowadzenia samochodu w stanie nietrzeźwości — Nieprzedłożenie opinii lekarsko-psychologicznej koniecznej do otrzymania nowego prawa jazdy w przyjmującym państwie członkowskim — Prawo jazdy wydane w innym państwie członkowskim — Sprawdzenie przez przyjmujące państwo członkowskie przesłanki miejsca zamieszkania — Możliwość oparcia się na informacjach dostarczonych przez posiadacza prawa jazdy w ramach obowiązku współdziałania ciążącego na nim na podstawie wewnętrznego prawa przyjmującego państwa członkowskiego — Możliwość podjęcia dochodzenia w państwie członkowskim wydania) 17
2009/C 282/34	Sprawa C-483/08: Postanowienie Trybunału (siódma izba) z dnia 9 lipca 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal de première instance de Mons — Belgia) — Régie communale autonome du stade Luc Varenne przeciwko państwu belgijskiemu — SPF Finances (Artykuł 104 § 3 akapit pierwszy regulaminu — Szósta dyrektywa VAT — Artykuł 10 ust. 1 i 2 — Ściągnięcie podatku nienależnie odliczonego — Rozpoczęcie biegu terminu przedawnienia) 18
2009/C 282/35	Sprawa C-257/09: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Dioikitiko Protodikeio Tripoleos (Grecja) w dniu 10 lipca 2009 r. — Alfa Vita Vassilopoulos AE, anciennement Trofo Super-Markets AE przeciwko Elliniko Dimosio, Nomarchiaki Aftodioikisi Lakonias 18
2009/C 282/36	Sprawa C-264/09: Skarga wniesiona w dniu 14 lipca 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Słowacji 19

2009/C 282/37	Sprawa C-323/09: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Justice (England and Wales), Chancery Division w dniu 12 sierpnia 2009 r. — Interflora Inc, Interflora British Unit przeciwko Marks & Spencer plc, Flowers Direct Online Limited	19
2009/C 282/38	Sprawa C-327/09: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bayerischer Verwaltungsgerichtshof (Niemcy) w dniu 14 sierpnia 2009 r. — Mensch und Natur AG przeciwko Freistaat Bayern	21
2009/C 282/39	Sprawa C-335/09 P: Odwołanie wniesione w dniu 24 sierpnia 2009 r. przez Rzeczpospolitą Polską, od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (pierwsza izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 10 czerwca 2009 r. w sprawie T-257/04 Polska przeciwko Komisji	21
2009/C 282/40	Sprawa C-336/09 P: Odwołanie wniesione w dniu 24 sierpnia 2009 r. przez Rzeczpospolitą Polską od postanowienia Sądu Pierwszej Instancji (pierwsza izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 10 czerwca 2009 r. w sprawie T-258/04 Polska przeciwko Komisji	23
2009/C 282/41	Sprawa C-337/09 P: Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji wydanego w dniu 17 czerwca 2009 r. w sprawie T-498/04, Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group Co. Ltd przeciwko Radzie Unii Europejskiej, wniesione w dniu 20 sierpnia 2009 r. przez Radę Unii Europejskiej	23
2009/C 282/42	Sprawa C-338/09: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Unabhängiger Verwaltungssenat Wien (Austria) w dniu 24 sierpnia 2009 r. — Yellow Cab Verkehrsbetriebs GmbH przeciwko Magistrat der Stadt Wien	24
2009/C 282/43	Sprawa C-339/09: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Nejvyšší správní soud (Republika Czeska) w dniu 24 sierpnia 2009 r. — Skoma-Lux sro przeciwko Celní ředitelství Olomouc	25
2009/C 282/44	Sprawa C-346/09: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Gerechtshof 's-Gravenhage (Niderlandy) w dniu 28 sierpnia 2009 r. — Staat der Nederlanden przeciwko Denkavit Nederland BV i in.	25
2009/C 282/45	Sprawa C-347/09: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bezirksgericht Linz (Austria) w dniu 31 sierpnia 2009 r. — Postępowanie karne przeciwko Jochenowi Dickingerowi i Franzowi Ömerowi	26
2009/C 282/46	Sprawa C-348/09: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen, Münster (Niemcy) w dniu 31 sierpnia 2009 r. — Pietro Infusino przeciwko Oberbürgermeisterin der Stadt Remscheid	27
2009/C 282/47	Sprawa C-352/09 P: Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (piąta izba) wydanego w dniu 1 lipca 2009 r. w sprawie T-24/07 ThyssenKrupp Stainless AG przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, wniesione w dniu 2 września 2009 r. przez ThyssenKrupp Nirosta AG, dawniej ThyssenKrupp Stainless AG	27
2009/C 282/48	Sprawa C-354/09: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy) w dniu 3 września 2009 r. — Gaston Schul BV przeciwko Staatssecretaris van Financiën	28
2009/C 282/49	Sprawa C-356/09: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshof (Austria) w dniu 4 września 2009 r. — Pensionsversicherungsanstalt przeciwko Dr. Christine Kleist	29
2009/C 282/50	Sprawa C-372/09: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation (Francja) w dniu 17 września 2009 r. — Josep Penarroja Fa przeciwko Procureur général près la Cour d'appel de Paris	29

2009/C 282/51	Sprawa C-373/09: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation (Francja) w dniu 17 września 2009 r. — Josep Penarroja Fa przeciwko Procureur général près la Cour de cassation	30
2009/C 282/52	Sprawa C-380/09 P: Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (druga izba) wydanego w dniu 9 lipca 2009 r. w sprawach połączonych T-246/08 i T-332/08 Melli Bank plc przeciwko Radzie Unii Europejskiej popieranej przez Republikę Francuską, Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej oraz Komisję Wspólnot Europejskich, wniesione w dniu 25 września 2009 r. przez Melli Bank plc	30
2009/C 282/53	Sprawa C-381/09: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte suprema di cassazione (Włochy) w dniu 25 września 2009 r. — Gennaro Curia przeciwko Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Entrate	31
2009/C 282/54	Sprawa C-394/09: Skarga wniesiona w dniu 6 października 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Zjednoczonemu Królestwu Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej	31
2009/C 282/55	Sprawa C-467/07: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 16 lipca 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Monomeles Protodikeio Livadeias — Grecja) — Panagiotis Koskovolis, Aikaterini Pappa przeciwko Koinotita Kyriakiou Voiotias	32
2009/C 282/56	Sprawa C-424/08: Postanowienie prezesa trzeciej izby Trybunału z dnia 29 lipca 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Federalnej Niemiec	32
2009/C 282/57	Sprawa C-509/08: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 8 lipca 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga	32
2009/C 282/58	Sprawa C-521/08: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 1 lipca 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Irlandii	32
2009/C 282/59	Sprawa C-529/08: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 10 lipca 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof — Niemcy) — Friedrich Schulze, Jochen Kolenda, Helmar Rendenz przeciwko Deutsche Lufthansa AG	33
2009/C 282/60	Sprawa C-547/08: Postanowienie prezesa piątej izby Trybunału z dnia 21 lipca 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Szwecji	33
2009/C 282/61	Sprawa C-5/09: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 23 lipca 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Greckiej	33
2009/C 282/62	Sprawa C-114/09: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 29 czerwca 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Hiszpanii	33

Sąd Pierwszej Instancji

2009/C 282/63	Sprawy połączone T-192/01 i T-245/04: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 30 września 2009 r. — Lior przeciwko Komisji oraz Komisja przeciwko Lior (Klauzula arbitrażowa — Programy Thermie i Altener II — Umowy dotyczące projektów w dziedzinie promowania odnawialnych źródeł energii i oszczędności energii — Dopuszczalność — Żądanie zapłaty — Uzasadnienie kosztów — Wniosek o zwrot wypłaconych zaliczek — Odszkodowanie) 34	34
2009/C 282/64	Sprawa T-161/05: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 30 września 2009 r. — Hoechst przeciwko Komisji (Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Rynek kwasu monochlorooctowego — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 81 WE — Podział rynku i ustalanie cen — Przypisanie zachowania noszącego znamiona naruszenia — Grzywny — Proporcjonalność — Współpraca — Okoliczności obciążające — Powrót do naruszenia — Dostęp do akt — Sprawozdanie funkcjonariusza ds. przesłuchań — Nakaz zaprzestania naruszenia) 35	35
2009/C 282/65	Sprawa T-168/05: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 30 września 2009 r. — Arkema przeciwko Komisji (Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Rynek kwasu monochlorooctowego — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 81 WE — Podział rynku i ustalanie cen — Przypisanie zachowania noszącego znamiona naruszenia — Zasada indywidualizacji kar i sankcji — Obowiązek uzasadnienia — Grzywny — Proporcjonalność — Waga i czas trwania naruszenia — Skutek odstraszający — Rzeczywisty wpływ na rynek — Okoliczności łagodzące — Pójście w ślad za liderem — Okoliczności obciążające — Powrót do naruszenia) 35	35
2009/C 282/66	Sprawa T-174/05: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 30 września 2009 r. — Elf Aquitaine przeciwko Komisji (Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Rynek kwasu monochlorooctowego — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 81 WE — Podział rynku i ustalanie cen — Prawo do obrony — Obowiązek uzasadnienia — Przypisanie zachowania noszącego znamiona naruszenia — Zasada indywidualizacji kar i sankcji — Zasada legalności kar — Domniemanie niewinności — Zasada dobrej administracji — Zasada pewności prawa — Nadużycie władzy — Grzywny) 36	36
2009/C 282/67	Sprawa T-175/05: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 30 września 2009 r. — Akzo Nobel i in. przeciwko Komisji (Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Rynek kwasu monochlorooctowego — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 81 WE — Skarga o stwierdzenie nieważności — Dopuszczalność — Podział rynku i ustalanie cen — Przypisanie zachowania noszącego znamiona naruszenia — Grzywny — Obowiązek uzasadnienia — Waga i czas trwania naruszenia — Skutek odstraszający) 36	36
2009/C 282/68	Sprawy połączone T-300/05 i T-316/05: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 2 października 2009 r. — Cypr przeciwko Komisji (Rolnictwo — Wspólna organizacja rynków — Środki przejściowe przyjęte ze względu na przystąpienie nowych państw członkowskich — Rozporządzenie (WE) nr 651/2005 ustanawiające środki przejściowe w sektorze cukru — Skarga o stwierdzenie nieważności — Termin na zaskarżenie — Rozpoczęcie biegu terminu — Przekroczenie terminu — Zmiana przepisu rozporządzenia — Otwarcie na nowo możliwości zaskarżenia tego przepisu i wszystkich przepisów stanowiących z nim całość — Niedopuszczalność — Rozporządzenie (WE) nr 832/2005 w sprawie określenia nadwyżkowych ilości cukru, izoglukozy i fruktozy — Zarzut niezgodności z prawem — Jurysdykcja — Zasada niedyskryminacji — Zasada uzasadnionych oczekiwań — Skarga o stwierdzenie nieważności — Proporcjonalność — Obowiązek uzasadnienia — Zasada niedziałania prawa wstecz — Kolegialność) 37	37

2009/C 282/69	Sprawa T-324/05: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 2 października 2009 r. — Estonia przeciwko Komisji (Rolnictwo — Wspólna organizacja rynków — Środki przejściowe przyjęte ze względu na przystąpienie nowych państw członkowskich — Rozporządzenie (WE) nr 832/2005 ustanawiające środki przejściowe w sektorze cukru — Skarga o stwierdzenie nieważności — Kolegialność — Pojęcie „zapasów” — Okoliczności, w których powstały zapasy — Obowiązek uzasadnienia — Zasada dobrej administracji — Zasada dobrej wiary — Zasada niedyskryminacji — Prawo własności — Proporcjonalność).....	37
2009/C 282/70	Sprawa T-420/05: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 7 października 2009 r. — Vischim przeciwko Komisji (Środki ochrony roślin — Substancja czynna o nazwie chlorotalonil — Włączenie do załącznika I dyrektywy 91/414/EWG — Postępowanie w sprawie oceny — Dyrektywa 2005/53/WE — Skarga o stwierdzenie nieważności — Skarga na bezczynność — Skarga o odszkodowanie).....	38
2009/C 282/71	Sprawa T-8/06: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 6 października 2009 r. — FAB przeciwko Komisji (Pomoc państwa — Nziemna telewizja cyfrowa — Pomoc przyznana przez władze niemieckie nadawcom, którzy korzystają z sieci nziemnej telewizji cyfrowej (DVB-T) w regionie Berlin-Brandenburgia — Decyzja uznająca pomoc za niezgodną ze wspólnym rynkiem i nakazująca jej odzyskanie — Skarga o stwierdzenie nieważności — Pojęcie pomocy państwa — Zasoby państwowe — Rekompensata stanowiąca świadczenie wzajemne wobec obowiązku pełnienia misji publicznej — Pomoc przeznaczona na promocję kultury — Ochrona uzasadnionych oczekiwań)	38
2009/C 282/72	Sprawa T-21/06: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 6 października 2009 r. — Niemcy przeciwko Komisji (Pomoc państwa — Nziemna telewizja cyfrowa — Pomoc przyznana przez władze niemieckie nadawcom, którzy korzystają z sieci nziemnej telewizji cyfrowej (DVB-T) w regionie Berlin-Brandenburgia — Decyzja uznająca pomoc za niezgodną ze wspólnym rynkiem i nakazująca jej odzyskanie — Zasady dobrej administracji i proporcjonalności — Prawo do obrony)	39
2009/C 282/73	Sprawa T-24/06: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 6 października 2009 r. — MABB przeciwko Komisji (Pomoc państwa — Nziemna telewizja cyfrowa — Pomoc przyznana przez władze niemieckie nadawcom, którzy korzystają z sieci nziemnej telewizji cyfrowej (DVB-T) w regionie Berlin-Brandenburgia — Decyzja uznająca pomoc za niezgodną ze wspólnym rynkiem i nakazująca jej odzyskanie — Skarga o stwierdzenie nieważności — Brak indywidualnego oddziaływania — Niedopuszczalność)	39
2009/C 282/74	Sprawa T-183/06: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 30 września 2009 r. — Portugalia przeciwko Komisji (EFOGR — Sekcja Gwarancji — Wydatki wyłączone z finansowania wspólnotowego — Tekstylinia lniane — Skuteczność kontroli)	40
2009/C 282/75	Sprawa T-380/06: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 7 października 2009 r. — Vischim przeciwko Komisji (Środki ochrony roślin — Substancja czynna chlorotalonil — Zmiana włączenia do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG — Dyrektywa 2006/76/WE — Moc wsteczna — Brak okresu przejściowego — Pewność prawa — Uzasadnione oczekiwania — Zasada równego traktowania)	40
2009/C 282/76	Sprawy połączone T-40/07 P i T-62/07 P: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 5 października 2009 r. — de Brito Sequeira Carvalho przeciwko Komisji i Komisja przeciwko de Brito Sequeira Carvalho (Odwołanie — Służba publiczna — Urzędnicy — Urlopy — Zwolnienie chorobowe — Przymusowe urlopowanie — Przedłużenie przymusowego urlopowania — Nowe uprzednie badanie lekarskie — Kompetencja Sądu do spraw Służby Publicznej — Zmiana przedmiotu sporu)	40
2009/C 282/77	Sprawa T-55/07: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 30 września 2009 r. — Niderlandy przeciwko Komisji (EFOGR — Sekcja Gwarancji — Wydatki wyłączone z finansowania wspólnotowego — Wsparcie na rzecz rozwoju obszarów wiejskich — Środki przejściowe — Termin „wydatki wieloletnie” — Artykuł 4 ust. 2 i 3 rozporządzenia (WE) nr 2603/1999)	41

2009/C 282/78	Sprawa T-341/07: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 30 września 2009 r. — Sison przeciwko Radzie (Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom w ramach walki z terroryzmem — Wspólne stanowisko 2001/931/WPZiB i rozporządzenie (WE) nr 2580/2001 — Skarga o stwierdzenie nieważności — Zmiana żądań — Kontrola sądowa — Uzasadnienie — Warunki wdrożenia wspólnotowego środka w postaci zamrożenia funduszy) 42	42
2009/C 282/79	Sprawa T-432/07: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 30 września 2009 r. — Francja przeciwko Komisji (EFOGR — Sekcja Gwarancji — Wydatki wyłączone z finansowania wspólnotowego — Owoce i warzywa — Warunki uznania organizacji producentów) 42	42
2009/C 282/80	Sprawa T-58/08 P: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 5 października 2009 r. — Komisja przeciwko Roodhuijzen (Odwołanie — Służba publiczna — Urzędnicy — Zabezpieczenie społeczne — Wspólny program ubezpieczeń zdrowotnych — Ubezpieczenie osoby pozostającej w konkubinacie) 43	43
2009/C 282/81	Sprawa T-75/08: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 30 września 2009 r. — JOOP! przeciwko OHIM (!) (Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego przedstawiającego wykrzyknik — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Brak charakteru odróżniającego — Brak charakteru odróżniającego uzyskanego w następstwie używania — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) i c) oraz art. 7 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 40/94 (obecnie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) oraz art. 7 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 207/2009)) 43	43
2009/C 282/82	Sprawa T-102/08 P: Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 6 października 2009 r. — Sundholm przeciwko Komisji (Odwołanie — Służba publiczna — Urzędnicy — Ocena — Sprawozdanie z przebiegu kariery sporządzone w celu wykonania orzeczenia Sądu — Postępowanie w sprawie oceny za lata 2001/2002 — Nieobecności usprawiedliwione — Obowiązek uzasadnienia) 43	43
2009/C 282/83	Sprawa T-140/08: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 14 października 2009 r. — Ferrero przeciwko OHIM — Tirol Milch (TiMi KiNDERJOGHURT) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie unieważnienia — Graficzny wspólnotowy znak towarowy TiMi KiNDERJOGHURT — Wcześniejszy słowny znak towarowy KINDER — Względna podstawa odmowy rejestracji — Brak podobieństwa oznaczeń — Wcześniejsze postępowanie w sprawie sprzeciwu — Brak powagi rzeczy osądzonej — Artykuł 8 ust. 1 lit. b), art. 8 ust. 5 i art. 52 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 40/94 [obecnie art. 8 ust. 1 lit. b), art. 8 ust. 5 i art. 53 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 207/2009)) 44	44
2009/C 282/84	Sprawa T-146/08: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 13 października 2009 r. — Deutsche Rockwool Mineralwoll przeciwko OHIM — Redrock Construction (REDROCK) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego REDROCK — Wcześniejszy słowny krajowy znak towarowy Rock — Względna podstawa odmowy rejestracji — Brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94 (obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009)) 44	44
2009/C 282/85	Sprawa T-191/08: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 30 września 2009 r. — JOOP! przeciwko OHIM (Przedstawienie wykrzyknika wpisanego w prostokąt) (Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego przedstawiającego wykrzyknik wpisany w prostokąt — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Brak charakteru odróżniającego — Brak charakteru odróżniającego uzyskanego w następstwie używania — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) i c) oraz art. 7 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 40/94 [obecnie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) oraz art. 7 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 207/2009)) 45	45
2009/C 282/86	Sprawa T-193/08 P: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 30 września 2009 r. — Skareby przeciwko Komisji (Odwołanie — Służba publiczna — Urzędnicy — Ocena — Sprawozdanie z przebiegu kariery — Postępowanie w sprawie oceny za rok 2004 — Określanie celów i informowanie o kryteriach oceny) 45	45

2009/C 282/87	Sprawa T-390/08: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 14 października 2009 r. — Melli Bank Iran przeciwko Radzie (Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające wobec Islamskiej Republiki Iranu w celu niedopuszczenia do rozprzestrzeniania broni jądrowej — Zamrożenie funduszy — Skarga o stwierdzenie nieważności — Kontrola sądowa — Nadużycie władzy — Równość traktowania — Proporcjonalność — Prawo własności — Prawo do obrony — Prawo do skutecznej ochrony sądowej — Obowiązek uzasadnienia — Kompetencja Wspólnoty)	46
2009/C 282/88	Sprawa T-12/05: Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 24 września 2009 r. — SBS TV i SBS Danish Television przeciwko Komisji (Pomoc państwa — Dokapitalizowanie nadawcy świadczącego usługi publiczne na podstawie pierwszej decyzji nakazującej odzyskanie pomocy państwa niezgodnej ze wspólnym rynkiem — Decyzja o niewnoszeniu zastrzeżeń — Stwierdzenie nieważności pierwszej decyzji — Umorzenie postępowania)	46
2009/C 282/89	Sprawa T-16/05: Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 24 września 2009 r. — Viasat Broadcasting UK przeciwko Komisji (Pomoc państwa — Dokapitalizowanie nadawcy publicznego po wydaniu pierwszej decyzji nakazującej odzyskanie pomocy państwa niezgodnej ze wspólnym rynkiem — Decyzja o niewnoszeniu zastrzeżeń — Stwierdzenie nieważności pierwszej decyzji — Umorzenie postępowania)	47
2009/C 282/90	Sprawa T-2/08: Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 5 października 2009 r. — Landesanstalt für Medien Nordrhein-Westfalen przeciwko Komisji (Skarga o stwierdzenie nieważności — Pomoc państwa — Brak indywidualnego oddziaływania — Niedopuszczalność)	47
2009/C 282/91	Sprawa T-46/08 P: Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 28 września 2009 r. — Marcuccio przeciwko Komisji (Odwołanie — Służba publiczna — Urzędnicy — Wniosek o udzielenie informacji na temat przedmiotów osobistych wysłanych z miejsca pracy do miejsca zamieszkania — Odwołanie częściowo oczywiście niedopuszczalne i częściowo oczywiście bezzasadne)	48
2009/C 282/92	Sprawa T-166/08: Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 30 września 2009 r. — Ivanov przeciwko Komisji (Odpowiedzialność pozaumowna — Pracownicy miejscowi zapewniający wsparcie administracyjne i techniczne — Odrzucenie kandydatury — Kompetencje Sądu — Przedawnienie terminu do wniesienia skargi o stwierdzenie nieważności — Wystarczająco istotne naruszenie normy prawnej przyznającej uprawnienia jednostkom — Akt europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich — Skarga w części niedopuszczalna, a w części w sposób oczywisty pozbawiona wszelkiej podstawy prawnej)	48
2009/C 282/93	Sprawa T-229/08: Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 30 września 2009 r. — Impala przeciwko Komisji (Konkurencja — Koncentracja — Wspólne przedsiębiorstwo Sony BMG — Stwierdzenie przez Sąd nieważności decyzji początkowej — Nowa decyzja uznająca koncentrację za zgodną ze wspólnym rynkiem — Następczy brak przedmiotu sporu — Umorzenie postępowania)	48
2009/C 282/94	Sprawa T-256/08: Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 9 września 2009 r. — Wrigley przeciwko OHIM — Mejerigaarden (POLAR ICE) (Wspólnotowy znak towarowy — Sprzeciw — Wycofanie sprzeciwu — Umorzenie postępowania)	49
2009/C 282/95	Sprawa T-353/09: Skarga wniesiona w dniu 4 września 2009 r. — mtronix przeciwko OHIM — Growth Finance (mtronix)	49
2009/C 282/96	Sprawa T-355/09: Skarga wniesiona w dniu 14 września 2009 r. — Reber Holding przeciwko OHIM — Wedl & Hofmann (Walzer Traum)	50
2009/C 282/97	Sprawa T-360/09: Skarga wniesiona w dniu 18 września 2009 r. — E.ON Ruhrgas i E.ON przeciwko Komisji	50

<u>Powiadomienie nr</u>	Spis treści (ciąg dalszy)	Strona
2009/C 282/98	Sprawa T-361/09: Skarga wniesiona w dniu 16 września 2009 r. — Centraal bureau voor de statistiek przeciwko Komisji	51
2009/C 282/99	Sprawa T-364/09 P: Odwołanie od wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej wydanego w dniu 7 lipca 2009 r. w sprawie F-39/08 Lebedef przeciwko Komisji, wniesione w dniu 21 września 2009 r. przez Giorgia Lebedefa	52
2009/C 282/100	Sprawa T-366/09: Skarga wniesiona w dniu 17 września 2009 r. — Insula przeciwko Komisji	53
2009/C 282/101	Sprawa T-368/09 P: Odwołanie od postanowienia Sądu do spraw Służby Publicznej wydanego w dniu 8 lipca 2009 r. w sprawie F-62/08 Sevenier przeciwko Komisji wniesione w dniu 23 września 2009 r. przez Roberto Sevenier	53
2009/C 282/102	Sprawa T-370/09: Skarga wniesiona w dniu 18 września 2009 r. — GDF Suez przeciwko Komisji	54
2009/C 282/103	Sprawa T-371/09: Skarga wniesiona w dniu 24 września 2009 r. — Retractable Technologies przeciwko OHIM — Abbott Laboratories (RT)	55
2009/C 282/104	Sprawa T-372/09: Skarga wniesiona w dniu 21 września 2009 r. — Visti Beheer przeciwko OHIM — Meister (GOLD MEISTER)	55
2009/C 282/105	Sprawa T-373/09: Skarga wniesiona w dniu 25 września 2009 r. — El Corte Inglés przeciwko OHIM — Pucci International (Emidio Tucci)	56
2009/C 282/106	Sprawa T-374/09: Skarga wniesiona w dniu 28 września 2009 r. — Lorenz Shoe Group przeciwko OHIM — Fuzhou Fuan Leather Plastics Clothing Making (Ganeder)	57
2009/C 282/107	Sprawa T-376/09: Skarga wniesiona w dniu 25 września 2009 r. — Glenton España przeciwko OHIM — Polo/Lauren (POLO SANTA MARIA)	57
2009/C 282/108	Sprawa T-377/09: Skarga wniesiona w dniu 29 września 2009 r. — Mövenpick-Holding przeciwko OHIM (PASSIONATELY SWISS)	58
2009/C 282/109	Sprawa T-378/09: Skarga wniesiona w dniu 30 września 2009 r. — SPAR przeciwko OHIM — SPA Group Europe (SPA GROUP)	58
2009/C 282/110	Sprawa T-379/09: Skarga wniesiona w dniu 24 września 2009 r. — Włochy przeciwko Komisji	59
2009/C 282/111	Sprawa T-380/09: Skarga wniesiona w dniu 24 września 2009 r. — Bianchin przeciwko OHIM — Grotto (GASOLINE)	60
2009/C 282/112	Sprawa T-383/09: Skarga wniesiona w dniu 28 września 2009 r. — Fuller & Thaler Asset Management przeciwko OHIM (BEHAVIOURAL INDEX)	60
2009/C 282/113	Sprawa T-385/09: Skarga wniesiona w dniu 2 października 2009 r. — Annco przeciwko OHIM — Freche et fils (ANN TAYLOR LOFT)	61

2009/C 282/114	Sprawa T-386/09: Skarga wniesiona w dniu 5 października 2009 r. — Grúas Abril Asistencia przeciwko Komisji	61
2009/C 282/115	Sprawa T-388/09: Skarga wniesiona w dniu 2 października 2009 r. — Rosenruist przeciwko OHIM (przedstawienie dwóch krzywych przecinających się w jednym punkcie na kieszeni)	62
2009/C 282/116	Sprawa T-474/07: Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 5 października 2009 r. — Komisja przeciwko CAE Consulting Sven Rau	62
2009/C 282/117	Sprawa T-25/09: Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 24 września 2009 r. — Johnson & Johnson przeciwko OHIM — Simca (YourCare)	62

Sąd do spraw Służby Publicznej

2009/C 282/118	Sprawa F-22/05 RENV: Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (trzecia izba) z dnia 23 września 2009 r. — Neophytou przeciwko Komisji (Służba publiczna — Skierowanie do Sądu po stwierdzeniu nieważności — Konkurs otwarty — Niewpisanie na listę rezerwową — Komisja konkursowa — Mianowanie).....	63
2009/C 282/119	Sprawa F-39/08: Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 7 lipca 2009 r. — Lebedef przeciwko Komisji (Służba publiczna — Urzędnicy — Urlop — Czynności przedstawiciela pracowników — Oddelegowanie w połowie wymiaru czasu pracy do celów reprezentacji związkowej — Czynności reprezentacji ustanowionej na podstawie regulaminu pracowniczego — Nieobecność nieusprawiedliwiona — Pomniejszenie prawa do urlopu — Artykuł 60 regulaminu pracowniczego)	63
2009/C 282/120	Sprawa F-101/08: Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (pierwsza izba) z dnia 7 października 2009 r. — Pappas przeciwko Komisji (Służba publiczna — Urzędnicy — Emerytury — Przeniesienie do systemu wspólnotowego uprawnień emerytalnych nabytych przed rozpoczęciem służby we Wspólnotach — Odwołanie — Dopuszczalność — Odwołanie ze stanowiska w interesie służby — Wysokość emerytury)	64
2009/C 282/121	Sprawa F-122/07: Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 7 października 2009 r. — Marcuccio przeciwko Komisji (Służba publiczna- Urzędnicy — Wniosek o przeprowadzenie dochodzenia — Odmowa przetłumaczenia decyzji przez instytucję na język wybrany przez skarżącego — Oczywista niedopuszczalność — Skarga oczywiście pozbawiona jakiegokolwiek podstawy prawnej)	64
2009/C 282/122	Sprawa F-3/08: Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej (izba pierwsza) z dnia 7 października 2009 r. — Marcuccio przeciwko Komisji (Służba publiczna — Urzędnicy — Odmowa przetłumaczenia decyzji przez instytucję — Skarga oczywiście pozbawiona jakiegokolwiek podstawy prawnej — Artykuł 94 regulaminu)	64
2009/C 282/123	Sprawa F-56/08: Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej (pierwsza izba) z dnia 4 czerwca 2009 r. — De Britto Patricio-Dias przeciwko Komisji (Służba publiczna — Urzędnicy — Wspólny program ubezpieczeń zdrowotnych — Objęcie ubezpieczeniem podstawowym wspólnego programu ubezpieczeń zdrowotnych dzieci pozostających na utrzymaniu — Brak zażalenia — Oczywista niedopuszczalność)	65
2009/C 282/124	Sprawa F-62/08: Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 8 lipca 2009 r. — Sevenier przeciwko Komisji (Służba publiczna — Urzędnicy — Zakończenie służby — Rezygnacja — Cofnięcie rezygnacji)	65

IV

(Zawiadomienia)

ZAWIADOMIENIA INSTYTUCJI I ORGANÓW UNII EUROPEJSKIEJ

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

*(2009/C 282/01)***Ostatnia publikacja Trybunału Sprawiedliwości w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej***

Dz.U. C 267 z 7.11.2009.

Wcześniejsze publikacje

Dz.U. C 256 z 24.10.2009.

Dz.U. C 244 z 10.10.2009.

Dz.U. C 233 z 26.9.2009.

Dz.U. C 220 z 12.9.2009.

Dz.U. C 205 z 29.8.2009.

Dz.U. C 193 z 15.8.2009.

Teksty te są dostępne na stronach internetowych:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 6 października 2009 r. — GlaxoSmithKline Services Unlimited, dawniej Glaxo Wellcome plc (C-501/06 P), Komisja Wspólnot Europejskich (C-513/06 P), European Association of Euro Pharmaceutical Companies (EAEPIC) (C-515/06 P), Asociación de exportadores españoles de productos farmacéuticos (Aseprofar) (C-519/06 P) przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, European Association of Euro Pharmaceutical Companies (EAEPIC), Bundesverband der Arzneimittel-Importeure eV, Spain Pharma SA i Asociación de exportadores españoles de productos farmacéuticos (Aseprofar)

(Sprawy połączone C-501/06 P, C-513/06 P, C-515/06 P i C-519/06 P) ⁽¹⁾

(Odwołania — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Ograniczenia handlu równoległego produktami leczniczymi — Artykuł 81 ust. 1 WE — Ograniczenie konkurencji ze względu na cel porozumienia — Reglamentacja cen na poziomie krajowym — Zastąpienie uzasadnienia — Artykuł 81 ust. 3 WE — Przyczynianie się do popierania postępu technicznego — Kontrola — Ciężar dowodu — Uzasadnienie — Interes prawny)

(2009/C 282/02)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: GlaxoSmithKline Services Unlimited, dawniej Glaxo Wellcome plc (przedstawiciele: I. Forrester QC, S. Martínez-Lage, abogado, A. Komninos, dikigoros, A. Schulz, Rechtsanwalt), Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: T. Christoforou, F. Castillo de la Torre i E. Gippini Fournier, pełnomocnicy), European Association of Euro Pharmaceutical Companies (EAEPIC) (przedstawiciele: M. Hartmann-Rüppel i W. Rehmann, Rechtsanwälte), Asociación de exportadores españoles de productos farmacéuticos (Aseprofar) (przedstawiciele: M. Araujo Boyd i J. Buendía Sierra, abogados),

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: T. Christoforou, F. Castillo de la Torre et E. Gippini Fournier, pełnomocnicy, European Association of Euro Pharmaceutical Companies (EAEPIC) (przedstawiciele: M. Hartmann-Rüppel i W. Rehmann, Rechtsanwälte), Bundes-

verband der Arzneimittel-Importeure eV (przedstawiciel: W. Rehmann, Rechtsanwalt), Spain Pharma SA, Asociación de exportadores españoles de productos farmacéuticos (Aseprofar) (przedstawiciele: M. Araujo Boyd i J. Buendía Sierra, abogados)

Interwenient popierający Komisję: Rzeczpospolita Polska (przedstawiciele: E. Ośniecka-Tamecka, M. Kapko i K. Majcher, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (czwarta izba w powiększonym składzie) z dnia 27 września 2006 r. w sprawie T-168/01: GlaxoSmithKline Services Unlimited przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, w którym Sąd stwierdził w części nieważność decyzji Komisji C(2001)1202 wersja ostateczna z dnia 8 maja dotyczącej postępowania na podstawie art. 81 traktatu WE (IV/36.957/F3 Glaxo Wellcome, IV/36.997/F3 Aseprofar i Fedifar, IV/37.121/F3 Spain Pharma, IV/37.138/F3 BAI, IV/37.380/F3 EAEPIC) — Ceny ustanowione przez skarżącą dla hurtowników w przypadku prowadzenia sprzedaży tych leków poza hiszpańskim systemem cen, który został ustanowiony przez służby zdrowia

Sentencja

- 1) Odwołania wniesione przez GlaxoSmithKline Services Unlimited, dawniej Glaxo Wellcome plc, Komisję Wspólnot Europejskich, European Association of Euro Pharmaceutical Companies (EAEPIC) i Asociación de exportadores españoles de productos farmacéuticos (Aseprofar) zostają oddalone.
- 2) Każda ze stron pokrywa własne koszty związane z odnośnym postępowaniem.
- 3) Rzeczpospolita Polska ponosi swe własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 42 z 24.02.2007
Dz.U. C 56 z 10.03.2007.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 24 września 2009 r. — Erste Group Bank AG, dawniej Erste Bank der österreichischen Sparkassen AG (C-125/07 P), Raiffeisen Zentralbank Österreich AG (C-133/07 P), Bank Austria Creditanstalt AG (C-135/07 P), Österreichische Volksbanken AG (C-137/07) przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawy połączone C-125/07 P, C-133/07 P, C-135/07 P i C-137/07) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Ustalanie przez austriackie banki stóp oprocentowania kredytów i lokat — „Klub Lombard” — Wpływ na handel pomiędzy państwami członkowskimi — Metoda ustalania grzywien — Sukcesja przedsiębiorstw — Rzeczywisty wpływ na rynek — Wprowadzenie kartelu w życie)

(2009/C 282/03)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszące odwołanie: Erste Group Bank AG, dawniej Erste Bank der österreichischen Sparkassen AG (sprawa C-125/07 P) (przedstawiciel: F. Montag, Rechtsanwalt), Raiffeisen Zentralbank Österreich AG (sprawa C-133/07 P) (przedstawiciel: S. Völcker oraz G. Terhorst, Rechtsanwälte), Bank Austria Creditanstalt AG (sprawa C-135/07 P) (przedstawiciel: C. Zschocke oraz J. Beninca, Rechtsanwälte), Österreichische Volksbanken AG (sprawa C-137/07 P) (przedstawiciele: A. Ablasser, R. Bierwagen oraz F. Neumayr, Rechtsanwälte)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: A. Bouquet oraz R. Sauer, pełnomocnicy, D. Waelbroeck oraz U. Zinsmeister, Rechtsanwältin)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (druga izba) z dnia 14 grudnia 2006 r. w sprawie Raiffeisen Zentralbank Österreich i in. przeciwko Komisji (od T-259/02 do T-264/02 i T-271/02), tutaj T-264/02, Erste Bank der österreichischen Sparkassen przeciwko Komisji, w którym Sąd odrzucił ich skargi o, tytułem żądania głównego, stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2004/138/WE z dnia 11 czerwca 2002 r. w sprawie postępowania na podstawie art. 81 traktatu WE (sprawa COMP/36.571/D 1 Banki austriackie — „klub Lombard”) (Dz.U. L 56, s. 1) i, tytułem ewentualnym, obniżenia wysokości grzywien nałożonych na skarżące — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki dotyczące rynku produktów i usług bankowych — Wpływ na handel pomiędzy państwami członkowskimi — Metoda ustalania grzywien

Sentencja

1) Odwołania zostają oddalone.

2) Erste Group Bank AG, dawniej Erste Bank der österreichischen Sparkassen AG, Raiffeisen Zentralbank Österreich AG, Bank Austria Creditanstalt AG, Österreichische Volksbanken AG zostają obciążone kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 117 z 26.05.2007.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 6 października 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Finlandii

(Sprawa C-335/07) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Środowisko naturalne — Dyrektywa 91/271/CEE — Oczyszczanie ścieków komunalnych — Brak wprowadzenia wymogu bardziej rygorystycznego oczyszczania z azotu we wszystkich oczyszczalniach ścieków komunalnych pochodzących z aglomeracji o równoważnej liczbie mieszkańców powyżej 10000)

(2009/C 282/04)

Język postępowania: fiński

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: I. Koskinen, L. Parpala, M. Patakia i S. Pardo Quintillán, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Finlandii (przedstawiciele: A. Guimaraes-Purokoski i J. Heliskoski, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Królestwo Szwecji (przedstawiciel: A. Falk, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 5 ust. 2, 3 i 5 dyrektywy Rady 91/271/EEG z dnia 21 maja 1991 r. dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych (Dz.U. L 135, s. 40) — Brak wymogu bardziej rygorystycznego oczyszczania wszystkich ścieków z aglomeracji o równoważnej liczbie mieszkańców powyżej 10 000

Sentencja

1) Skarga zostaje oddalona.

2) Komisja Wspólnot Europejskich zostaje obciążona kosztami postępowania.

3) Królestwo Szwecji pokrywa swoje koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 235 z 6.10.2007.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 1 października 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Radzie Unii Europejskiej

(Sprawa C-370/07) ⁽¹⁾

(Skarga o stwierdzenie nieważności — Ustalenie stanowisk, które mają być zajęte w imieniu Wspólnoty w organie utworzonym przez umowę — Obowiązek uzasadnienia — Wskazanie podstawy prawnej — XIV Konferencja Stron Konwencji o Międzynarodowym Handlu Dzikimi Zwierzętami i Roślinami Gatunków Zagrożonych Wyginięciem (CITES))

(2009/C 282/05)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: G. Valero Jordana i C. Zadra, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: J.-P. Jacqué, F. Florindo Gijón i K. Michoel, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (przedstawiciele: E. Jenkinson oraz I. Rao, pełnomocnicy, oraz D. Wyatt, QC)

Przedmiot

Stwierdzenie nieważności decyzji Rady z dnia 24 maja 2007 r. w sprawie określenia stanowiska Wspólnoty w przedmiocie niektórych wniosków przedłożonych na XIV Konferencji Stron Konwencji o międzynarodowym handlu dzikimi zwierzętami i roślinami gatunków zagrożonych wyginięciem (CITES) zorganizowanej w Hadze (Niderlandy) w dniach 3–15 czerwca 2007 r. — Wybór podstawy prawnej

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Rady Unii Europejskiej z dnia 24 maja 2007 r. w sprawie określenia stanowiska Wspólnoty w przedmiocie niektórych wniosków przedłożonych na XIV Konferencji Stron Konwencji o międzynarodowym handlu dzikimi zwierzętami i roślinami gatunków zagrożonych wyginięciem (CITES), Haga, (Niderlandy), 3–15 czerwca 2007 roku.
- 2) Skutki zaskarżonej decyzji zostają utrzymane w mocy.
- 3) Rada Unii Europejskiej zostaje obciążona kosztami postępowania.
- 4) Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 223 z 22.09.2007.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 6 października 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Szwecji

(Sprawa C-438/07) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Środowisko naturalne — Dyrektywa 91/271/EWG — Oczyszczanie ścieków komunalnych — Brak wymogu bardziej rygorystycznego oczyszczania azotu przez wszystkie oczyszczalnie ścieków komunalnych z aglomeracji o równoważnej liczbie mieszkańców wynoszącej ponad 10000)

(2009/C 282/06)

Język postępowania: szwedzki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: I. Koskinen, L. Parpala, M. Patakia i S. Pardo Quintillán, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Szwecji (Przedstawiciel: A. Falk, pełnomocnik)

Interwenient popierający żądania strony pozwanej: Republika Finlandii (Przedstawiciele: J. Heliskoski i A. Guimaraes-Purokoski, pełnomocnicy)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 5 ust. 2, 3 i 5 dyrektywy Rady 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 r. dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych (Dz.U. L 135, s. 40), zmienionej dyrektywą Komisji 98/15/WE z dnia 27 lutego 1998 r. (Dz.U. L 67, s. 29) — Brak zapewnienia, aby wszystkie zrzuty z oczyszczalni ścieków komunalnych z aglomeracji o równoważnej liczbie mieszkańców wynoszącej ponad 10 000, które są odprowadzane bezpośrednio do obszarów wrażliwych lub ich zlewni, spełniały, najpóźniej do dnia 31 grudnia 1998 r., wymogi ustanowione w odpowiednich przepisach załącznika I dyrektywy 91/271/EWG.

Sentencja

- 1) Nie zapewniając w praktyce, by, najpóźniej do dnia 31 grudnia 1998 r., wszystkie zrzuty z wyliczonych w załącznikach 2 i 3 do odpowiedzi na skargę, po zmianach wprowadzonych w duplice, oczyszczalni ścieków komunalnych pochodzących z aglomeracji o RLM wynoszącej ponad 10 000, które są odprowadzane bezpośrednio do obszarów wrażliwych lub ich zlewni, spełniały odpowiednie wymagania załącznika I dyrektywy Rady 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 r. dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych, zmienionej dyrektywą Komisji 98/15/WE z dnia 27 lutego 1998 r., Królestwo Szwecji uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na podstawie art. 5 ust. 2, 3 i 5 tej dyrektywy 91/271.
- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.

- 3) Komisja Wspólnot Europejskich, Królestwo Szwecji i Republika Finlandii ponoszą swe własne koszty.

(¹) Dz.U. C 283 z 24.11.2007.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 1 października 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo — Hiszpania) — postępowanie wszczęte przez Compañía Española de Comercialización de Aceite SA

(Sprawa C-505/07) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Wspólna organizacja rynku olejów i tłuszczów — Rozporządzenie nr 136/66/EWG — Artykuł 12a — Składowanie oliwy z oliwek bez finansowania wspólnotowego — Kompetencje krajowego organu ochrony konkurencji)

(2009/C 282/07)

Język postępowania: hiszpański

Sąd krajowy

Tribunal Supremo

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Compañía Española de Comercialización de Aceite SA

Przy udziale: Asociación Española de la Industria y Comercio Exportador de Aceite de Oliva (Asoliva), Asociación Nacional de Industriales Envasadores y Refinadores de Aceites Comestibles (Anierac), Administración del Estado

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tribunal Supremo — Wykładnia art. 12a rozporządzenia Rady nr 136/66/EWG z dnia 22 września 1966 r. w sprawie ustanowienia wspólnej organizacji rynku olejów i tłuszczów (Dz.U. L 172, s. 3025), w brzmieniu zmienionym rozporządzeniem 1638/98 (Dz.U. L 210, s. 32), rozporządzenia Rady (WE) nr 952/97 z dnia 20 maja 1997 r. w sprawie grup i [związków] producentów (Dz.U. L 142, s. 30) oraz rozporządzenia nr 26 dotyczącego stosowania niektórych reguł konkurencji w odniesieniu do produkcji rolnej i handlu produktami rolnymi (Dz.U. 30, s. 993) — Pojęcie „zatwierdzonych instytucji” — Pojęcie grup i związków producentów — Składowanie

Sentencja

- 1) Spółka akcyjna, której udziałowcami większościami są producenci oliwy z oliwek, olejarnie i spółdzielnie plantatorów oliwy, a pozostałe udziały pozostają w rękach podmiotów finansowych, może wchodzić w zakres pojęcia „instytucji” w rozumieniu art. 12a rozporządzenia Rady nr 136/66/EWG z dnia 22 września

1966 r. w sprawie ustanowienia wspólnej organizacji rynku olejów i tłuszczów, w brzmieniu zmienionym rozporządzeniem Rady (WE) nr 1638/98 z dnia 20 lipca 1998 r., upoważnionych do zawierania umów na prywatne składowanie oliwy z oliwek na podstawie tego przepisu, z zastrzeżeniem spełnienia warunków w nim przewidzianych.

- 2) „Zatwierdzenie przez państwo”, które powinny posiadać instytucje w rozumieniu art. 12a rozporządzenia nr 136/66, w brzmieniu zmienionym rozporządzeniem Rady (WE) nr 1638/98, może być uzyskane w ramach wniosku o indywidualne wyłączenie („zezwolenie”) wniesionego do krajowego organu ochrony konkurencji, pod warunkiem że organ ten posiada skuteczne narzędzia pozwalające na weryfikację zdolności instytucji, która złożyła wniosek do prowadzenia, przy przestrzeganiu wymogów prawnych, prywatnego składowania oliwy z oliwek.
- 3) Artykuł 12a rozporządzenia nr 136/66, w brzmieniu zmienionym rozporządzeniem nr 1638/98, nie sprzeciwia się uzgodnionemu między prywatnymi przedsiębiorcami mechanizmowi skupowania i składowania oliwy z oliwek, finansowanemu ze środków prywatnych, który nie został poddany procedurze zezwolenia, do której odnosi się ten przepis.
- 4) W zakresie, w jakim krajowy organ ochrony konkurencji powstrzymuje się po pierwsze od podejmowania jakichkolwiek działań mogących stanowić odstępstwo od wspólnej organizacji rynku oliwy z oliwek lub ją naruszać, a po drugie od wydawania decyzji sprzecznych z decyzjami Komisji Wspólnot Europejskich lub tworzenia zagrożenia takiej sprzeczności, może stosować krajowe prawo konkurencji wobec porozumienia wpływającego na rynek oliwy z oliwek na szczeblu wspólnotowym.

(¹) Dz. U. C 37 z 9.2.2008.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 6 października 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Hiszpanii

(Sprawa C-562/07) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Swobodny przepływ kapitału — Artykuł 56 WE i art. 40 porozumienia o EOG — Podatki bezpośrednie — Osoby fizyczne — Opodatkowanie zysków kapitałowych — Różnica w traktowaniu rezydentów i nierezydentów)

(2009/C 282/08)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: R. Lyal i I. Martínez del Peral, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: M. Muñoz Pérez, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 39 i 56 WE oraz art. 28 i 40 porozumienia o EOG — Różnica w traktowaniu rezydentów i nierezydentów pod względem opodatkowania dochodów uzyskanych w Hiszpanii

Sentencja

- 1) Królestwo Hiszpanii uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy art. 56 WE i art. 40 porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym z dnia 2 maja 1992 r., traktując, do dnia 31 grudnia 2006 r., w odmienny sposób zyski kapitałowe osiągnięte na terytorium Hiszpanii w zależności od tego, czy zostały one osiągnięte przez rezydentów, czy przez nierezydentów.
- 2) Królestwo Hiszpanii zostaje obciążone kosztami postępowania.

(¹) JO C 64 DU 8.3.2008

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 1 października 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State — Niderlandy) — Minister voor Wonen, Wijken en Integratie przeciwko Woningstichting Sint Servatius

(Sprawa C-567/07) (¹)

(Swobodny przepływ kapitału — Artykuł 56 WE — Ograniczenia — Uzasadnienie — Polityka mieszkaniowa — Usługi świadczone w ogólnym interesie gospodarczym)

(2009/C 282/09)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Raad van State

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Minister voor Wonen, Wijken en Integratie

Strona pozwana: Woningstichting Sint Servatius

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Raad van State — Wykładnia art. 56, art. 58, art. 86 ust. 2, art. 87 i art. 88 WE — Przepisy krajowe zakazujące, w braku wcześniejszego zezwolenia właściwego ministra, wykonywania działalności transgranicznej przez przedsiębiorstwo, którego zadaniem wynikającym z przepisów jest prowadzenie działalności zgodnej z polityką dotyczącą mieszkalnictwa danego państwa członkowskiego — Polityka w dziedzinie mieszkalnictwa i interes ogólny

Sentencja

Wykładni art. 56 WE należy dokonywać w ten sposób, że sprzeciwia się on obowiązywaniu przepisów krajowych, takich jak w postępowaniu przed sądem krajowym, które uzależniają wykonywanie transgranicznej działalności przez organizacje zarejestrowane w dziedzinie mieszkal-

nictwa, w rozumieniu art. 70 ust. 1 Woningwet (ustawy o mieszkalnictwie), od uzyskania uprzedniego zezwolenia administracyjnego, w zakresie w jakim takie przepisy nie są oparte na obiektywnych, niedyskryminacyjnych i znanych wcześniej kryteriach, pozwalających w wystarczający sposób określić ramy uznania władz krajowych, czego zbadanie należy do sądu krajowego.

(¹) Dz.U. C 64 z 8.3.2008.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 1 października 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Special Commissioners of Income Tax, London — Zjednoczone Królestwo) — HSBC Holdings plc, Vidacos Nominees Ltd przeciwko The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

(Sprawa C-569/07) (¹)

(Podatki pośrednie — Gromadzenie kapitału — Pobieranie podatku w wysokości 1,5 % od przeniesienia lub emisji akcji w ramach systemu rozliczeniowego („clearance service”))

(2009/C 282/10)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

Special Commissioners of Income Tax, London

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: HSBC Holdings plc, Vidacos Nominees Ltd

Strona pozwana: The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Special Commissioners of Income Tax, London — Interpretacja art. 10 i 11 dyrektywy Rady 69/335/EWG z dnia 17 lipca 1969 r. dotyczącej podatków pośrednich od gromadzenia kapitału (Dz.U. L 249, s. 25) w brzmieniu zmienionym dyrektywą Rady 85/303/EWG z dnia 10 czerwca 1985 r. (JO L 156, s. 23) oraz art. 43, 49 i 56 CE — Złożona przez spółkę („A”) z siedzibą w państwie członkowskim oferta nabycia akcji spółki („B”) z siedzibą w innym państwie członkowskim w zamian za emisję akcji spółki A, na rynku regulowanym tego drugiego państwa członkowskiego — Nałożenie podatku w wysokości 1,5 % na przeniesienie lub emisję akcji w ramach systemu rozliczeniowego („clearance service”)

Sentencja

Artykuł 11 lit. a) dyrektywy Rady 69/335/EWG z dnia 17 lipca 1969 r. dotyczącej podatków pośrednich od gromadzenia kapitału, w brzmieniu zmienionym dyrektywą Rady 85/303/EWG z dnia 10 czerwca 1985 r. należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia

się on pobieraniu podatku takiego jak będący przedmiotem sprawy przed sądem krajowym w związku z emisją akcji w ramach systemu rozliczeniowego.

(¹) Dz.U. C 64 z 8.3.2008

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 1 października 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal du travail de Nivelles — Belgia) — Ketty Leyman przeciwko Institut national d'assurance maladie-invalidité (INAMI)

(Sprawa C-3/08) (¹)

(Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Systemy zabezpieczenia społecznego — Świadczenia z tytułu niezdolności do pracy — Rozporządzenie (EWG) nr 1408/71 — Artykuł 40 ust. 3 — Odrębne systemy świadczeń w zależności od państw członkowskich — Sytuacja niekorzystna dla pracowników migrujących — Składki nieuprawniające do świadczenia)

(2009/C 282/11)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Tribunal du travail de Nivelles

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Ketty Leyman

Strona pozwana: Institut national d'assurance maladie-invalidité (INAMI)

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tribunal du travail de Nivelles (Belgia) — Ważność w stosunku do art. 18 WE rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie (Dz.U. L 149, str. 2) ze zmianami — Świadczenia z tytułu niezdolności do pracy — Przeszkoda w korzystaniu z prawa do swobodnego przemieszczania się, wynikająca z występowania dwóch różnych systemów świadczeń.

Sentencja

Wykładni art. 39 WE należy dokonywać w ten sposób, że sprzeciwia się on temu, żeby właściwe władze państwa członkowskiego stosowały ustawodawstwo krajowe, które zgodnie z art. 40 ust. 3 lit. b) rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie, w wersji zmienionej i uaktualnionej rozporządzeniem Rady (WE) nr 118/97 z dnia 2 grudnia 1996 r., zmienionym rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 647/2005 z dnia 13

kwietnia 2005 r., uzależnia nabycie praw do świadczenia z tytułu niezdolności do pracy od zakończenia pierwszego okresu niezdolności do pracy trwającego jeden rok, w przypadku gdy skutkuje to tym, że pracownik migrujący opłaca składki na ubezpieczenie społeczne nieuprawniające go do świadczenia, w związku z czym znajduje się on w niekorzystnej sytuacji względem pracownika niebędącego pracownikiem migrującym.

(¹) Dz.U. C 79 z 29.3.2008.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 6 października 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de Primera Instancia n° 4 de Bilbao — Hiszpania) — Asturcom Telecomunicaciones SL przeciwko Cristinie Rodríguez Nogueirze

(Sprawa C-40/08) (¹)

(Dyrektywa 93/13/EWG — Umowy konsumenckie — Nieuczciwy zapis na sąd polubowny — Nieważność — Wyrok sądu polubownego, który nabrał powagi rzeczy osądzonej — Egzekucja — Właściwość sądu krajowego rozpoznającego sprawę egzekucyjną do podniesienia z urzędu nieważności nieuczciwego zapisu na sąd polubowny — Zasady równoważności i skuteczności)

(2009/C 282/12)

Język postępowania: hiszpański

Sąd krajowy

Juzgado de Primera Instancia n°4 de Bilbao

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Asturcom Telecomunicaciones SL

Strona pozwana: Cristina Rodríguez Nogueira

Przedmiot

Wniosek o wydanie przeczenia w trybie prejudycjalnym — Juzgado de Primera Instancia n°4 de Bilbao — Wykładnia dyrektywy Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich (Dz.U. L 95, s. 29) — Odpowiednie i skuteczne środki do tego, by zaprzestano stosowania nieuczciwych warunków umowy — Wniosek o egzekucję prawomocnego wyroku sądu polubownego, wydanego bez stawienia konsumenta, na podstawie zapisu na sąd polubowny stanowiącego nieuczciwy warunek umowy.

Sentencja

Dyrektywę Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich należy interpretować w ten sposób, że sąd krajowy rozpoznający wniosek o wszczęcie egzekucji wyroku sądu polubownego, który nabrał powagi rzeczy osądzonej, wydanego bez stawienia konsumenta, powinien, jeżeli dysponuje on niezbędnymi w tym celu informacjami na temat okoliczności prawnych i faktycznych, dokonać z urzędu oceny nieuczciwego

charakteru zapisu na sąd polubowny, znajdującego się w umowie zawartej między przedsiębiorcą a konsumentem, jeżeli zgodnie z krajowymi przepisami proceduralnymi może on dokonać takiej oceny w ramach podobnych skarg występujących w systemie krajowym. Jeśli tak jest, sąd ten ma za zadanie wyciągnąć wszelkie wynikające z tego zgodnie z prawem krajowym konsekwencje, w celu zapewnienia, by zapis ten nie był wiążący dla konsumenta.

(¹) Dz.U. C 92 z 12.04.2008

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 1 października 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Vorarlberg — Austria) — Arthur Gottwald przeciwko Bezirkshauptmannschaft Bregenz

(Sprawa C-103/08) (¹)

(Swobodny przepływ osób — Obywatelstwo Unii — Artykuł 12 WE — Udostępnienie osobom niepełnosprawnym nieodpłatnej winiety rocznej — Przepisy ograniczające przyznanie takiej winiety jedynie osobom niepełnosprawnym, które mają miejsce zamieszkania lub miejsce stałego pobytu na terytorium kraju)

(2009/C 282/13)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Vorarlberg

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Arthur Gottwald

Strona pozwana: Bezirkshauptmannschaft Bregenz

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Vorarlberg (Austria) — Wykładnia art. 12 traktatu WE — Dyskryminacja ze względu na przynależność państwową — Przepis krajowy ograniczający nieodpłatne przyznanie rocznej winiety osobom niepełnosprawnym do osób mających miejsce zamieszkania lub miejsce stałego pobytu na terytorium danego państwa członkowskiego.

Sentencja

Wykładni art. 12 WE należy dokonywać w ten sposób, że przepis ten nie sprzeciwia się uregulowaniu krajowemu, takiemu jak rozpatrywane w postępowaniu przed sądem krajowym, które ogranicza przyznanie nieodpłatnej winiety rocznej osobom niepełnosprawnym mającym miejsce zamieszkania lub miejsce stałego pobytu na terytorium danego państwa członkowskiego, włączając w to również osoby, które przyjeżdżają regularnie do tego państwa ze względów natury zawodowej lub osobistej.

(¹) Dz. U. C 142 z 7.6.2008.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 6 października 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Amsterdam — Niderlandy) — europejski nakaz aresztowania wydany przeciwko Dominicowi Wolzenburgowi

(Sprawa C-123/08) (¹)

(Współpraca policyjna i sądowa w sprawach karnych — Decyzja ramowa 2002/584/WSiSW — Europejski nakaz aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi — Artykuł 4 pkt 6 — Fakultatywna odmowa wykonania europejskiego nakazu aresztowania — Transpozycja do prawa krajowego — Osoba zatrzymana będąca obywatelem wydającego nakaz państwa członkowskiego — Niewykonanie europejskiego nakazu aresztowania przez państwo członkowskie wykonujące ten nakaz ze względu na pobyt przez okres pięciu lat na jego terytorium — Artykuł 12 WE)

(2009/C 282/14)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Rechtbank Amsterdam

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Dominic Wolzenburg

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Wykładnia art. 4 pkt 6 decyzji ramowej Rady 2002/584/WSiSW z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi (Dz.U. L 190, s. 1) — Możliwość odmówienia przez wykonujący nakaz organ sądowy wykonania europejskiego nakazu aresztowania wydanego w celu wykonania kary pozbawienia wolności wobec osoby, która przebywa w państwie członkowskim wykonania nakazu lub ma w nim miejsce zamieszkania — Pojęcia „zamieszkanie” i „przebywanie” — Wykładnia art. 12 WE, 17 WE i 18 WE — Uregulowanie krajowe pozwalające na różne traktowanie osoby ściganej przez wykonujący nakaz organ sądowy, w przypadku gdy odmawia on jej przekazania, w zależności od tego, czy osoba ścigana jest obywatelem państwa członkowskiego wykonania nakazu czy innego państwa członkowskiego

Sentencja

- 1) Obywatel państwa członkowskiego, który legalnie przebywa w innym państwie członkowskim, ma prawo powołać się na art. 12 akapit pierwszy WE przeciwko przepisom krajowym, takim jak Overleveringswet (ustawa o przekazywaniu osób) z dnia 29 kwietnia 2004 r., ustalającym przesłanki, na podstawie których właściwy organ sądowy może odmówić wykonania europejskiego nakazu aresztowania wydanego w celu wykonania kary pozbawienia wolności.
- 2) Artykuł 4 pkt 6 decyzji ramowej Rady 2002/584/WSiSW z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi należy interpretować w ten sposób, że gdy chodzi o obywatela

Unii, wykonujące nakaz państwo członkowskie nie może — poza wymogiem odnoszącym się do okresu pobytu w tym państwie — uzależniać zastosowania powodu fakultatywnej odmowy wykonania europejskiego nakazu aresztowania, o którym mowa w tym przepisie, od dodatkowych wymogów administracyjnych, takich jak posiadanie zezwolenia na pobyt na czas nieokreślony.

- 3) Artykuł 12 akapit pierwszy WE należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie przepisom wykonującego nakaz państwa członkowskiego, na mocy których właściwy organ sądowy tego państwa odmawia wykonania europejskiego nakazu aresztowania wydanego przeciwko jego obywatelowi w celu wykonania kary pozbawienia wolności, jeżeli taka odmowa, gdy chodzi o obywatela innego państwa członkowskiego mającego prawo pobytu na podstawie art. 18 ust. 1 WE, jest uzależniona od przesłanki legalnego zamieszkiwania przez osobę, której dotyczy wniosek, przez nieprzerwany okres pięciu lat we wspomnianym wykonującym nakaz państwie członkowskim.

(¹) Dz.U. C 116 z 9.5.2008.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 6 października 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden — Niemcy) — Intercontainer Interfrigo SC (ICF) przeciwko Balkenende Oosthuizen BV, MIC Operations BV

(Sprawa C-133/08) (¹)

(Konwencja rzymska o prawie właściwym dla zobowiązań umownych — Prawo właściwe w razie braku wyboru prawa — Umowa czarterowa — Łączniki — Możliwość oddzielenia części umowy)

(2009/C 282/15)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Intercontainer Interfrigo SC (ICF)

Strona pozwana: Balkenende Oosthuizen BV, MIC Operations BV

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Hoge Raad der Nederlanden Den Haag — Wykładnia art. 4 konwencji o prawie właściwym dla zobowiązań umownych, otwartej do podpisu w Rzymie w dniu 19 czerwca 1980 r. — Pojęcie umowy przewozu towarów — Elementy — Czarter — Prawo właściwe w razie braku wyboru prawa — Łączniki

Sentencja

- 1) Artykuł 4 ust. 4 zdanie drugie konwencji o prawie właściwym dla zobowiązań umownych, otwartej do podpisu w Rzymie w dniu 19

czerwca 1980 r., należy interpretować w ten sposób, że łącznik, o którym mowa w tymże art. 4 ust. 4 zdanie drugie, stosuje się do innych umów czarterowych aniżeli umowy na jeden rejs tylko wtedy, gdy główny przedmiot umowy stanowi nie zwykłe udostępnienie środka transportu, lecz faktyczny przewóz towarów.

- 2) Artykuł 4 ust. 1 zdanie drugie konwencji należy interpretować w ten sposób, że część umowy może podlegać innemu prawu aniżeli prawo mające zastosowanie do reszty umowy jedynie, gdy jej przedmiot ma charakter autonomiczny.

- 3) Jeżeli łącznikiem mającym zastosowanie do umowy czarterowej jest łącznik przewidziany w art. 4 ust. 4 konwencji, łącznik ten należy zastosować do całej umowy, chyba że część umowy dotycząca przewozu towarów ma charakter autonomiczny względem reszty umowy.

- 4) Artykuł 4 ust. 5 tej konwencji należy interpretować w ten sposób, że gdy z całokształtu okoliczności wynika jasno, że umowa wykazuje silniejszy związek z innym państwem aniżeli państwo ustalone na podstawie łączników przewidzianych art. 4 ust. 2–4 konwencji, sąd może nie zastosować tych domniemań i zastosować prawo państwa, z którym umowa wykazuje najsilniejszy związek.

(¹) Dz.U. C 158 z 21.6.2008.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 1 października 2009 r. — Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware Co. Ltd przeciwko Radzie Unii Europejskiej, Komisji Wspólnot Europejskich, Vale Mill (Rochdale) Ltd, Pirola SpA, Colombo New Scal SpA, Republice Włoskiej

(Sprawa C-141/08 P) (¹)

(Odwołanie — Polityka handlowa — Dumping — Przywóz desek do prasowania pochodzących z Chin — Rozporządzenie (WE) nr 384/96 — Artykuł 2 ust. 7 lit. c) oraz art. 20 ust. 4 i 5 — Status przedsiębiorstwa działającego w warunkach gospodarki rynkowej — Prawo do obrony — Dochodzenie antydumpingowe — Termin wyznaczony przedsiębiorstwom na przedstawienie uwag)

(2009/C 282/16)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware Co. Ltd (przedstawiciele: J.-F. Bellis, adwokat, G. Vallera, barrister)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: J.-P. Hix, pełnomocnik, E. McGovern, barrister, B.O'Connor, solicitor), Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: H. van Vliet, T. Scharf i K.Talabér-Ritz, pełnomocnicy), Vale Mill (Rochdale) Ltd, Pirola SpA, Colombo New Scal SpA (przedstawiciele: G. Berrische i G. Wolf Rechtsanwälte), Republika Włoska (przedstawiciele: R. Adam, pełnomocnik i W. Ferrante, avvocato dello Stato)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (szósta izba) z dnia 29 stycznia 2008 r. w sprawie T-206/07 Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware przeciwko Radzie, w którym Sąd oddalił skargę wnoszącego odwołanie o stwierdzenie nieważności rozporządzenia Rady (WE) nr 452/2007 z dnia 23 kwietnia 2007 r. nakładającego ostateczne cło antidumpingowe i stanowiącego o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz desek do prasowania pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Ukrainy (Dz.U. L 109, s. 12), w zakresie w jakim ustanawia cło antidumpingowe na przywóz desek do prasowania produkowanych przez wnoszącego odwołanie — Błąd co do prawa wynikający z błędności ustaleń dokonanych przez Sąd Pierwszej Instancji i braku sankcji związanych ze stwierdzeniem przez Sąd Pierwszej Instancji naruszeniem prawa do obrony — Wykładnia art. 2 ust. 7 lit. c) i art. 20 ust. 4 i 5 rozporządzenia Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. 1996, L 56, s. 1) — Pojęcie przedsiębiorstwa „działającego w warunkach gospodarki rynkowej” oraz zakres minimalnego 10-dniowego terminu przyznanego przedsiębiorstwu, którego dotyczy dochodzenie antidumpingowe na przedstawienie ewentualnych uwag

Sentencja

- 1) Wyrok Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich z dnia 29 stycznia 2008 r. w sprawie T-206/07 Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware przeciwko Radzie w zakresie, w jakim Sąd orzekł, że naruszenie art. 20 ust. 5 rozporządzenia Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej, nie miało wpływu na prawo do obrony Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware Co. Ltd., zostaje uchylony.
- 2) Rozporządzenie Rady (WE) nr 452/2007 z dnia 23 kwietnia 2007 r. nakładające ostateczne cło antidumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz desek do prasowania pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Ukrainy jest nieważne w zakresie, w jakim ustanawia cło antidumpingowe na przywóz desek do prasowania produkowanych przez Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware Co. Ltd.
- 3) Rada Unii Europejskiej pokrywa koszty postępowania w obydwu instancjach.
- 4) Komisja Wspólnot Europejskich, Vale Mill (Rochdale) Ltd, Pirola SpA, Colombo New Scal SpA i Republika Włosa pokrywają własne koszty.

(¹) Dz.U. C 158 z 21.06.2008.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 6 października 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Hiszpanii

(Sprawa C-153/08) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Swobodne świadczenie usług — Artykuł 49 WE i art. 36 porozumienia EOG — Opodatkowanie bezpośrednie — Podatek dochodowy — Zwolnienie podatkowe ograniczone do wygranych z loterii i gier losowych organizowanych przez pewne podmioty i jednostki krajowe)

(2009/C 282/17)

Język postępowania: hiszpański

Strona

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: R. Lyal i L. Lozano Palacios, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: F. Díez Moreno, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 49 WE i art. 36 EOG — Przepisy krajowe na podstawie których kwoty wygrane w grach liczbowych i grach hazardowych zorganizowanych zagranicą, w przeciwieństwie do niektórych gier liczbowych i hazardowych zorganizowanych w Hiszpanii, podlegają podatkowi dochodowemu

Sentencja

- 1) Utrzymując w mocy przepisy podatkowe zwalniające z podatku wygrane pochodzące z uczestnictwa w loteriach, grach i zakładach organizowanych w Królestwie Hiszpanii przez pewne podmioty publiczne i jednostki mające siedzibę w tym państwie członkowskim i wykonujące działalność o charakterze socjalnym lub dobroczynnym w celach niezarobkowych, podczas gdy zwolnienia tego nie przyznano w zakresie wygranych pochodzących z loterii, gier i zakładów organizowanych przez podmioty i jednostki mające siedziby w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej lub Europejskiego Obszaru Gospodarczego i wykonujące działalność tego samego rodzaju, Królestwo Hiszpanii uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy art. 49 WE oraz art. 36 porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym z dnia 2 maja 1992 r.
- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) Komisja Wspólnot Europejskich i Królestwo Hiszpanii ponoszą własne koszty.

(¹) Dz.U. C 142 z 7.6.2008.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 1 października 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Belgii

(Sprawa C-219/08) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Swoboda świadczenia usług — Nieuzasadniona przeszkoda — Delegowanie pracowników będących obywatelami państw trzecich)

(2009/C 282/18)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: E. Traversa, J.-P. Keppenne i G. Rozet, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Belgii (przedstawiciele: C. Pochet, pełnomocnik, M. Detry, avocat)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 49 WE — Nieuzasadniona przeszkoda w swobodnym świadczeniu usług — Delegowanie pracowników będących obywatelami państw trzecich

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Komisja Wspólnot Europejskich i Królestwo Belgii pokrywają własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 183 z 19.7.2008.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 1 października 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Köln — Niemcy) — Gaz de France — Berliner Investissement SA przeciwko Bundeszentralamt für Steuern

(Sprawa C-247/08) ⁽¹⁾

(Swobodny przepływ kapitału — Zwolnienie w państwie członkowskim spółki zależnej z opodatkowania u źródła zysków wypłacanych na rzecz spółki dominującej — Pojęcie „spółka państwa członkowskiego” — „Société par actions simplifiée” prawa francuskiego)

(2009/C 282/19)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Finanzgericht Köln

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Gaz de France — Berliner Investissement SA

Strona pozwana: Bundeszentralamt für Steuern

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Finanzgericht Köln (Niemcy) — Wykładnia art. art. 43 WE i 48 WE, art. 56 ust. 1 WE i art. 58 ust. 1 lit. a) i ust. 3 WE oraz art. 2 lit. a) w związku z lit. f) załącznika do dyrektywy Rady 90/435/EWG z dnia 23 lipca 1990 r. w sprawie wspólnego systemu opodatkowania stosowanego w przypadku spółek dominujących i spółek zależnych różnych państw członkowskich (Dz.U. L 225, s. 6) — Pojęcie „spółki państwa członkowskiego” — Odmowa w państwie członkowskim spółki zależnej przyznania zwolnienia zysków od podatku potrącanego u źródła w przypadku gdy spółka dominująca ma formę „société par actions simplifiée”, gdyż taka forma spółki nie była jeszcze w chwili zaistnienia stanu faktycznego ujęta w wykazie spółek figurującym w załączniku do dyrektywy

Sentencja

- 1) Artykuł 2 lit. a) dyrektywy Rady z dnia 23 lipca 1990 r. w sprawie wspólnego systemu opodatkowania stosowanego w przypadku spółek dominujących i spółek zależnych różnych państw członkowskich w związku z lit. f) załącznika do tej dyrektywy powinien być interpretowany w ten sposób, że spółka prawa francuskiego mająca formę société par actions simplifiée nie może zostać uznana za „spółkę państwa członkowskiego” w rozumieniu tej dyrektywy przed jej zmianą przez dyrektywę Rady 2003/123 z dnia 22 grudnia 2003 r.
- 2) Ocena pytania drugiego nie wykazała żadnego elementu, który mógłby mieć wpływ na ważność art. 2 lit. a) dyrektywy 90/435 w związku z lit. f) załącznika do niej oraz w związku z art. 5 ust. 1 tej dyrektywy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 223 z 30.08.2008.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 1 października 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Malty

(Sprawa C-252/08) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Zanieczyszczenia środowiska — Obiekt energetycznego spalania — Ograniczenie emisji niektórych zanieczyszczeń do powietrza)

(2009/C 282/20)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: L. Flynn i A. Alcover San Pedro, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Malty (przedstawiciel: S. Camilleri, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruśnięcie art. 4 ust. 1 w związku z załącznikami IV część A, VI część A i VII część A oraz art. 12 w związku z załącznikiem VIII część A pkt 2 dyrektywy 2001/80/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2001 r. w sprawie ograniczenia emisji niektórych zanieczyszczeń do powietrza z dużych obiektów energetycznego spalania (Dz.U. L 309, s. 1) — Przekroczenie limitów emisji ustalonych dla dwutlenku siarki, tlenków azotu i pyłów — Obiekty Delimara i Marsa

Sentencja

- 1) Nie stosując prawidłowo dyrektywy 2001/80/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2001 r. w sprawie ograniczenia emisji niektórych zanieczyszczeń do powietrza z dużych obiektów energetycznego spalania w ramach działania generatora parowego fazy I elektrowni Delimara i elektrowni Marsa, Republika Malty uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 4 ust. 1 i art. 12 w związku z załącznikami IV część A, VI część A, VII część A i VIII część A pkt 2 tej dyrektywy.
- 2) Republika Malty zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 197 z 2.8.2008.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 6 października 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Klagenfurt — Austria) — SPÖ Landesorganisation Kärnten przeciwko Finanzamt Klagenfurt

(Sprawa C-267/08) (¹)

(Podatek VAT — Prawo do odliczenia podatku naliczonego — Pojęcie działalności gospodarczej — Regionalny oddział partii politycznej — Działalność reklamowa na rzecz lokalnych oddziałów partii — Związane z tą działalnością koszty, które przekraczają przychody)

(2009/C 282/21)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Klagenfurt

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: SPÖ Landesorganisation Kärnten

Strona pozwana: Finanzamt Klagenfurt

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Klagenfurt (Austria) — Interpretacja 4 ust. 1 i 2 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, s. 1) — Pojęcie „działalność gospodarcza” — Wykonywania przez oddział regionalny partii politycznej działalności reklamowa na rzecz lokalnych organizacji tej partii, w postaci organizacji wydarzeń, wytwarzania i dostawy materiałów reklamowych i organizacji dorocznego balu — Koszty tej działalności przekraczające znacznie przychody z faktur wystawianym organizacjom lokalnym z tytułu niektórych działań i ze sprzedaży biletów na bal

Sentencja

Artykuł 4 ust. 1 i 2 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku, należy interpretować w ten sposób, że działalność w zakresie reklamy zewnętrznej wykonywana przez oddział partii politycznej z jednego z państw członkowskich nie powinna być uznawana za działalność gospodarczą.

(¹) Dz.U. C 247 z 27.9.2008

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 1 października 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Francuskiej

(Sprawa C-468/08) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Uznawanie kwalifikacji zawodowych — Dyrektywa 2005/36/WE — Brak transpozycji)

(2009/C 282/22)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: H. Støvlbæk i V. Peere, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Francuska (przedstawiciele: G. de Bergues i B. Messmer, pełnomocnicy)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Niewydanie lub nieprzekazanie w wyznaczonym terminie wszystkich przepisów niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych (Dz.U. L 255, s. 22)

Sentencja

- 1) Nie ustanawiając wszystkich przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych, Republika Francuska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 63 tej dyrektywy.
- 2) Republika Francuska zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 6 z 10.1.2009.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 24 września 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Austrii

(Sprawa C-477/08) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 2005/36/WE — Uznawanie kwalifikacji zawodowych — Brak transpozycji w wyznaczonym terminie)

(2009/C 282/23)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: H. Støvlbæk i M. Adam, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Austrii (Przedstawiciel: C. Pesendorfer, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Brak ustanowienia w wyznaczonym terminie przepisów niezbędnych dla zastosowania się do dyrektywy 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych (Dz.U. L 255, s. 22)

Sentencja

- 1) Nie ustanawiając w wyznaczonym terminie wszystkich przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do zastosowania się do dyrektywy 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie uznawania

kwalifikacji zawodowych, Republika Austrii uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążą na mocy art. 63 tej dyrektywy.

- 2) Republika Austrii zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 69 z 21.3.2009.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 1 października 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Hiszpanii

(Sprawa C-502/08) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 2005/60/WE — Przeciwdziałanie korzystaniu z systemu finansowego w celu prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu — Brak pełnej transpozycji — Brak powiadomienia o środkach transpozycji)

(2009/C 282/24)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: P. Dejmek i E. Adsera Ribera, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Hiszpanii (Przedstawiciel: J. López-Medel Bascones, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Brak przyjęcia w wyznaczonym terminie przepisów niezbędnych do zastosowania się do dyrektywy 2005/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 października 2005 r. w sprawie przeciwdziałania korzystaniu z systemu finansowego w celu prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu (Dz.U. L 309, s. 15)

Sentencja

- 1) Nie przyjmując wszelkich przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do zastosowania się do dyrektywy 2005/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 października 2005 r. w sprawie przeciwdziałania korzystaniu z systemu finansowego w celu prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu oraz nie powiadamiając Komisji Wspólnot Europejskich o przepisach prawa wewnętrznego, które powinny przyczynić się do zapewnienia zgodności z tą dyrektywą, Królestwo Hiszpanii uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążą na mocy art. 45 tej dyrektywy.
- 2) Królestwo Hiszpanii zostaje obciążone kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 6 z 10.1.2009

**Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 24 września 2009 r.
— Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Hiszpanii**

(Sprawa C-504/08) ⁽¹⁾

**(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego —
Dyrektywa 2006/70/WE — Urzędnicy i politycy — Pranie
pieniędzy — Niepełna transpozycja)**

(2009/C 282/25)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele:
P. Dejmek i E. Adsera Ribera, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Hiszpanii (Przedstawiciel: J. López-
Medel Bascones, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Brak przyjęcia w wyznaczonym terminie przepisów niezbędnych do zastosowania się do dyrektywy Komisji 2006/70/WE z dnia 1 sierpnia 2006 r. ustanawiającej środki wykonawcze do dyrektywy 2005/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do definicji „osoby zajmującej eksponowane stanowisko polityczne”, jak również w odniesieniu do technicznych kryteriów stosowania uproszczonych zasad należytej staranności wobec klienta oraz wyłączenia z uwagi na działalność finansową prowadzoną w sposób sporadyczny lub w bardzo ograniczonym zakresie (Dz.U. L 214, s. 29)

Sentencja

- 1) Nie przyjmując w wyznaczonym terminie wszelkich przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do zastosowania się do dyrektywy Komisji 2006/70/WE z dnia 1 sierpnia 2006 r. ustanawiającej środki wykonawcze do dyrektywy 2005/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do definicji „osoby zajmującej eksponowane stanowisko polityczne”, jak również w odniesieniu do technicznych kryteriów stosowania uproszczonych zasad należytej staranności wobec klienta oraz wyłączenia z uwagi na działalność finansową prowadzoną w sposób sporadyczny lub w bardzo ograniczonym zakresie, Królestwo Hiszpanii uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy art. 5 tej dyrektywy.
- 2) Królestwo Hiszpanii zostaje obciążone kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 6 z 10.1.2009

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 1 października 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Irlandii

(Sprawa C-549/08) ⁽¹⁾

**(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego —
Dyrektywa 2006/70/WE — Pranie pieniędzy i finansowanie
terroryzmu — Brak transpozycji w przewidzianym terminie)**

(2009/C 282/26)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele:
P. Dejmek i A.-A. Gilly, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Irlandia (Przedstawiciel: D. O'Hagan, pełno-
mocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Nieprzyjęcie w wyznaczonym terminie przepisów niezbędnych do zastosowania się do dyrektywy Komisji 2006/70/WE z dnia 1 sierpnia 2006 r. ustanawiającej środki wykonawcze do dyrektywy 2005/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do definicji osoby zajmującej eksponowane stanowisko polityczne, jak również w odniesieniu do technicznych kryteriów stosowania uproszczonych zasad należytej staranności wobec klienta oraz wyłączenia z uwagi na działalność finansową prowadzoną w sposób sporadyczny lub w bardzo ograniczonym zakresie (Dz.U. L 214, s. 29)

Sentencja

- 1) Nie przyjmując wszystkich przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do zastosowania się do dyrektywy Komisji 2006/70/WE z dnia 1 sierpnia 2006 r. ustanawiającej środki wykonawcze do dyrektywy 2005/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do definicji „osoby zajmującej eksponowane stanowisko polityczne”, jak również w odniesieniu do technicznych kryteriów stosowania uproszczonych zasad należytej staranności wobec klienta oraz wyłączenia z uwagi na działalność finansową prowadzoną w sposób sporadyczny lub w bardzo ograniczonym zakresie Irlandia uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy tej dyrektywy.
- 2) Irlandia zostaje obciążona kosztami.

⁽¹⁾ Dz.U. C 55 z 7.3.2009.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 1 października 2009 r. — komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Belgii

(Sprawa C-575/08) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 2005/56/WE — Transgraniczne łączenie się spółek kapitałowych — Brak transpozycji w przepisany terminie)

(2009/C 282/27)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: V. Peere i P. Dejmek, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Belgii (przedstawiciel: D. Haven, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Nieprzyjęcie lub niepodanie do wiadomości Komisji, w przepisany terminie, przepisów niezbędnych do zastosowania się do dyrektywy 2005/56/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 października 2005 r. w sprawie transgranicznego łączenia się spółek kapitałowych (Dz.U. L 310, s. 1)

Sentencja

- 1) Nie przyjmując, w przepisany terminie, przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do dostosowania się do dyrektywy 2005/56/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 października 2005 r. w sprawie transgranicznego łączenia się spółek kapitałowych Królestwo Belgii uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy tej dyrektywy.
- 2) Królestwo Belgii zostaje obciążone kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 44 z 21.2.2009

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 6 października 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Belgii

(Sprawa C-6/09) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 2005/60/WE — Pranie pieniędzy oraz finansowanie terroryzmu — Brak transpozycji w wyznaczonym terminie)

(2009/C 282/28)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: V. Peere i P. Dejmek, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Belgii (przedstawiciel: D. Haven, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Brak ustanowienia lub przekazania, w wyznaczonym terminie, wszelkich przepisów niezbędnych do zastosowania się do dyrektywy 2005/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 października 2005 r. w sprawie przeciwdziałania korzystaniu z systemu finansowego w celu prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu (Dz.U. L 309, s. 15)

Sentencja

- 1) Nie ustanawiając przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do zastosowania się do dyrektywy 2005/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 października 2005 r. w sprawie przeciwdziałania korzystaniu z systemu finansowego w celu prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu, Królestwo Belgii uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciąży na mocy tej dyrektywy
- 2) Królestwo Belgii zostaje obciążone kosztami postępowania

⁽¹⁾ Dz.U. C 69 z 21.03.2009

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 24 września 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Belgii

(Sprawa C-8/09) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 2006/17/WE — Wymagania techniczne dotyczące dawstwa, pobierania i badania tkanek i komórek ludzkich — Brak transpozycji w przepisany terminie)

(2009/C 282/29)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: C. Cattabriga i J. Sénéchal, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Belgii (przedstawiciel: D. Haven, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Brak przyjęcia bądź powiadomienia o przyjęciu w przepisany termin przepisów koniecznych dla dostosowania się do dyrektywy Komisji 2006/17/WE z dnia 8 lutego 2006 r. wprowadzającej w życie dyrektywę 2004/23/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do niektórych wymagań technicznych dotyczących dawstwa, pobierania i badania tkanek i komórek ludzkich (Dz.U. L 38, s. 40)

Sentencja

1) Nie przyjmując przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych koniecznych dla dostosowania się do dyrektywy Komisji 2006/17/WE z dnia 8 lutego 2006 r. wprowadzającej w życie dyrektywę 2004/23/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do niektórych wymagań technicznych dotyczących dawstwa, pobierania i badania tkanek i komórek ludzkich, Królestwo Belgii uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy tej dyrektywy.

2) Królestwo Belgii zostaje obciążone kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 69 z 21.3.2009.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 22 września 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Belgii

(Sprawa C-9/09) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Zdrowie publiczne — Dyrektywa 2004/23/WE — Ustalenie norm jakości i bezpiecznego oddawania, pobierania, testowania, przetwarzania, konserwowania, przechowywania i dystrybucji tkanek i komórek ludzkich — Brak transpozycji w przepisany terminie)

(2009/C 282/30)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: C. Cattabriga i J. Sénéchal, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Belgii (przedstawiciel: D. Haven, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Brak przyjęcia w przepisany terminie przepisów koniecznych dla dostosowania się do dyrektywy 2004/23/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie ustalenia norm jakości i bezpiecznego oddawania, pobierania, testowania, przetwarzania, konserwowania, przechowywania i dystrybucji tkanek i komórek ludzkich (Dz.U. L 102, s. 48)

Sentencja

1) Nie przyjmując przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych koniecznych dla dostosowania się do dyrektywy 2004/23/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie ustalenia norm jakości i bezpiecznego oddawania, pobierania, testowania, przetwarzania, konserwowania, przechowywania i dystrybucji tkanek i komórek ludzkich, Królestwo

Belgii uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy tej dyrektywy.

2) Królestwo Belgii zostaje obciążone kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 69 z 21.3.2009.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 1 października 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Czeskiej

(Sprawa C-100/09) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 2007/14/WE — Szczegółowe zasady wdrożenia niektórych przepisów dyrektywy 2004/109/WE — Brak transpozycji w wyznaczonym terminie)

(2009/C 282/31)

Język postępowania: czeski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: L. Jelínek i P. Dejmek, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Czeska (przedstawiciel: M. Smolek, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Brak przyjęcia w wyznaczonym terminie wszelkich przepisów niezbędnych do zastosowania się do dyrektywy Komisji 2007/14/WE z dnia 8 marca 2007 r. ustanawiającej szczegółowe zasady wdrożenia niektórych przepisów dyrektywy 2004/109/WE w sprawie harmonizacji wymogów dotyczących przejrzystości informacji o emitentach, których papiery wartościowe dopuszczane są do obrotu na rynku regulowanym (Dz.U. L 69, s. 27)

Sentencja

1) Nie ustanawiając w wyznaczonym terminie przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do zastosowania się do dyrektywy Komisji 2007/14/WE z dnia 8 marca 2007 r. ustanawiającej szczegółowe zasady wdrożenia niektórych przepisów dyrektywy 2004/109/WE w sprawie harmonizacji wymogów dotyczących przejrzystości informacji o emitentach, których papiery wartościowe dopuszczane są do obrotu na rynku regulowanym, Republika Czeska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciąży na mocy art. 24 tej dyrektywy.

2) Republika Czeska zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 113 z 16.5.2009.

Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 10 lipca 2009 r. — Apple Computer, Inc. przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), TKS-Teknosoft SA

(Sprawa C-416/08 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Rozporządzenie (WE) nr 40/94 — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) — Słowny znak towarowy QUARTZ — Sprzeciw właściciela graficznego wspólnotowego znaku towarowego QUARTZ — Odmowa rejestracji — Podobieństwo towarów — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Odwołanie oczywiście niedopuszczalne)

(2009/C 282/32)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Apple Computer, Inc. (przedstawiciele: M. Hart i N. Kearley, solicitors)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: J. García Murillo, pełnomocnik), TKS-Teknosoft SA

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (trzecia izba) z dnia 1 lipca 2008 r. w sprawie T-328/05 Apple Computer, Inc. przeciwko OHIM, na mocy którego Sąd oddalił skargę o stwierdzenie nieważności wniesioną przez zgłaszającego graficzny znak towarowy „QUARTZ” dla towarów należących do klasy 9 na decyzję R 416/2004-4 Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (OHIM) z dnia 27 kwietnia 2005 r. oddalającą odwołanie od decyzji Wydziału Sprzeciwów, którą odmówiono rejestracji wspomnianego znaku w wyniku sprzeciwu wniesionego przez właściciela graficznego wspólnotowego znaku towarowego „QUARTZ”, zarejestrowanego dla towarów i usług należących do klas 9 i 42

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje odrzucone.
- 2) Apple Computer, Inc. zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 301 z 22.11.2008.

Postanowienie Trybunału (trzecia izba) z dnia 9 lipca 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg — Niemcy) — Kurt Wierer przeciwko Land Baden-Württemberg

(Sprawa C-445/08) ⁽¹⁾

(Artykuł 104 § 3 akapit pierwszy regulaminu — Prawo jazdy — Dyrektywa 91/439/EWG — Odebranie krajowego prawa jazdy z powodu prowadzenia samochodu w stanie nietrzeźwości — Nieprzedłożenie opinii lekarsko-psychologicznej koniecznej do otrzymania nowego prawa jazdy w przyjmującym państwie członkowskim — Prawo jazdy wydane w innym państwie członkowskim — Sprawdzenie przez przyjmujące państwo członkowskie przesłanki miejsca zamieszkania — Możliwość oparcia się na informacjach dostarczonych przez posiadacza prawa jazdy w ramach obowiązku współdziałania ciążącego na nim na podstawie wewnętrznego prawa przyjmującego państwa członkowskiego — Możliwość podjęcia dochodzenia w państwie członkowskim wydania)

(2009/C 282/33)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Kurt Wierer

Strona pozwana: Land Baden-Württemberg

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg — Wykładnia art. 9 dyrektywy Rady 91/439/EWG z dnia 29 lipca 1991 r. w sprawie praw jazdy (Dz.U. L 237, s. 1) — Odmowa uznania prawa jazdy wydanego w innym państwie członkowskim z naruszeniem wymogu miejsca zamieszkania — Możliwość oparcia się przez przyjmujące państwo członkowskie, dla celów sprawdzenia, czy wymóg miejsca zamieszkania był spełniony w chwili wydania prawa jazdy, na informacjach dostarczonych przez samego posiadacza prawa jazdy w trakcie postępowania administracyjnego lub sądowego w ramach ciążącego na nim obowiązku współdziałania bądź w razie potrzeby możliwość podjęcia dochodzenia w państwie członkowskim wydania — Posiadacz, wobec którego zastosowano środek w postaci odebrania krajowego prawa jazdy z powodu prowadzenia samochodu w stanie nietrzeźwości i który nie był w stanie przedłożyć opinii lekarsko-psychologicznej koniecznej do otrzymania nowego prawa jazdy w jego państwie zamieszkania

Sentencja

Artykuł 1 ust. 2, art. 7 ust. 1 oraz art. 8 ust. 2 i 4 dyrektywy Rady 91/439/EWG z dnia 29 lipca 1991 r. w sprawie praw jazdy, zmienionej rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 września 2003 r., powinny być interpretowane w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie temu, by

państwo członkowskie odmawiało uznania na swoim terytorium uprawnienia do prowadzenia pojazdów wynikającego z prawa jazdy wydanego później przez inne państwo członkowskie osobie, wobec której w przyjmującym państwie członkowskim został zastosowany środek w postaci odebrania wcześniejszego prawa jazdy z powodu prowadzenia samochodu w stanie nietrzeźwości oraz jeżeli to drugie prawo jazdy zostało uzyskane poza okresem zakazu ubiegania się o wydanie nowego prawa jazdy, o ile okaże się:

— że w świetle wyjaśnień i informacji dostarczonych przez posiadacza tego prawa jazdy w trakcie postępowania administracyjnego lub sądowego w wykonaniu obowiązku współdziałania, który ciąży na nim na podstawie wewnętrznego prawa przyjmującego państwa członkowskiego, wymóg miejsca zamieszkania nie był przestrzegany przez państwo członkowskie wydania tego prawa jazdy,

bądź

— że informacje, które zostały uzyskane w trakcie dochodzeń prowadzonych przez władze krajowe i sądy przyjmującego państwa członkowskiego w państwie członkowskim wydania, nie są nieporównywalnymi informacjami pochodzącymi od tego państwa członkowskiego, poświadczającymi to, że w momencie wydania prawa jazdy przez państwo członkowskie wydania posiadacz prawa jazdy nie miał normalnego miejsca zamieszkania na terytorium tego państwa.

(¹) Dz.U. C 32 z 7.2.2009.

Postanowienie Trybunału (siódma izba) z dnia 9 lipca 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal de première instance de Mons — Belgia) — Régie communale autonome du stade Luc Varenne przeciwko państwu belgijskiemu — SPF Finances

(Sprawa C-483/08) (¹)

(Artykuł 104 § 3 akapit pierwszy regulaminu — Szósta dyrektywa VAT — Artykuł 10 ust. 1 i 2 — Ściągnięcie podatku nienależnie odliczonego — Rozpoczęcie biegu terminu przedawnienia)

(2009/C 282/34)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Tribunal de première instance de Mons

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Régie communale autonome du stade Luc Varenne

Strona pozwana: państwo belgijskie — SPF Finances

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tribunal de première instance de Mons — Wykładnia art. 10

szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — Wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, s. 1) — Pojęcia „zdarzenia podatkowego” i „wymagalności podatku” — Początek biegu terminu przedawnienia roszczenia o zapłatę podatku — Dzień wystawienia faktury czy dzień złożenia deklaracji, na mocy której podatnik żąda wykonania jego prawa do odliczenia podatku?

Sentencja

Artykuł 10 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku, zmienionej przez dyrektywę Rady 2002/38/WE z dnia 7 maja 2002 r., należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie krajowym przepisom i praktyce administracyjnej wyznaczającym początek biegu terminu przedawnienia roszczenia o zapłatę podatku od wartości dodanej nienależnie odliczonego na dzień złożenia deklaracji, na mocy której podatnik żąda po raz pierwszy wykonania jego prawa do odliczenia.

(¹) Dz.U. C 19 z 24.1.2009.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Dioikitiko Protodikeio Tripoleos (Grecja) w dniu 10 lipca 2009 r. — Alfa Vita Vassilopoulos AE, anciennement Trofo Super-Markets AE przeciwko Elliniko Dimosio, Nomarchiaki Aftodioikisi Lakonias

(Sprawa C-257/09)

(2009/C 282/35)

Język postępowania: grecki

Sąd krajowy

Dioikitiko Protodikeio Tripoleos (Grecja)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Alfa Vita Vassilopoulos AE, dawniej Trofo Super-Markets AE

Strona pozwana: Elliniko Dimosio, Nomarchiaki Aftodioikisi Lakonias

Postanowieniem z dnia 7 sierpnia 2009 r. prezes Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich zarządził wykreślenie sprawy C-257/09 (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Dioikitiko Protodikeio Tripoleos).

Skarga wniesiona w dniu 14 lipca 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Słowacji**(Sprawa C-264/09)**

(2009/C 282/36)

*Język postępowania: słowacki***Strony**

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: O. Beynet, F. Hoffmeister i J. Javorský, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Słowacka

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że nie zapewniając niedyskryminującego dostępu do systemu przesyłowego, Republika Słowacka uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na podstawie art. 20 ust. 1 i art. 9 lit. e) dyrektywy 2003/54/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 czerwca 2003 r. dotyczącej wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej i uchylającej dyrektywę 96/92/WE⁽¹⁾.
- obciążenie Republiki Słowackiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin na przyjęcie przepisów transponujących upłynął w dniu 1 lipca 2004 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 176. s. 37, polskie wydanie specjalne: rozdział 12 tom 02 s. 211.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Justice (England and Wales), Chancery Division w dniu 12 sierpnia 2009 r. — Interflora Inc, Interflora British Unit przeciwko Marks & Spencer plc, Flowers Direct Online Limited**(Sprawa C-323/09)**

(2009/C 282/37)

*Język postępowania: angielski***Sąd krajowy**

High Court of Justice (England and Wales), Chancery Division

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Interflora Inc, Interflora British Unit

Strona pozwana: Marks & Spencer plc, Flowers Direct Online Limited

Pytania prejudycjalne

- 1) W przypadku gdy przedsiębiorca będący konkurentem właściciela zarejestrowanego znaku towarowego, który poprzez swoją stronę internetową sprzedaje towary oraz świadczy usługi identyczne z tymi, dla których zarejestrowany jest znak (a) wybiera jako słowo kluczowe w serwisie oferującym umieszczanie linków sponsorowanych w wyszukiwarce internetowej oznaczenie, które jest identyczne (w rozumieniu wyroku z dnia 20 marca 2003 r. w sprawie C-291/00 LTJ Diffusion SA przeciwko Sadas Verbaudet SA) ze znakiem towarowym, (b) wyznacza ten znak jako słowo kluczowe, (c) ustanawia połączenie między oznaczeniem a adresem swojej strony internetowej, (d) określa koszt za kliknięcie, jaki zapłaci za to słowo kluczowe, (e) ustala czas wyświetlania sponsorowanego linku i (f) wykorzystuje oznaczenie w dokumentach handlowych związanych z wystawianiem faktur i płatnościami lub zarządzaniem kontem posiadanym u właściciela wyszukiwarki, przy czym jednak sam link sponsorowany nie zawiera oznaczenia ani żadnego podobnego oznaczenia, czy powyżej opisane działania lub niektóre z nich stanowią „używanie” oznaczenia przez konkurenta w rozumieniu art. 5 ust. 1 lit. a) pierwszej dyrektywy Rady 89/104/EWG⁽¹⁾ z dnia 21 grudnia 1988 r. (dalej zwanej „dyrektywą 89/104”) i art. 9 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Rady (WE) nr 40/94⁽²⁾ z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (dalej zwanego „rozporządzeniem nr 40/94”)?
- 2) Czy takie używanie ma miejsce „dla” towarów lub usług identycznych z tymi, dla których znak towarowy jest zarejestrowany, w rozumieniu art. 5 ust. 1 lit. a) dyrektywy 89/104 i art. 9 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 40/94?
- 3) Czy takie używanie mieści się w zakresie stosowania któregoś lub obu z następujących przepisów:
 - a) art. 5 ust. 1 lit. a) dyrektywy 89/104 i art. 9 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 40/94 i
 - b) (zakładając, że takie używanie działa na szkodę charakteru odróżniającego znaku towarowego lub powoduje czerpanie nienależnej korzyści z renomy znaku towarowego) art. 5 ust. 2 dyrektywy 89/104 i art. 9 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 40/94?
- 4) Czy odpowiedź na pytanie 3 powyżej byłaby inna, gdyby:
 - a) przedstawienie sponsorowanego linku konkurenta w odpowiedzi na wyszukiwanie wynikające z wprowadzenia do wyszukiwarki przez użytkownika danego oznaczenia mogło wywołać u niektórych odbiorców mylne wrażenie, że konkurent należy do sieci handlowej właściciela znaku towarowego, albo
 - b) właściciel wyszukiwarki nie pozwalał właścicielom znaków towarowych w danym państwie członkowskim Wspólnoty blokować wyboru przez inne osoby jako słów kluczowych oznaczeń identycznych z ich znakami towarowymi?

- 5) W przypadku gdy właściciel wyszukiwarki (a) przedstawia użytkownikowi oznaczenie identyczne (w rozumieniu wyżej przytoczonego wyroku w sprawie C-291/00 LTJ Diffusion SA przeciwko Sadas Vertbaudet SA) z zarejestrowanym znakiem towarowym pomiędzy paskami wyszukiwania na górze i na dole strony z wynikami wyszukiwania zawierającymi link sponsorowany do strony internetowej konkurenta, o którym mowa w pytaniu 1, (b) przedstawia użytkownikowi to oznaczenie w podsumowaniu wyników wyszukiwania, (c) przedstawia użytkownikowi oznaczenie w postaci alternatywnej odpowiedzi, w sytuacji gdy użytkownik wprowadza do wyszukiwarki podobne oznaczenie, (d) przedstawia użytkownikowi stronę z wynikami wyszukiwania zawierającą link sponsorowany przez konkurenta w odpowiedzi na wprowadzenie przez użytkownika tego oznaczenia i (e) przejmuje korzystanie przez użytkownika z oznaczenia przy przedstawianiu stron z wynikami wyszukiwania zawierających link sponsorowany przez konkurenta, przy czym sam link sponsorowany nie zawiera oznaczenia, ani podobnego oznaczenia, czy którekolwiek lub wszystkie z tych działań stanowią „używanie” oznaczenia przez właściciela wyszukiwarki w rozumieniu art. 5 ust. 1 lit. a) dyrektywy 89/104 i art. 9 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 40/94?
- 6) Czy takie używanie ma miejsce „dla” towarów lub usług identycznych z tymi, dla których znak towarowy jest zarejestrowany, w rozumieniu art. 5 ust. 1 lit. a) dyrektywy o znakach towarowych i art. 9 ust. 1 lit. a) rozporządzenia 89/104?
- 7) Czy takie używanie mieści się w zakresie stosowania któregoś lub obu z następujących przepisów:
- a) art. 5 ust. 1 lit. a) dyrektywy 89/104 i art. 9 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 40/94 i
- b) (zakładając, że takie używanie działa na szkodę charakteru odróżniającego znaku towarowego lub powoduje czerpanie nienależnej korzyści z renomy znaku towarowego) art. 5 ust. 2 dyrektywy 89/104 i art. 9 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 40/94?
- 8) Czy odpowiedź na pytanie 7 powyżej byłaby inna, gdyby:
- a) przedstawienie sponsorowanego linku konkurenta w odpowiedzi na wyszukiwanie wynikające z wprowadzenia do wyszukiwarki przez użytkownika danego oznaczenia mogło wywołać u niektórych odbiorców mylne wrażenie, że konkurent należy do sieci handlowej właściciela znaku towarowego, albo
- b) właściciel wyszukiwarki nie pozwalał właścicielom znaków towarowych w danym państwie członkowskim Wspólnoty blokować wyboru przez inne osoby jako słów kluczowych oznaczeń identycznych z ich znakami towarowymi?
- 9) Jeśli takie używanie mieści się w zakresie stosowania któregoś lub obu z następujących przepisów: art. 5 ust. 1 lit. a) dyrektywy 89/104 i art. 9 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 40/94 lub art. 5 ust. 2 dyrektywy 89/104 i art. 9 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 40/94:
- a) czy używanie takie stanowi lub obejmuje „transmisję w sieci telekomunikacyjnej informacji przekazanych przez usługobiorcę”, a jeśli tak, to czy właściciel wyszukiwarki „wybiera lub modyfikuje informacje” w rozumieniu art. 12 ust. 1 dyrektywy 2000/31/WE ⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie niektórych aspektów prawnych usług społeczeństwa informacyjnego, w szczególności handlu elektronicznego w ramach rynku wewnętrznego („dyrektywa o handlu elektronicznym”)?
- b) czy używanie takie stanowi lub obejmuje „automatyczne, pośrednie i krótkotrwałe przechowywanie tej informacji dokonywane w celu usprawnienia późniejszej transmisji informacji na żądanie innych usługobiorców” w rozumieniu art. 13 ust. 1 dyrektywy o handlu elektronicznym?
- c) czy używanie takie stanowi lub obejmuje „przechowywanie informacji przekazanych przez usługobiorcę” w rozumieniu art. 14 ust. 1 dyrektywy o handlu elektronicznym?
- d) jeśli używanie to nie stanowi wyłącznie działań objętych zakresem przynajmniej jednego z postanowień art. 12 ust. 1, 13 ust. 1 i 14 ust. 1 dyrektywy o handlu elektronicznym, jednak obejmuje takie działania, czy właściciel wyszukiwarki jest zwolniony od odpowiedzialności w zakresie, w jakim używanie to stanowi takie działania, a jeśli tak, czy można domagać się odszkodowania lub innego rodzaju finansowego zadośćuczynienia za takie używanie w zakresie, w jakim nie jest ono zwolnione od odpowiedzialności?
- 10) Jeśli na pytanie 9 powyżej należy odpowiedzieć, że używanie to nie stanowi wyłącznie działań objętych zakresem przynajmniej jednego z postanowień art. 12–14 dyrektywy o handlu elektronicznym, czy konkurent może, na podstawie przepisów krajowych o odpowiedzialności za współsprawstwo, ponosić odpowiedzialność solidarną za naruszenia popełnione przez właściciela wyszukiwarki?
-
- ⁽¹⁾ Dyrektywa mająca na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych (Dz.U. 1989, L 40, s. 1).
- ⁽²⁾ Dz.U. 1994, L 11, s. 1.
- ⁽³⁾ Dz.U. L 178, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bayerischer Verwaltungsgerichtshof (Niemcy) w dniu 14 sierpnia 2009 r. — Mensch und Natur AG przeciwko Freistaat Bayern

(Sprawa C-327/09)

(2009/C 282/38)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bayerischer Verwaltungsgerichtshof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Mensch und Natur AG

Strona pozwana: Freistaat Bayern

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 249 akapit czwarty WE stoi na przeszkodzie takiej interpretacji decyzji Komisji skierowanej zgodnie z jej brzmieniem do określonego adresata, że wiąże ona również innych przedsiębiorców, którzy z punktu widzenia kontekstu i celu decyzji powinni być traktowani w jednaki sposób?
- 2) Czy decyzja Komisji z dnia 22 lutego 2000 r. o odmowie dopuszczenia „Stevia rebaudiana Bertoni: rośliny i suszone liście” jako nowej żywności i nowych składników żywności (2000/196/WE⁽¹⁾), stanowiąca w art. 1, że „Stevia rebaudiana Bertoni: rośliny i suszone liście” jako nowa żywność i nowe składniki żywności nie są dopuszczone we Wspólnocie, wiąże również stronę skarżącą, która obecnie wprowadza do obrotu we Wspólnocie „Stevia rebaudiana Bertoni: rośliny i suszone liście”?

⁽¹⁾ Decyzja Komisji z dnia 22 lutego 2000 r. o odmowie dopuszczenia „Stevia rebaudiana Bertoni: rośliny i suszone liście” jako nowej żywności i nowych składników żywności w rozumieniu rozporządzenia (WE) nr 258/97 Parlamentu Europejskiego i Rady [notyfikowana jako dokument C(2000) 77]; Dz. U. L 61, s. 4.

Odwołanie wniesione w dniu 24 sierpnia 2009 r. przez Rzeczpospolitą Polską, od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (pierwsza izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 10 czerwca 2009 r. w sprawie T-257/04 Polska przeciwko Komisji

(Sprawa C-335/09 P)

(2009/C 282/39)

Język postępowania: polski

Strony

Wnosząca odwołanie: Rzeczpospolita Polska (Przedstawiciel: M. Dowgielewicz, pełnomocnik)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie w całości wyroku Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich z dnia 10 czerwca 2009 r. w sprawie T-257/04 Polska przeciwko Komisji,
- stwierdzenie nieważności artykułu 3 oraz artykułu 4 ust. 3 i ust. 5 ósmetirét rozporządzenia Komisji (WE) nr 1972/2003 z dnia 10 listopada 2003 r. w sprawie środków przejściowych przyjętych w odniesieniu do handlu produktami rolnymi ze względu na przystąpienie Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty, Polski, Słowenii i Słowacji⁽¹⁾, zmienionego przez rozporządzenie Komisji (WE) nr 230/2004 z dnia 10 lutego 2004 r.⁽²⁾ oraz rozporządzenie Komisji (WE) nr 735/2004 z dnia 20 kwietnia 2004 r.⁽³⁾,
- obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich kosztami postępowania przed Sądem Pierwszej Instancji oraz przed Trybunałem Sprawiedliwości,
- rozpoznanie odwołania przez Wielką Izbę.

Zarzuty i główne argumenty

Po pierwsze, w zakresie, w jakim zaskarżony wyrok stwierdza, że w odniesieniu do rozporządzenia nr 1972/2003 skarga została wniesiona po terminie i należy ją odrzucić jako niedopuszczalną (pkt 32-63 zaskarżonego wyroku):

- zarzut błędnej wykładni rozporządzenia Rady EWG nr 1 w sprawie określenia systemu językowego Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej⁽⁴⁾ oraz Traktatu o Przystąpieniu poprzez ustalenie, że termin do wniesienia skargi o stwierdzenie nieważności rozporządzenia nr 1972/2003 rozpoczął bieg z dniem publikacji tego rozporządzenia w językach urzędowych Wspólnoty Piętnastu, a więc przed zakończeniem publikacji w językach urzędowych rozszerzonej Wspólnoty,
- zarzut błędnej wykładni art. 230 czwarty akapit WE poprzez ustalenie, że Rzeczpospolita Polska mogła skutecznie wnieść skargę o stwierdzenie nieważności rozporządzenia nr 1972/2003 przed przystąpieniem do Unii Europejskiej, działając na podstawie tego przepisu jako osoba prawna,
- naruszenia zasady wspólnoty prawa i zasady skutecznej ochrony sądowej poprzez pozbawienie Rzeczypospolitej Polskiej prawa do poddania sądowej kontroli legalności rozporządzenia nr 1972/2003, pomimo że rozporządzenie to było skierowane do Rzeczypospolitej Polskiej jako państwa członkowskiego,

- naruszenia zasady solidarności i zasady dobrej wiary poprzez pozbawienie Rzeczypospolitej Polskiej prawa do poddania sądowej kontroli legalności aktu bezprawnie zmieniającego warunki przystąpienia Rzeczypospolitej Polskiej do Unii Europejskiej oraz naruszającego równowagę praw i obowiązków wynikających z przynależności do Wspólnoty,
- naruszenia procedury w postępowaniu przed Sądem Pierwszej Instancji poprzez nierozpoznanie argumentów Rzeczypospolitej Polskiej dotyczących naruszenia zasady solidarności i zasady dobrej wiary oraz brak wystarczającego uzasadnienia zaskarżonego wyroku.

Po drugie, w zakresie, w jakim zaskarżony wyrok oddala żądanie stwierdzenia nieważności rozporządzenia nr 735/2004 w części poddającej siedem kategorii produktów pochodzących z Rzeczypospolitej Polskiej środkowi przewidzianemu w art. 4 ust. 3 rozporządzenia nr 1972/2003 (pkt 80-136 zaskarżonego wyroku):

- naruszenia art. 41 Aktu Przystąpienia i zasady proporcjonalności poprzez ustalenie, że wysokość opłaty przewidzianej w art. 4 ust. 3 rozporządzenia nr 1972/2003 była odpowiednia i niezbędna do realizacji celów spornego środka przejściowego, pomimo że opłata w wysokości różnicy stawek celnych była wystarczająca dla zapobieżenia spekulacji i neutralizacji zysków spekulacyjnych, pomimo że opłata w wyższej wysokości nie mogła przyczynić się do realizacji celów zapobiegawczych ze względu na datę jej ustanowienia (11 dni przed dniem przystąpienia) oraz pomimo braku związku pomiędzy wysokością ustanowionej opłaty a jej domniemanymi celami,
- naruszenia zasady niedyskryminacji poprzez ustalenie, że wysokość opłaty przewidzianej w art. 4 ust. 3 rozporządzenia nr 1972/2003 była określona na podstawie obiektywnych kryteriów zróżnicowania.

Po trzecie, w zakresie, w jakim zaskarżony wyrok oddala żądanie stwierdzenia nieważności rozporządzenia nr 735/2004 w części dodającej siedem kategorii produktów pochodzących z Rzeczypospolitej Polskiej do wykazu produktów zawartego w art. 4 ust. 5 ósme *tiret* rozporządzenia nr 1972/2003 (pkt 137-160 zaskarżonego wyroku):

- naruszenia art. 41 Aktu Przystąpienia i zasady proporcjonalności poprzez ustalenie, że objęcie opłatami przewidzianymi w art. 4 rozporządzenia nr 1972/2003 produktów, dla których przed przystąpieniem stawki przywozowe obowiązywały w Rzeczypospolitej Polskiej były wyższe lub równe

stawkom przywozowym obowiązującym we Wspólnocie, było niezbędne dla realizacji celów środków przewidzianych w tym rozporządzeniu.

Po czwarte, w zakresie, w jakim zaskarżony wyrok oddala żądanie stwierdzenia nieważności rozporządzenia nr 735/2004 w części poddającej siedem kategorii produktów pochodzących z Rzeczypospolitej Polskiej środkowi przewidzianemu w art. 3 rozporządzenia nr 1972/2003 (pkt 161-249 zaskarżonego wyroku):

- naruszenia prawa wspólnotowego, tj. błędnej wykładni art. 3 rozporządzenia nr 1972/2003, błędnej wykładni art. 41 Aktu Przystąpienia i naruszenia zasady hierarchii norm prawnych poprzez ustalenie, że art. 3 rozporządzenia nr 1972/2003 był niezbędny dla zachowania skuteczności art. 4 tego rozporządzenia i mógł zostać przyjęty na podstawie art. 41 Aktu Przystąpienia jako odstępstwo od postanowień tego Aktu,
- naruszenia art. 253 WE poprzez ustalenie, że uzasadnienie zaskarżonego środka przejściowego było wystarczające,
- naruszenia zasady swobodnego przepływu towarów poprzez ustalenie, że środki przejściowe przyjęte na podstawie art. 41 Aktu Przystąpienia nie podlegają ocenie pod względem zgodności z art. 25 WE,
- naruszenia zasady niedyskryminacji poprzez uznanie za obiektywnie usprawiedliwione zróżnicowanie traktowania przedsiębiorców z Rzeczypospolitej Polskiej i przedsiębiorców z państw Wspólnoty Piętnastu, polegające na obciążeniu produktów objętych w dniu przystąpienia reżimem zawieszającym, które przed przystąpieniem były w swobodnym obrocie w Rzeczypospolitej Polskiej, należnościami przywozowymi *omnes* oraz na zwolnieniu z tej należności takich samych produktów, które przed przystąpieniem były w swobodnym obrocie we Wspólnocie Piętnastu i w odniesieniu do których nie ubiegano się o refundację wywozową,
- naruszenia zasady uzasadnionych oczekiwań poprzez ustalenie, że Wspólnota nie stworzyła sytuacji, która mogłaby budzić uzasadnione oczekiwania polskich przedsiębiorców.

(1) Dz. U. L 293; str. 3; Polskie wydanie specjalne Rozdział 3 Tom 40 str. 474

(2) Dz. U. L 39; str. 13; Polskie wydanie specjalne Rozdział 3, Tom 42 str. 442

(3) Dz. U. L 114; str. 13; Polskie wydanie specjalne Rozdział 3, Tom 44 str. 111

(4) Dz. Urz. L 17, 6.10.1958, str. 385; Polskie wydanie specjalne, Rozdział 1, Tom 1, str. 3

Odwołanie wniesione w dniu 24 sierpnia 2009 r. przez Rzeczypospolitą Polską od postanowienia Sądu Pierwszej Instancji (pierwsza izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 10 czerwca 2009 r. w sprawie T-258/04 Polska przeciwko Komisji

(Sprawa C-336/09 P)

(2009/C 282/40)

Język postępowania: polski

Strony

Wnosząca odwołanie: Rzeczpospolita Polska (Przedstawiciel: M. Dowgielewicz, pełnomocnik)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich, Republika Cypryjska

Żądania

- uchylenie w całości postanowienia Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich z dnia 10 czerwca 2009 r. w sprawie T-258/04 Polska przeciwko Komisji,
- stwierdzenie nieważności artykułu 5, artykułu 6 ust. 1, 2 i 3, artykułu 7 ust. 1 oraz artykułu 8 ust. 2 lit. a) rozporządzenia Komisji (WE) nr 60/2004 z dnia 14 stycznia 2004 r. ustanawiającego środki przejściowe w sektorze cukru w następstwie przystąpienia Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty, Polski, Słowenii, i Słowacji ⁽¹⁾,
- obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich kosztami postępowania przed Sądem Pierwszej Instancji oraz przed Trybunałem Sprawiedliwości,
- rozpoznanie odwołania przez Wielką Izbę.

Zarzuty i główne argumenty

- zarzut błędnej wykładni rozporządzenia Rady EWG nr 1 w sprawie określenia systemu językowego Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej ⁽²⁾ oraz Traktatu o Przystąpieniu poprzez ustalenie, że termin do wniesienia skargi o stwierdzenie nieważności rozporządzenia nr 60/2004 rozpoczął bieg z dniem publikacji tego rozporządzenia w językach urzędowych Wspólnoty Piętnastu, a więc przed zakończeniem publikacji w językach urzędowych rozszerzonej Wspólnoty,
- zarzut błędnej wykładni art. 230 czwarty akapit WE poprzez ustalenie, że Rzeczpospolita Polska mogła skutecznie wnieść skargę o stwierdzenie nieważności rozporządzenia nr 60/2004 przed przystąpieniem do Unii Euro-

pejskiej, działając na podstawie tego przepisu jako osoba prawna,

- naruszenia zasady wspólnoty prawa i zasady skutecznej ochrony sądowej poprzez pozbawienie Rzeczypospolitej Polskiej prawa do poddania sądowej kontroli legalności rozporządzenia nr 60/2004, pomimo że rozporządzenie to było skierowane do Rzeczypospolitej Polskiej jako państwa członkowskiego,
- naruszenia zasady solidarności i zasady dobrej wiary poprzez pozbawienie Rzeczypospolitej Polskiej prawa do poddania sądowej kontroli legalności aktu zmieniającego warunki przystąpienia Rzeczypospolitej Polskiej do Unii Europejskiej oraz naruszającego równowagę praw i obowiązków wynikających z przynależności do Wspólnoty,
- naruszenia procedury w postępowaniu przed Sądem Pierwszej Instancji poprzez nierozpoznanie argumentów Rzeczypospolitej Polskiej dotyczących naruszenia zasady solidarności i zasady dobrej wiary oraz brak wystarczającego uzasadnienia zaskarżonego postanowienia.

⁽¹⁾ Dz. Urz. L 9, str. 8; Polskie wydanie specjalne, Rozdział 3, Tom 42, str. 125

⁽²⁾ Dz. Urz. L 17, 6.10.1958, str.385; Polskie wydanie specjalne, Rozdział 1, Tom 1, str. 3

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji wydanego w dniu 17 czerwca 2009 r. w sprawie T-498/04, Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group Co. Ltd przeciwko Radzie Unii Europejskiej, wniesione w dniu 20 sierpnia 2009 r. przez Radę Unii Europejskiej

(Sprawa C-337/09 P)

(2009/C 282/41)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: J.-P. Hix, pełnomocnik, G. Berrisch, Rechtsanwalt i G. Wolf, Rechtsanwalt)

Druga strona postępowania: Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group Co. Ltd, Komisja Wspólnot Europejskich, Stowarzyszenie Użytkowników i Dystrybutorów Chemikaliów Rolniczych w Europie (Audace)

Żądania wnoszącego odwołanie

Strona wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie wyroku Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich z dnia 17 czerwca 2009 r.;
- wydanie ostatecznego orzeczenia w sprawie poprzez oddalenie skargi w całości;
- alternatywnie, odesłanie sprawy Sądowi Pierwszej Instancji do ponownego rozpoznania;
- w każdym razie, obciążenie skarżącej przed Sadem Pierwszej Instancji kosztami niniejszego postępowania oraz kosztami postępowania w pierwszej instancji.

Zarzuty i główne argumenty

Strona wnosząca odwołanie podnosi, że Sad Pierwszej Instancji:

- 1) Naruszył prawo, w ten sposób, że potraktował on dwie przesłanki ustanowione w art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenia podstawowego”), to znaczy wymóg, aby wniosek o przyznanie statusu przedsiębiorstwa działającego w warunkach gospodarki rynkowej (zwanego dalej „SPR”) zawierał wystarczające dowody na to, że decyzje wymienione w tym przepisie „podejmowane są w odpowiedzi na sygnały rynkowe odzwierciedlające podaż i popyt” oraz wymóg, aby zostały one podjęte „bez poważnej ingerencji w tym zakresie ze strony państwa”, jako jedna przesłankę, czyniąc tym samym zbyteczną drugą przesłankę;
- 2) Naruszył prawo interpretując słowo „poważnej” w wyrażeniu „poważnej ingerencji ze strony państwa” w rozumieniu art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego, jako odnoszące się do względów lub motywów kryjących się za interwencją państwa, np. czy interwencja ta oparta była wyłącznie na względach czysto handlowych, czy też szczególnych względach właściwych dla tego państwa, podczas gdy taka interpretacja nie znajduje poparcia w sformułowaniu tego przepisu;
- 3) Naruszył prawo odwracając w rzeczywistości ciężar dowodu żądając od Rady wykazania przy odmowie przyznania SPR kontrolowanej przez państwo spółce, że decyzje, o których mowa w art. 2 ust. 7 lit. c) zostały wydane pod wpływem względów właściwych dla tego państwa, a nie w oparciu o względy handlowe;
- 4) Naruszył prawo przyjmując, że Rada popełniła oczywisty błąd przyjmując, że państwo sprawowało znaczną kontrolę nad skarżącą w odniesieniu do ustalania cen wywozu przedmiotowego produktu poprzez i) powierzenie Chińskiej Izbie Handlowej Importerów i Eksporterów Metali, Mineralów i Chemikaliów (zwanego dalej „CCCMC”) ustalenia minimalnej

ceny, badania i sprzeciw wobec wywozu naruszającego te ceny; oraz ii) narzucając minimalną cenę wywozową poprzez uniemożliwianie transakcji wywozowych, które nie zostały wizowane przez CCCXC. Sąd Pierwszej Instancji naruszył prawo w szczególności poprzez ustalenie, iż Rada miała obowiązek zakwestionowania dowodowej wartości lub wystarczającego charakteru dowodów przedstawionych przez skarżącą na to, że system wprowadzony przez CCMC oraz popierany przez chińskie organy wywozowe w rzeczywistości nie ograniczały możliwości niezależnego ustalenia ceny przez eksporterów.

- 5) Naruszyła prawo poprzez ustalenie, że na podstawie wszystkich pozostałych ustaleń Rada popełniła oczywisty błąd odmawiając skarżącej przyznania SPR.

⁽¹⁾ Dz.U. L 56, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Unabhängiger Verwaltungssenat Wien (Austria) w dniu 24 sierpnia 2009 r. — Yellow Cab Verkehrsbetriebs GmbH przeciwko Magistrat der Stadt Wien

(Sprawa C-338/09)

(2009/C 282/42)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Unabhängiger Verwaltungssenat Wien (Austria)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Yellow Cab Verkehrsbetriebs GmbH

Strona pozwana: Magistrat der Stadt Wien

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy ze swobodą przedsiębiorczości i swobodą świadczenia usług w rozumieniu art. 49 i nast. WE oraz ze wspólnotowym prawem ochrony konkurencji w rozumieniu art. 81 i nast. WE zgodne jest, że przepis krajowy w odniesieniu do wydania pozwolenia na obsługę transportu pojazdami mechanicznymi, a zatem zorganizowanie publicznego transportu masowego, który będzie się odbywał regularnie, zgodnie z rozkładem jazdy, na trasie pomiędzy ustalonymi przystankami, ustanawia następujące wymogi:

- a) wspólnotowe przedsiębiorstwo występujące z wnioskiem musi już przed rozpoczęciem obsługi transportu, a w szczególności w momencie udzielenia koncesji, posiadać siedzibę albo oddział w państwie, którego organ udziela pozwolenia;
- b) wspólnotowe przedsiębiorstwo występujące z wnioskiem musi najpóźniej od momentu rozpoczęcia obsługi transportu posiadać siedzibę albo oddział w państwie, którego organ udziela pozwolenia?
- 2) Czy ze swobodą przedsiębiorczości i swobodą świadczenia usług w rozumieniu art. 49 i nast. WE oraz ze wspólnotowym prawem ochrony konkurencji w rozumieniu art. 81 i nast. WE zgodne jest, że przepis krajowy w odniesieniu do wydania pozwolenia na obsługę transportu pojazdami mechanicznymi, a zatem zorganizowanie publicznego transportu masowego, który będzie się odbywał regularnie, zgodnie z rozkładem jazdy, na trasie pomiędzy ustalonymi przystankami, stanowi, że należy odmówić wydania pozwolenia, gdy w przypadku rozpoczęcia obsługi transportu pojazdami mechanicznymi, którego dotyczy wniosek, przychody konkurencyjnego przedsiębiorstwa, obsługującego w części lub w całości tę samą trasę, z tytułu realizowanego przez nie transportu ulegną obniżeniu w takim stopniu, iż z gospodarczego punktu widzenia dalsze jego realizowanie przez to konkurencyjne przedsiębiorstwo nie będzie już opłacalne?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Nejvyšší správní soud (Republika Czeska) w dniu 24 sierpnia 2009 r. — Skoma-Lux sro przeciwko Celní ředitelství Olomouc

(Sprawa C-339/09)

(2009/C 282/43)

Język postępowania: czeski

Sąd krajowy

Nejvyšší správní soud

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Skoma-Lux sro

Strona pozwana: Celní ředitelství Olomouc

Pytania prejudycjalne

Czy towary oznaczone jako „czerwone wino deserowe Kagor VK” prezentowane w butelkach 0,75 l. o objętościowej mocy alkoholu 15,8 % — 16,1 %, do których w trakcie produkcji dodawany jest cukier buraczany oraz alkohol kukurydziany tj. substancje nie pochodzące ze świeżych winogron, należy klasyfikować w ramach pozycji 2204 czy też pozycji 2206 nomenklatury scalonej taryfy celnej?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Gerechtshof 's-Gravenhage (Niderlandy) w dniu 28 sierpnia 2009 r. — Staat der Nederlanden przeciwko Denkavit Nederland BV i in.

(Sprawa C-346/09)

(2009/C 282/44)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Gerechtshof 's-Gravenhage

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Staat der Nederlanden

Strona pozwana: Denkavit Nederland BV i in.

Pytanie prejudycjalne

Czy prawo wspólnotowe, a w szczególności dyrektywę 90/425/EWG ⁽¹⁾, decyzję 94/381/WE ⁽²⁾ i decyzję 2000/766/WE ⁽³⁾, należy interpretować w ten sposób, że stoi ono na przeszkodzie ustanowieniu krajowego zakazu, takiego jak przewidziany w art. 2 Tijdelijke regeling, zgodnie z którym w ramach ochrony przed BSE zakazuje się produkcji i sprzedaży przetworzonego białka zwierzęcego przeznaczonego do żywienia zwierząt gospodarczych, jeżeli taki krajowy zakaz:

— wszedł w życie w dniu 15 grudnia 2000 r. (a zatem przed wejściem w życie decyzji 2000/766/WE) oraz

— miał czasowo (do wydania decyzji [2001/9/WE] ⁽⁴⁾ z dnia 29 grudnia 2000 r.) zastosowanie również do mączki rybnej i fosforanu dwuwapniowego?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady z dnia 26 czerwca 1990 r. dotycząca kontroli weterynaryjnych i zootechnicznych mających zastosowanie w handlu wewnątrzwspólnotowym niektórymi żywymi zwierzętami i produktami w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego (Dz.U. L 224, s. 29).

⁽²⁾ Decyzja Komisji z dnia 27 czerwca 1994 r. dotycząca niektórych środków ochronnych w odniesieniu do gąbczastej encefalopatii bydła i żywienia białkami pochodzącymi od ssaków (Dz.U. L 172, s. 23).

⁽³⁾ Decyzja Rady z dnia 4 grudnia 2002 r. dotycząca niektórych środków ochrony w odniesieniu do przenośnych encefalopatii gąbczastych oraz do stosowania białek zwierzęcych w żywieniu zwierząt (Dz.U. L 306, s. 32).

⁽⁴⁾ Decyzja Komisji z dnia 29 grudnia 2000 r. w sprawie niektórych środków kontroli wymaganych w celu wykonania decyzji Rady 2000/766/WE dotyczącej niektórych środków ochrony w odniesieniu do przenośnych encefalopatii gąbczastych oraz do stosowania białek zwierzęcych w żywieniu zwierząt (Dz.U. 2001, L 2, s. 32).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym
złożony przez Bezirksgericht Linz (Austria) w dniu 31
sierpnia 2009 r. — Postępowanie karne przeciwko
Jochenowi Dickingerowi i Franzowi Ömerowi**

(Sprawa C-347/09)

(2009/C 282/45)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bezirksgericht Linz (Austria)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Jochen Dickinger, Franz Ömer

Pytania prejudycjalne

1) a) Czy art. 43 WE i art. 49 WE należy interpretować w ten sposób, że zasadniczo stoją one na przeszkodzie przepisom państw członkowskich, takim jak § 3 w związku z § 14 i nast. oraz § 21 austriackiej ustawy w sprawie gier losowych, zgodnie z którymi:

- zezwolenie na loterie (np. loterie elektroniczne) może zostać udzielone na okres nieprzekraczający 15 lat wyłącznie jednemu wnioskodawcy działającemu w formie spółki kapitałowej z siedzibą w Austrii, któremu zabronione jest zakładanie filii poza granicami Austrii, dysponującemu pokrytym kapitałem zakładowym w wysokości co najmniej 109 000 000 EUR i jeśli mając na uwadze okoliczności, można przyjąć, że uzyska on najwyższą kwotę podatków na rzecz rządu federalnego;
- zezwolenie na prowadzenie kasyn może zostać udzielone na okres nieprzekraczający 15 lat maksymalnie dwunastu wnioskodawcom działającym w formie spółki akcyjnej z siedzibą w Austrii, którym zabronione jest zakładanie filii poza granicami Austrii, dysponującym pokrytym kapitałem zakładowym w wysokości co najmniej 22 000 000 EUR i jeśli mając na uwadze okoliczności można przyjąć, że uzyskają oni najwyższą kwotę podatków na rzecz podmiotów administracji publicznej?

Pytania te powstały w szczególności w sytuacji, w której spółka Casino Austria AG posiada wszystkie 12 zezwoleń na prowadzenie kasyn, które w dniu 18 grudnia 1991 r. zostały udzielone maksymalnie na 15 lat, i które zostały następnie przedłużone bez przetargu lub ogłoszenia.

b) W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej, czy tego rodzaju przepisy mogą zostać uzasadnione ze względów interesu publicznego leżącego w ograniczeniu działalności w dziedzinie zakładów, gdy posiadacze zezwoleń

działający w strukturze właściwie monopolistycznej sami prowadzą ekspansywną politykę w dziedzinie gier losowych poprzez znaczące nakłady związane z reklamą?

c) W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej, czy przy badaniu proporcjonalności tego rodzaju przepisów, których celem jest zapobieganie przestępstwom poprzez poddanie podmiotów gospodarczych prowadzących działalność w tym zakresie kontroli i uporządkowanie w ten sposób działalności w dziedzinie gier losowych podlegającej tej kontroli, sąd krajowy powinien wziąć pod uwagę, że przepisy te obejmują również podmioty świadczące usługi transgraniczne, które w państwie członkowskim swej siedziby i tak podlegają rygorystycznym wymogom i kontrolom związanym z ich zezwoleniem?

2) Czy swobody podstawowe traktatu WE, w szczególności swobodne świadczenie usług na podstawie art. 49 WE należy interpretować w ten sposób, że niezależnie od faktu, że stanowienie przepisów w dziedzinie prawa karnego leży zasadniczo w kompetencji państw członkowskich, dany przepis karny państwa członkowskiego powinien być jednak oceniany w świetle prawa wspólnotowego, jeśli może on uniemożliwić lub ograniczyć wykonywanie jednej ze swobód podstawowych?

3) a) Czy art. 49 WE w związku z art. 10 WE należy interpretować w ten sposób, że kontrole przeprowadzone w państwie członkowskim siedziby usługodawcy i złożone tam zabezpieczenia powinny zostać uwzględnione w państwie wykonania usługi zgodnie z zasadą wzajemnego zaufania?

b) W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej, czy art. 49 WE należy ponadto interpretować w ten sposób, że w przypadku ograniczenia swobodnego świadczenia usług ze względu na interes publiczny należy zbadać, czy ten interes publiczny nie został już w wystarczającej mierze uwzględniony poprzez przepisy prawne, kontrole i weryfikacje, którym usługodawca podlega w państwie, w którym ma on swą siedzibę?

c) W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej, czy przy badaniu proporcjonalności przepisu prawa krajowego zabraniającego pod groźbą kary transgranicznego świadczenia usług z zakresu gier losowych bez zezwolenia krajowego, należy wziąć pod uwagę, że interesy natury reglamentacyjnej powołane przez państwo wykonania usługi dla celów uzasadnienia ograniczenia swobody podstawowej zostały już w wystarczającej mierze uwzględnione w państwie siedziby poprzez rygorystyczną procedurę udzielania zezwoleń i nadzoru?

d) W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej, czy przy badaniu proporcjonalności takiego ograniczenia sąd krajowy powinien wziąć pod uwagę, że właściwe przepisy w państwie, w którym usługodawca ma siedzibę, są nawet bardziej rygorystyczne od odpowiednich przepisów w państwie wykonania usługi?

- e) Czy w przypadku ustanowionego z reglamentacyjnych względów związanych z ochroną graczy i zwalczania przestępczości, sankcjonowanego karnie zakazu prowadzenia gier losowych zasada proporcjonalności wymaga ponadto, aby sąd krajowy dokonał rozróżnienia między usługodawcami oferującymi udział w grach losowych bez jakiegokolwiek zezwolenia, a usługodawcami mającymi siedzibę w innych państwach członkowskich UE, posiadającymi tam zezwolenia i wykonującymi działalność z powołaniem się na swobodę świadczenia usług?
- f) Czy przy badaniu proporcjonalności przepisu prawa krajowego zabraniającego pod groźbą kary transgranicznego świadczenia usług z zakresu gier losowych bez krajowego zezwolenia lub zgody, należy wziąć pod uwagę, że usługodawca w dziedzinie gier losowych posiadający zgodnie z prawem zezwolenie w innym państwie członkowskim nie miał możliwości uzyskania zezwolenia krajowego ze względu na obiektywne, pośrednio dyskryminujące ograniczenia dostępu, a procedura udzielania zezwoleń i nadzoru w państwie siedziby wykazuje poziom ochrony przynajmniej porównywalny do poziomu krajowego?
- 4) a) Czy art. 49 WE należy interpretować w ten sposób, że tymczasowy charakter świadczenia usług wyklucza dla usługodawcy możliwość utworzenia w przyjmującym państwie członkowskim określonej infrastruktury (jak np. serwera) bez uznania go za mającego siedzibę w tym państwie członkowskim?
- b) Czy art. 49 WE należy interpretować w ten sposób, że skierowany do krajowych podmiotów świadczących pomoc techniczną zakaz ułatwiania wykonywania usługi przez usługodawcę mającego siedzibę w innym państwie członkowskim stanowi ograniczenie swobody świadczenia usług również wówczas, gdy podmioty świadczące pomoc techniczną mają siedzibę w tym samym państwie członkowskim, co część odbiorców usługi?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen, Münster (Niemcy) w dniu 31 sierpnia 2009 r. — Pietro Infusino przeciwko Oberbürgermeisterin der Stadt Remscheid

(Sprawa C-348/09)

(2009/C 282/46)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen, Münster

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Pietro Infusino

Strona pozwana: Oberbürgermeisterin der Stadt Remscheid

Pytania prejudycjalne

Czy zawarte w art. 28 ust. 3 dyrektywy 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich ⁽¹⁾, zmieniającej rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylającej dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG pojęcie nadrzędnych względów bezpieczeństwa publicznego obejmuje tylko zagrożenie wewnętrznego i zewnętrznego bezpieczeństwa państwa rozumianego jako istnienie państwa wraz z jego instytucjami i istotnymi elementami władzy publicznej, zagrożenie przetrwania społeczeństwa i funkcjonowania stosunków zewnętrznych państwowych oraz pokojowego współistnienia narodów?

⁽¹⁾ Dz. U. L 158, s. 77.

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (piąta izba) wydanego w dniu 1 lipca 2009 r. w sprawie T-24/07 ThyssenKrupp Stainless AG przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, wniesione w dniu 2 września 2009 r. przez ThyssenKrupp Nirosta AG, dawniej ThyssenKrupp Stainless AG

(Sprawa C-352/09 P)

(2009/C 282/47)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnosząca odwołanie: ThyssenKrupp Nirosta AG, dawniej ThyssenKrupp Stainless AG (przedstawiciele: M. Klusmann i S. Thomas, adwokaci)

Dруга strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania wnoszącej odwołanie

- 1) Uchylenie w całości wyroku Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich (piąta izba) z dnia 1 lipca 2009 r. w sprawie T-24/07 ThyssenKrupp Stainless AG przeciwko Komisji;
- 2) ewentualnie, przekazanie sprawy Sądowi Pierwszej Instancji do ponownego rozpoznania;

- 3) również ewentualnie, odpowiednie obniżenie grzywny nałożonej na skarżącą w art. 2 zaskarżonej decyzji Komisji z dnia 20 grudnia 2006 r.;
- 4) obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Przedmiotem tego odwołania jest wyrok Sądu Pierwszej Instancji, w którym oddalona została skarga wnoszącej odwołanie o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 20 grudnia 2006 r. wydanej w ramach postępowania na podstawie art. 65 EWWiS. Niniejsze postępowanie dotyczy naruszenia prawa kartelowego związanego z rynkiem wyrobów ze stali nierdzewnej, które zgodnie z ustaleniami Komisji zakończyło się w styczniu 1998 r. Naruszenie wchodziło w zakres stosowania art. 65 EWWiS.

Wnosząca odwołanie przytacza pięć zarzutów na poparcie swojego odwołania.

W zarzucie pierwszym wnosząca odwołanie powołuje się na naruszenie zasady *nulla poena sine lege*, art. 23 rozporządzenia (WE) nr 1/2003 oraz art. 5, art. 7 ust. 1 i art. 83 WE, jak również na naruszenie suwerenności państw będących sygnatariuszami traktatu EWWiS, w zakresie w jakim Sąd potwierdził podstawę prawną przyjętą przez Komisję, tj. art. 65 ust. 1 EWWiS w związku z art. 23 rozporządzenia nr 1/2003. Od momentu wygaśnięcia traktatu EWWiS art. 65 ust. 1 EWWiS nie stanowi już ważnej normy. W związku z tym Komisja działała *sine lege*. Wymierzenie grzywny nie może być również oparte uzupełniająco na art. 23 rozporządzenia nr 1/2003. Zgodnie z podziałem kompetencji przewidzianym w traktacie norma ta pozwala jedynie na ukaranie naruszeń norm prawnych Wspólnoty Europejskiej, a nie norm prawnych Europejskiej Wspólnoty Węgla i Stali.

W zarzucie drugim wnosząca odwołanie powołuje się na naruszenie zasad *res iudicata* i *nulla poena sine lege* oraz błędne zastosowanie art. 23 rozporządzenia nr 1/2003, jako że Sąd przychylił się do stanowiska Komisji, że wnosząca odwołanie może zostać pociągnięta do odpowiedzialności w miejsce Thyssen Stahl AG z tytułu naruszenia popełnionego przez tę ostatnią. Thyssen Stahl AG nadal istnieje jako wypłacalna spółka, a zatem Komisja mogła była podjąć działania wobec niej. Tak orzekł również Trybunał w wyroku z 2005 r. w sprawach połączonych C-65/02 P i C-73/02 P dotyczących pierwotnej decyzji Komisji z 1998 r. Nawet jeżeli w swoim wyroku Trybunał uznał, że doszło do materialnego przeniesienia odpowiedzialności na wnoszącą odwołanie, nie ma to żadnej mocy wiążącej w stosunku do niniejszego postępowania, ponieważ u jego podstaw leży nowa decyzja Komisji. Ponadto wnosząca odwołanie nie może w żadnym wypadku odpowiadać za Thyssen Stahl AG na podstawie swojego oświadczenia, w którym ograniczyła się do stwierdzenia ze skutkiem deklaratoryjnym przeniesienia odpowiedzialności z punktu widzenia prawa cywilnego, jako że oświadczenie złożone przez przedsiębiorstwo nigdy nie może prowadzić do przeniesienia obowiązku zapłaty grzywny.

W zarzucie trzecim wnosząca odwołanie powołuje się na naruszenie zasady precyzji. Z podstawy prawnej sankcji potwier-

dzanej przez Sąd, tj. z art. 23 rozporządzenia nr 1/2003, nie wynika jasno i niedwuznacznie, że odnosi się ona do naruszeń art. 65 ust. 1 EWWiS. Ponadto koncepcja „przeniesienia odpowiedzialności na mocy oświadczenia” przyjęta przez wnoszącą odwołanie i Sąd nie jest określona w jasny i niedwuznaczny sposób w ustawie ani co do przesłanek jej stosowania, ani co do jej skutków prawnych.

W zarzucie czwartym wnosząca odwołanie powołuje się na naruszenie przepisów regulujących przedawnienie. Ze względu na to, że grzywna, która ma zostać nałożona na wnoszącą odwołanie, jest wyłącznie konsekwencją naruszenia, za które miała pierwotnie odpowiadać Thyssen Stahl AG, także pod względem przedawnienia należy uwzględnić sytuację Thyssen Stahl AG. Jako że nie wniosła ona żadnego środka prawnego wobec pierwotnej decyzji Komisji, nie nastąpiło w stosunku do niej zawieszenie biegu przedawnienia. Obecnie mamy do czynienia z przedawnieniem, w związku z czym wykluczona jest także pośrednia odpowiedzialność wnoszącej odwołanie za Thyssen Stahl AG.

Zarzut piąty dotyczy naruszenia zasad ustalania wysokości grzywny. Sąd niesłusznie wykluczył obniżenie kwoty grzywny, mimo że w niniejszym postępowaniu wnosząca odwołanie przyznała bezspornie wszystkie okoliczności faktyczne, które zostały uznane przez Komisję za naruszenie art. 65 ust. 1 EWWiS. Zdaniem wnoszącej odwołanie nagrodzenia tej współpracy nie można było odrzucić z tego powodu, że sprzeciwiła się ona ze względów prawnych zastosowaniu art. 65 ust. 1 EWWiS oraz że także ze względów prawnych odmawia ona przeniesienia odpowiedzialności z Thyssen Stahl AG na nią samą. Fakt powołania się na niedopuszczalność niektórych ocen prawnych nie umniejsza wartości współpracy, gdyż kwestie prawne zawsze należy badać z urzędu, zaś właściwe organy nigdy — a zatem niezależnie od tego, co przyznały strony — nie mogą wydawać decyzji niezgodnych z prawem.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym
złożony przez Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy) w
dniu 3 września 2009 r. — Gaston Schul BV przeciwko
Staatssecretaris van Financiën**

(Sprawa C-354/09)

(2009/C 282/48)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Gaston Schul BV

Strona pozwana: Staatssecretaris van Financiën

Pytania prejudycjalne

Czy w przypadku retrospektywnego zaksięgowania kwoty należności w rozumieniu art. 220 Wspólnotowego Kodeksu Celnego (¹) należy uznać, że ustanowiony przez art. 33 ab initio Wspólnotowego Kodeksu Celnego wymóg dla wyłączenia należności przywózowych z wartości celnej jest spełniony, jeżeli sprzedający i kupujący odnośnych towarów uzgodnili warunek dostawy „delivered duties paid” i wskazali na tę klauzulę w deklaracji celnej, nawet jeżeli, określając cenę transakcji, wyszli — błędnie — z założenia, że z przywozem towarów na terytorium Wspólnoty nie wiążą się żadne należności celne i że w konsekwencji żadna kwota należności celnych nie została wskazana na fakturze i na deklaracji, ani w ramach jej zgłoszenia?

(¹) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz.U. L 302, s. 1)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshof (Austria) w dniu 4 września 2009 r. — Pensionsversicherungsanstalt przeciwko Dr. Christine Kleist

(Sprawa C-356/09)

(2009/C 282/49)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Oberster Gerichtshof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Pensionsversicherungsanstalt

Strona pozwana: Dr. Christine Kleist

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 3 ust. 1 lit. c) dyrektywy 76/207/EWG w sprawie wprowadzenia w życie zasady równego traktowania kobiet i mężczyzn w zakresie dostępu do zatrudnienia, kształcenia i awansu zawodowego oraz warunków pracy (¹) zmienionej dyrektywą 2002/73/WE należy interpretować w ten sposób, że — w ramach systemu prawa pracy, który w przypadku ogólnej ochrony pracowników przed zwolnieniem za decydujące kryterium uznaje ich socjalną (finansową) zależność od miejsca pracy — stoi na przeszkodzie postanowieniu układu zbiorowego, które przewiduje szczególną ochronę przed zwolnieniem wykraczającą poza ustawową ogólną ochronę przed zwolnieniem tylko do momentu, w którym zabezpieczenie socjalne (finansowe) jest zwykle dane z tytułu wypłaty emerytury, jeżeli nabycie prawa do tej emerytury w odniesieniu do kobiet i mężczyzn następuje w różnych momentach?
- 2) Czy art. 3 ust. 1 lit. c) dyrektywy 76/207/EWG zmienionej dyrektywą 2002/73/WE sprzeciwia się w ramach przedstawionego systemu prawa pracy decyzji publicznego praco-

dawcy, który zwalnia pracownicę kilka miesięcy po dniu, w którym uzyskała ona zabezpieczenie z tytułu emerytury, aby zatrudnić nowych pracowników napływających na rynek pracy?

(¹) Dz. U. L 39, s. 40.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation (Francja) w dniu 17 września 2009 r. — Josep Penarroja Fa przeciwko Procureur général près la Cour d'appel de Paris

(Sprawa C-372/09)

(2009/C 282/50)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Cour de cassation

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Josep Penarroja Fa

Strona pozwana: Procureur général près la Cour d'appel de Paris

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy wykładni art. 50 traktatu WE należy dokonywać w ten sposób, że przepis ten znajduje zastosowanie do obowiązków powierzonych osobie, działającej w charakterze biegłego, w sporze wszczętym przed sądami krajowymi, i powołanej przez sąd rozstrzygający spór, na warunkach opisanych powyżej?
- 2) Czy uczestnictwo w wykonywaniu władzy publicznej, o którym mowa w art. 45 akapit pierwszy traktatu WE należy interpretować jako mające zastosowanie do obowiązków biegłego powołanego przez sąd francuski, regulowanych francuskim kodeksem postępowania cywilnego i postępowania karnego oraz ustawą nr 741-198 z dnia 29 czerwca 1971 r. i dekretem nr 2004-1463 z dnia 23 grudnia 2004 r.?
- 3) Czy wykładni art. 43 i 49 traktatu WE należy dokonywać w ten sposób, że wyklucza normę, taką jak wynikająca z ustawy nr 71-198 z dnia 29 czerwca 1971 r. i dekretu nr 2004-1463 z dnia 23 grudnia 2004 r., ze zmianami, która uzależnia wpisanie na listę cour d'appel od spełnienia wymogów wieku, kwalifikacji, nieskazitelności charakteru i

niezależności, i która nie uwzględnia okoliczności, że wnioskodawca został już zatwierdzony przez sądy swego państwa pochodzenia i nie wprowadza innych sposobów oceny jego kwalifikacji?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation (Francja) w dniu 17 września 2009 r. — Josep Penarroja Fa przeciwko Procureur général près la Cour de cassation

(Sprawa C-373/09)

(2009/C 282/51)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Cour de cassation

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Josep Penarroja Fa

Strona pozwana: Procureur général près la Cour de cassation

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy wykładni art. 50 traktatu WE należy dokonywać w ten sposób, że przepis ten znajduje zastosowanie do obowiązków powierzonych osobie, działającej w charakterze biegłego, w sporze wszczętym przed sądami krajowymi, i powołanej przez sąd rozstrzygający spór, na warunkach opisanych [w postanowieniu odsyłającym]?
- 2) Czy uczestnictwo w wykonywaniu władzy publicznej, o którym mowa w art. 45 akapit pierwszy traktatu WE należy interpretować jako mające zastosowanie do obowiązków biegłego powołanego przez sąd francuski, regulowanych francuskim kodeksem postępowania cywilnego i postępowania karnego oraz ustawą nr 741-498 z dnia 29 czerwca 1971 r. i dekretem nr 2004-1463 z dnia 23 grudnia 2004 r.?
- 3) Czy wykładni art. 43 i 49 traktatu WE należy dokonywać w ten sposób, że wyklucza normę, taką jak wynikająca z ustawy nr 71-498 z dnia 29 czerwca 1971 r. i dekretu nr 2004-1463 z dnia 23 grudnia 2004 r., ze zmianami, która ogranicza wpisanie na listę krajową i tytuł biegłego zatwierdzonego przez Cour de cassation do osób, które były wpisane przez co najmniej trzy lata na listę sporządzoną przez francuski cour d'appel?
- 4) Czy wykładni art. 3 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005

r. ⁽¹⁾ należy dokonywać w ten sposób, że obejmuje on wykonywanie obowiązków ekspertyz sądowych w ramach tytułu biegłego sądowego zatwierdzonego przez Cour de cassation zgodnie z zasadami przewidzianymi w ustawie nr 71-498 z dnia 29 czerwca 1971 r. i w dekrete nr 2004-1463 z dnia 23 grudnia 2004 r., w brzmieniu zmienionym?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych (Dz. U. L 255, s. 22)

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (druga izba) wydanego w dniu 9 lipca 2009 r. w sprawach połączonych T-246/08 i T-332/08 Melli Bank plc przeciwko Radzie Unii Europejskiej popieranej przez Republikę Francuską, Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej oraz Komisję Wspólnot Europejskich, wniesione w dniu 25 września 2009 r. przez Melli Bank plc

(Sprawa C-380/09 P)

(2009/C 282/52)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Melli Bank plc (przedstawiciele: S. Gadhia i T. Din, solicitors, D. Anderson, QC, R. Blakeley, barrister)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej, Republika Francuska, Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej oraz Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie zaskarżonego wyroku;
- uwzględnienie żądań zgłoszonych w sprawach T-246/08 i T-332/08;
- stwierdzenie nieważności pkt 4 tabeli B załącznika do decyzji Rady 2008/475/WE ⁽¹⁾ dotyczącej środków ograniczających wobec Iranu w części dotyczącej Melli Bank plc;
- jeżeli Trybunał stwierdzi, że art. 7 ust. 2 lit. d) rozporządzenia Rady (WE) nr 423/2007 ⁽²⁾ ma skutek wiążący — orzeczenie niemożności stosowania tego przepisu;
- obciążenie Rady kosztami postępowania odwoławczego oraz postępowania przed Sądem Pierwszej Instancji.

Zarzuty i główne argumenty

Strona wnosząca odwołanie podnosi, że Sąd Pierwszej Instancji wydał zaskarżony wyrok z naruszeniem prawa w pewnych kwestiach, a tym samym naruszył prawo wspólnotowe w czterech zasadniczych punktach:

- 1) Sąd Pierwszej Instancji naruszył prawo, interpretując art. 7 ust. 2 lit. d) rozporządzenia w ten sposób, że jest on przepisem wiążącym;
- 2) Sąd Pierwszej Instancji naruszył prawo, uznając, że art. 7 ust. 2 lit. d) rozporządzenia jest zgodny z zasadą proporcjonalności prawa wspólnotowego;
- 3) Sąd Pierwszej Instancji naruszył prawo przy formułowaniu i stosowaniu kryteriów służących ustaleniu, czy strona wnosząca odwołanie była w posiadaniu lub pod kontrolą spółki matki;
- 4) Sąd Pierwszej Instancji naruszył prawo, uznając, że Rada wypełniła obowiązek uzasadnienia decyzji o umieszczeniu w wykazie strony wnoszącej odwołanie.

W konsekwencji strona wnosząca odwołanie wnosi o:

- 1) uchylenie zaskarżonego wyroku;
- 2) uwzględnienie żądań zgłoszonych w sprawach T-246/08 i T-332/08;
- 3) stwierdzenie nieważności pkt 4 tabeli B załącznika do decyzji Rady 2008/475/WE dotyczącej środków ograniczających wobec Iranu w części dotyczącej Melli Bank plc;
- 4) jeżeli Trybunał stwierdzi, że art. 7 ust. 2 lit. d) rozporządzenia Rady (WE) nr 423/2007 ma skutek wiążący — orzeczenie niemożności stosowania tego przepisu;
- 5) obciążenie Rady kosztami postępowania odwoławczego oraz postępowania przed Sądem Pierwszej Instancji.

(¹) Decyzja Rady 2008/475/WE z dnia 23 czerwca 2008 r. w sprawie wdrożenia art. 7 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 423/2007 dotyczącego środków ograniczających wobec Iranu, Dz.U. L 163, s. 29

(²) Rozporządzenie Rady (WE) nr 423/2007 r. z dnia 19 kwietnia 2007 r. dotyczące środków ograniczających wobec Iranu, Dz.U. L 103, s. 1

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte suprema di cassazione (Włochy) w dniu 25 września 2009 r. — Gennaro Curia przeciwko Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Entrate

(Sprawa C-381/09)

(2009/C 282/53)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Corte suprema di cassazione

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Gennaro Curia

Strona pozwana: Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Entrate

Pytanie prejudycjalne

Czy zgodnie z ustanowionymi w szóstej dyrektywie zasadami prawa wspólnotowego neutralności podatku VAT i wyłączenia na warunkach ustanowionych przez państwa członkowskie opodatkowania operacji udzielania i negocjowania kredytu a także zarządzania kredytem przez osobę udzielającą go, działalność polegająca na udzielaniu pożyczek lichwiarskich, stanowiącą w krajowym porządku prawnym przestępstwo i która na płaszczyźnie ekonomicznej stanowi rodzaj konkurencji w stosunku do odnośnej legalnej działalności — polegającej na udzielaniu pożyczek pieniężnych, która to działalność jest w przepisach krajowych objęta zakresem podatku VAT ale te same przepisy uznają ją za wyłączone z opodatkowania, wtedy gdy może ona być uważana za „operacje finansowania” — może podlegać opodatkowaniu?

Skarga wniesiona w dniu 6 października 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Zjednoczonemu Królestwu Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej

(Sprawa C-394/09)

(2009/C 282/54)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: A. Alcover San Pedro i B. McArdle, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że nie przyjmując przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do zapewnienia transpozycji dyrektywy 2005/33/WE ⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 lipca 2005 r. zmieniającej dyrektywę 1999/32/WE w zakresie zawartości siarki w paliwach żeglugowych dla Gibraltaru oraz nie przyjmując przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do zapewnienia transpozycji wszystkich elementów „morskich” dyrektywy dla Anglii, Walii, Irlandii Północnej i Szkocji lub w każdym razie nie powiadamiając o nich Komisji, Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy art. 2 tej dyrektywy;

— obciążenie Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy upłynął w dniu 11 sierpnia 2006 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 191, s. 59.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 16 lipca 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Monomeles Protodikeio Livadeias — Grecja) — Panagiotis Koskovolis, Aikaterini Pappa przeciwko Koinotita Kyriakiou Voiotias

(Sprawa C-467/07) ⁽¹⁾

(2009/C 282/55)

Język postępowania: grecki

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 315 z 22.12.2007.

Postanowienie prezesa trzeciej izby Trybunału z dnia 29 lipca 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Federalnej Niemiec

(Sprawa C-424/08) ⁽¹⁾

(2009/C 282/56)

Język postępowania: niemiecki

Prezes trzeciej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 69 z 21.3.2009.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 8 lipca 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga

(Sprawa C-509/08) ⁽¹⁾

(2009/C 282/57)

Język postępowania: francuski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz. U. C 32 z 7.2.2009

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 1 lipca 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Irlandii

(Sprawa C-521/08) ⁽¹⁾

(2009/C 282/58)

Język postępowania: angielski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 32 z 7.2.2009.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 10 lipca 2009 r.
(wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym
złożony przez Bundesgerichtshof — Niemcy) — Friedrich
Schulze, Jochen Kolenda, Helmar Rendenz przeciwko
Deutsche Lufthansa AG

(Sprawa C-529/08) ⁽¹⁾

(2009/C 282/59)

Język postępowania: niemiecki

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 44 z 21.2.2009.

Postanowienie prezesa piątej izby Trybunału z dnia 21
lipca 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich
przeciwko Królestwu Szwecji

(Sprawa C-547/08) ⁽¹⁾

(2009/C 282/60)

Język postępowania: szwedzki

Prezes piątej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 32 z 7.2.2009.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 23 lipca 2009 r.
— Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice
Greckiej

(Sprawa C-5/09) ⁽¹⁾

(2009/C 282/61)

Język postępowania: grecki

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 55 z 7.3.2009.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 29 czerwca 2009
r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu
Hiszpanii

(Sprawa C-114/09) ⁽¹⁾

(2009/C 282/62)

Język postępowania: hiszpański

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 113 z 16.05.2009.

SĄD PIERWSZEJ INSTANCJI

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 30 września 2009 r.
— Lior przeciwko Komisji oraz Komisja przeciwko Lior

(Sprawy połączone T-192/01 i T-245/04) ⁽¹⁾

(Klauzula arbitrażowa — Programy Thermie i Altener II — Umowy dotyczące projektów w dziedzinie promowania odnawialnych źródeł energii i oszczędności energii — Dopuszczalność — Żądanie zapłaty — Uzasadnienie kosztów — Wniosek o zwrot wypłaconych zaliczek — Odszkodowanie)

(2009/C 282/63)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca w sprawie T-192/01: Lior GEIE (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: początkowo V. Marien i J. Choucroun, następnie V. Marien, adwokaci)

Strona pozwana w sprawie T-192/01: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: początkowo H. Støvlbæk, pełnomocnik, wspierany przez adwokata M. Brę, następnie H. Støvlbæk i M. Konstantinidis, pełnomocnicy, wspierani przez adwokata B. Wägenbaurą)

Strona skarżąca w sprawie T-254/04: Komisja Wspólnot Europejskich (Bruksela, Belgia)

Strona pozwana w sprawie T-254/04: Komisja Lior GEIE i Lior International NV (Hoeilaart, Belgia) (przedstawiciel: V. Marien)

Przedmiot sprawy

Dwie skargi na podstawie art. 238 WE wniesione odpowiednio przez Lior GEIE i przez Komisję w związku z siedmioma umowami zawartymi pomiędzy Komisją i Liorem w ramach programu Thermie i jedną umową zawartą pomiędzy Komisją i Liorem w ramach programu Altener II.

Sentencja wyroku

1) Od Liora GEIE zasądza się zapłatę następujących kwot na rzecz Komisji:

- 6 156,75 EUR z tytułu umowy Biogaz, umowy Biomasse i umowy Maxibrochure bioclimatique, wraz z odsetkami poczynszymi od dnia 28 lutego 2002 r. według stopy procentowej stosowanej przez Europejski Bank Centralny do jego podstawowych operacji refinansujących w EUR obowiązującej w lutym 2002 r., powiększonymi o jeden i pół punktu do dnia 31 grudnia 2002 r. oraz o trzy i pół punktu poczynszymi od dnia 1 stycznia 2003 r. do dnia całkowitej zapłaty;

- 16 325,11 EUR z tytułu umowy Biomasse, wraz z odsetkami poczynszymi od dnia 30 czerwca 2002 r. według stopy procentowej stosowanej przez Europejski Bank Centralny do jego podstawowych operacji refinansujących w EUR obowiązującej w czerwcu 2002 r., powiększonymi o jeden i pół punktu do dnia 31 grudnia 2002 r. oraz o trzy i pół punktu poczynszymi od dnia 1 stycznia 2003 r. do dnia całkowitej zapłaty;

- 3 980 EUR z tytułu umowy Wind Energy, wraz z odsetkami poczynszymi od dnia 15 stycznia 2002 r. według stopy procentowej stosowanej przez Europejski Bank Centralny do jego podstawowych operacji refinansujących w EUR obowiązującej w styczniu 2002 r., powiększonymi o plus jeden i pół punktu do dnia 31 grudnia 2002 r. oraz o trzy i pół punktu poczynszymi od dnia 1 stycznia 2003 r. do dnia całkowitej zapłaty;

- 36 000 EUR z tytułu umowy Transport, wraz z odsetkami poczynszymi od dnia 31 sierpnia 2001 r. według stopy procentowej stosowanej przez Europejski Bank Centralny do jego podstawowych operacji refinansujących w EUR obowiązującej w sierpniu 2001 r., powiększonymi o jeden i pół punktu do dnia 31 grudnia 2002 r. oraz o trzy i pół punktu poczynszymi od dnia 1 stycznia 2003 r. do dnia całkowitej zapłaty;

- 36 000 EUR z tytułu umowy Photovoltaïque, wraz z odsetkami poczynszymi od dnia 31 sierpnia 2001 r. według stopy procentowej stosowanej przez Europejski Bank Centralny do jego podstawowych operacji refinansujących w EUR obowiązującej w sierpniu 2001 r., powiększonymi o jeden i pół punktu do dnia 31 grudnia 2002 r. oraz o trzy i pół punktu poczynszymi od dnia 1 stycznia 2003 r. do dnia całkowitej zapłaty.

- 2) Od Liora zasądza się zapłatę na rzecz Komisji kwoty 32 800 EUR z tytułu umowy Agores, wraz z odsetkami poczynszymi od dnia 28 lutego 2003 r. według stopy procentowej stosowanej przez Europejski Bank Centralny do jego podstawowych operacji refinansujących w EUR obowiązującej w lutym 2003 r., powiększonymi o jeden i pół punktu do dnia całkowitej zapłaty.

- 3) Umarza się postępowanie w zakresie żądań Komisji w sprawie T-245/04 mających na celu pociągnięcie Lior International NV do solidarnej odpowiedzialności z tytułu zapłaty kwot należnych przez Liora.

- 4) Lior pokrywa, oprócz własnych kosztów związanych z postępowaniem głównym w sprawach połączonych T-192/01 i T-245/04, jedną czwartą kosztów Komisji związanych z tym postępowaniem.

- 5) Lior pokrywa całość kosztów związanych z postępowaniem w przedmiocie środka tymczasowego w sprawie T-192/01 R.
- 6) Komisja pokrywa trzy czwarte własnych kosztów związanych z postępowaniem głównym w sprawie T-192/01 oraz trzy czwarte własnych kosztów związanych z postępowaniem wszczętym przeciwko Liorowi w sprawie T-245/04.
- 7) Komisja pokrywa własne koszty związane ze skargą wniesioną przeciwko Lior International w sprawie T-245/04.
- 8) Lior International pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 303 z 27.10.2001.

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 30 września 2009 r. — Hoechst przeciwko Komisji

(Sprawa T-161/05) (¹)

(Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Rynek kwasu monochlorooctowego — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 81 WE — Podział rynku i ustalanie cen — Przypisanie zachowania noszącego znamiona naruszenia — Grzywny — Proporcjonalność — Współpraca — Okoliczności obciążające — Powrót do naruszenia — Dostęp do akt — Sprawozdanie funkcjonariusza ds. przesłuchań — Nakaz zaprzestania naruszenia)

(2009/C 282/64)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Hoechst GmbH, dawniej Hoechst AG (Frankfurt nad Menem, Niemcy) (przedstawiciele: początkowo M. Klusmann i U. Itzen, następnie M. Klusmann, U. Itzen i S. Thomas, avocats)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: początkowo A. Bouquet, F. Amato i M. Schneider, następnie A. Bouquet i M. Kellerbauer, pełnomocnicy)

Przedmiot

Tytułem żądania głównego stwierdzenie nieważności art. 2 i 3 decyzji Komisji C(2004) 4876 wersja ostateczna z dnia 19 stycznia 2005 r. dotyczącej postępowania na mocy art. 81 Traktatu WE i art. 53 Porozumienia EOG (sprawa nr COMP/E-1/37.773 — MCAA) lub tytułem żądania ewentualnego obniżenie grzywny nałożonej na stronę skarżącą.

Sentencja

- 1) Kwota grzywny nałożonej na Hoechst AG w art. 2 lit. b) decyzji Komisji C(2004) 4876 wersja ostateczna z dnia 19 stycznia 2005 r. dotyczącej postępowania na mocy art. 81 [WE] i art.

53 porozumienia EOG (sprawa nr COMP/E-1/37.773 — MCAA) jest ustalona w wysokości 66,627 milionów EUR.

- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) Każda ze stron pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 155 z 25.6.2005.

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 30 września 2009 r. — Arkema przeciwko Komisji

(Sprawa T-168/05) (¹)

(Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Rynek kwasu monochlorooctowego — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 81 WE — Podział rynku i ustalanie cen — Przypisanie zachowania noszącego znamiona naruszenia — Zasada indywidualizacji kar i sankcji — Obowiązek uzasadnienia — Grzywny — Proporcjonalność — Waga i czas trwania naruszenia — Skutek odstraszający — Rzeczywisty wpływ na rynek — Okoliczności łagodzące — Pójście w ślad za liderem — Okoliczności obciążające — Powrót do naruszenia)

(2009/C 282/65)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Arkema SA (Paryż, Francja) (przedstawiciel: adwokat M. Debroux)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: początkowo A. Bouquet i F. Amato, następnie A. Bouquet i X. Lewis, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

W ramach żądania głównego, wniosek o stwierdzenie nieważności art. 1 lit. d), art. 2 lit. c) i art. 4 pkt 9 decyzji Komisji C(2004) 4876 wersja ostateczna z dnia 19 stycznia 2005 r. dotyczącej postępowania przewidzianego w art. 81 [WE] oraz art. 53 porozumienia EOG (sprawa COMP/E-1/37.773 — MCAA), oraz w ramach żądania ewentualnego, wniosek o zmianę art. 2 lit. c) i d) te same decyzji.

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Arkema SA zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 171 z 9.7.2005.

**Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 30 września 2009 r.
— Elf Aquitaine przeciwko Komisji**

(Sprawa T-174/05) ⁽¹⁾

(Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Rynek kwasu monochlorooctowego — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 81 WE — Podział rynku i ustalanie cen — Prawo do obrony — Obowiązek uzasadnienia — Przypisanie zachowania noszącego znamiona naruszenia — Zasada indywidualizacji kar i sankcji — Zasada legalności kar — Domniemanie niewinności — Zasada dobrej administracji — Zasada pewności prawa — Nadużycie władzy — Grzywny)

(2009/C 282/66)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Elf Aquitaine SA (Courbevoie, Francja) (przedstawiciele: adwokaci É. Morgan de Rivery i É. Friedel)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: początkowo A. Bouquet i F. Amato, następnie A. Bouquet i X. Lewis, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

W ramach żądania głównego, wniosek o stwierdzenie nieważności art. 1 lit. d), art. 2 lit. c), art. 3 i art. 4 pkt 9 decyzji Komisji C (2004) 4876 wersja ostateczna z dnia 19 stycznia 2005 r. dotyczącej postępowania przewidzianego w art. 81 [WE] oraz art. 53 porozumienia EOG (sprawa COMP/E-1/37.773 — MCAA), oraz w ramach żądania ewentualnego, wniosek o stwierdzenie nieważności art. 2 lit. c) rzeczonej decyzji, oraz w ramach dalszego żądania ewentualnego, wniosek o zmianę art. 2 lit. c) tejże decyzji.

Sentencja wyroku

1) Skarga zostaje oddalona.

2) Elf Aquitaine SA zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 171 z 9.7.2005.

**Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 30 września 2009 r.
— Akzo Nobel i in. przeciwko Komisji**

(Sprawa T-175/05) ⁽¹⁾

(Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Rynek kwasu monochlorooctowego — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 81 WE — Skarga o stwierdzenie nieważności — Dopuszczalność — Podział rynku i ustalanie cen — Przypisanie zachowania noszącego znamiona naruszenia — Grzywny — Obowiązek uzasadnienia — Waga i czas trwania naruszenia — Skutek odstraszaający)

(2009/C 282/67)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Akzo Nobel NV (Arnhem, Niemcy); Akzo Nobel Nederland BV (Arnhem); Akzo Nobel AB (Sztokholm, Szwecja); Akzo Nobel Chemicals BV (Amersfoort, Niemcy); Akzo Nobel Functional Chemicals BV (Amersfoort); Akzo Nobel Base Chemicals AB (Skoghall, Szwecja) oraz Eka Chemicals AB (Bohus, Szwecja) (przedstawiciele: początkowo adwokaci C. Swaak i A. Käyhkö, następnie adwokaci C. Swaak i M. van der Woude)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: początkowo P. Hellström i F. Amato, następnie A. Bouquet i X. Lewis, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

W ramach żądania głównego, wniosek o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C (2004) 4876 wersja ostateczna z dnia 19 stycznia 2005 r. dotyczącej postępowania przewidzianego w art. 81 [WE] oraz art. 53 porozumienia EOG (sprawa COMP/E-1/37.773 — MCAA), oraz, w ramach żądania ewentualnego, wniosek o obniżenie grzywny nałożonej na skarżące.

Sentencja wyroku

1) Skarga zostaje oddalona.

2) Akzo Nobel NV, Akzo Nobel Nederland BV, Akzo Nobel AB, Akzo Nobel Chemicals BV, Akzo Nobel Functional Chemicals BV, Akzo Nobel Base Chemicals AB oraz Eka Chemicals AB zostają obciążone kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 171 z 9.7.2005.

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 2 października 2009 r. — Cypr przeciwko Komisji(Sprawy połączone T-300/05 i T-316/05) ⁽¹⁾

(Rolnictwo — Wspólna organizacja rynków — Środki przejściowe przyjęte ze względu na przystąpienie nowych państw członkowskich — Rozporządzenie (WE) nr 651/2005 ustanawiające środki przejściowe w sektorze cukru — Skarga o stwierdzenie nieważności — Termin na zaskarżenie — Rozpoczęcie biegu terminu — Przekroczenie terminu — Zmiana przepisu rozporządzenia — Otwarcie na nowo możliwości zaskarżenia tego przepisu i wszystkich przepisów stanowiących z nim całość — Niedopuszczalność — Rozporządzenie (WE) nr 832/2005 w sprawie określenia nadwyżkowych ilości cukru, izoglukozy i fruktozy — Zarzut niezgodności z prawem — Jurysdykcja — Zasada niedyskryminacji — Zasada uzasadnionych oczekiwań — Skarga o stwierdzenie nieważności — Proporcjonalność — Obowiązek uzasadnienia — Zasada niedziałania prawa wstecz — Kolegialność)

(2009/C 282/68)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Republika Cypru (przedstawiciele: P. Kliridis, K. Lykourgos oraz A. Pantazi-Lamprou, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: L. Visaggio i H. Tserepa-Lacombe, następnie T. van Rijn oraz H. Tserepa-Lacombe, pełnomocnicy)

Interwenienci popierający stronę skarżącą: Republika Estońska (sprawa T-316/05) (przedstawiciel: L. Uibo, pełnomocnik); oraz Republika Łotewska (przedstawiciel: E. Balode-Buraka, pełnomocnik)

Przedmiot sprawy

W sprawie T-300/05 żądanie stwierdzenia nieważności rozporządzenia Komisji (WE) nr 651/2005 z dnia 28 kwietnia 2005 r. zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 60/2004 ustanawiające środki przejściowe w sektorze cukru w następstwie przystąpienia Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty, Polski, Słowenii i Słowacji (Dz.U. L 108, s. 3) oraz w sprawie T-316/05 żądanie stwierdzenia nieważności rozporządzenia Komisji (WE) nr 832/2005 z dnia 31 maja 2005 r. w sprawie określenia nadwyżkowych ilości cukru, izoglukozy i fruktozy dla Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty, Polski, Słowenii i Słowacji (Dz.U. L 138, s. 3).

Sentencja wyroku

- 1) Skargi zostają oddalone.
- 2) Republika Cypru pokrywa własne koszty jak również koszty poniesione przez Komisję Wspólnot Europejskich.

- 3) Republika Estońska i Republika Łotewska pokrywają własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 271 z 29.10.2005.**Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 2 października 2009 r. — Estonia przeciwko Komisji**(Sprawa T-324/05) ⁽¹⁾

(Rolnictwo — Wspólna organizacja rynków — Środki przejściowe przyjęte ze względu na przystąpienie nowych państw członkowskich — Rozporządzenie (WE) nr 832/2005 ustanawiające środki przejściowe w sektorze cukru — Skarga o stwierdzenie nieważności — Kolegialność — Pojęcie „zapasów” — Okoliczności, w których powstały zapasy — Obowiązek uzasadnienia — Zasada dobrej administracji — Zasada dobrej wiary — Zasada niedyskryminacji — Prawo własności — Proporcjonalność)

(2009/C 282/69)

Język postępowania: estoński

Strony

Strona skarżąca: Republika Estońska (przedstawiciel: L. Uibo, pełnomocnik)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: początkowo L. Visaggio i E. Randvere, następnie T. van Rijn, H. Tserepa-Lacombe i E. Randvere, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę skarżącą: Republika Łotewska (przedstawiciele: początkowo E. Balode-Buraka, L. Ostrovskaja i K. Drēviņa, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Żądanie stwierdzenia nieważności rozporządzenia Komisji (WE) nr 832/2005 z dnia 31 maja 2005 r. w sprawie określenia nadwyżkowych ilości cukru, izoglukozy i fruktozy dla Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty, Polski, Słowenii i Słowacji (Dz.U. L 138, s. 3).

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Republika Estońska pokrywa własne koszty jak również koszty poniesione przez Komisję Wspólnot Europejskich.
- 3) Republika Łotewska pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 271 z 29.10.2005.

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 7 października 2009 r. — Vischim przeciwko Komisji(Sprawa T-420/05) ⁽¹⁾

(Środki ochrony roślin — Substancja czynna o nazwie chlorotalonil — Włączenie do załącznika I dyrektywy 91/414/EWG — Postępowanie w sprawie oceny — Dyrektywa 2005/53/WE — Skarga o stwierdzenie nieważności — Skarga na beczynność — Skarga o odszkodowanie)

(2009/C 282/70)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Vischim Srl (Cesano Maderno, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci C. Mereu i K. Van Maldegem)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: B. Doherty i L. Parpala, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Skarga o stwierdzenie nieważności dyrektywy Komisji 2005/53/WE z dnia 16 września 2005 r. zmieniającej dyrektywę Rady 91/414/EWG w celu włączenia chlorotalonilu, chlorotoluronu, cypermetryny, daminozydu i tiofanatu metylu jako substancji czynnych (Dz.U. L 241, s. 51) w zakresie włączenia substancji czynnej o nazwie chlorotalonil, skarga o stwierdzenie nieważności sprawozdania z ponownego badania chlorotalonilu (dokument o sygn. SANCO/4343/2000 — wersja ostateczna z dnia 14 lutego 2005 r.), skarga na beczynność oraz skarga o odszkodowanie.

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Spółka Vischim Srl zostaje obciążona kosztami, włącznie z kosztami postępowania w przedmiocie zastosowania środków tymczasowych.

⁽¹⁾ Dz.U. C 36 z 11.2.2006.

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 6 października 2009 r. — FAB przeciwko Komisji(Sprawa T-8/06) ⁽¹⁾

(Pomoc państwa — Nziemna telewizja cyfrowa — Pomoc przyznana przez władze niemieckie nadawcom, którzy korzystają z sieci nziemnej telewizji cyfrowej (DVB-T) w regionie Berlin-Brandenburgia — Decyzja uznająca pomoc za niezgodną ze wspólnym rynkiem i nakazująca jej odzyskanie — Skarga o stwierdzenie nieważności — Pojęcie pomocy państwa — Zasoby państwowe — Rekompensata stanowiąca świadczenie wzajemne wobec obowiązku pełnienia misji publicznej — Pomoc przeznaczona na promocję kultury — Ochrona uzasadnionych oczekiwań)

(2009/C 282/71)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: FAB Fernsehen aus Berlin GmbH (Berlin, Niemcy) (przedstawiciel: A. Böken, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: H. van Vliet i K. Gross, pełnomocnicy)

Interwenient popierający żądania strony pozwanej: Deutscher Kabelverband eV (Berlin, Niemcy) (przedstawiciele: K. Struckmann, C. Arhold i N. Wimmer, adwokaci)

Przedmiot sprawy

Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 9 listopada 2005 r. 2006/513/WE w sprawie pomocy państwa udzielonej przez Republikę Federalną Niemiec na rzecz wdrażania nziemnej telewizji cyfrowej (DVB-T) w Berlinie-Brandenburgii (Dz.U. 2006, L 200, s. 14)

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) FAB Fernsehen aus Berlin GmbH zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 86 z 8.4.2006

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 6 października 2009 r. — Niemcy przeciwko Komisji**(Sprawa T-21/06) ⁽¹⁾**

(Pomoc państwa — Nziemna telewizja cyfrowa — Pomoc przyznana przez władze niemieckie nadawcom, którzy korzystają z sieci nziemnej telewizji cyfrowej (DVB-T) w regionie Berlin-Brandenburgia — Decyzja uznająca pomoc za niezgodną ze wspólnym rynkiem i nakazująca jej odzyskanie — Zasady dobrej administracji i proporcjonalności — Prawo do obrony)

(2009/C 282/72)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Republika Federalna Niemiec (przedstawiciele: M. Lumma i C. Schulze-Bahr, pełnomocnicy, wspierani przez G. Quardt, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: H. van Vliet i K. Gross, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 9 listopada 2005 r. 2006/513/WE w sprawie pomocy państwa udzielonej przez Republikę Federalną Niemiec na rzecz wdrażania nziemnej telewizji cyfrowej (DVB-T) w Berlinie-Brandenburgii (Dz.U. 2006, L 200, s. 14)

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Republika Federalna Niemiec zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 86 z 8.4.2006

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 6 października 2009 r. — MABB przeciwko Komisji**(Sprawa T-24/06) ⁽¹⁾**

(Pomoc państwa — Nziemna telewizja cyfrowa — Pomoc przyznana przez władze niemieckie nadawcom, którzy korzystają z sieci nziemnej telewizji cyfrowej (DVB-T) w regionie Berlin-Brandenburgia — Decyzja uznająca pomoc za niezgodną ze wspólnym rynkiem i nakazująca jej odzyskanie — Skarga o stwierdzenie nieważności — Brak indywidualnego oddziaływania — Niedopuszczalność)

(2009/C 282/73)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Medienanstalt Berlin-Brandenburg (MABB) (Berlin, Niemcy) (przedstawiciele: początkowo M. Schütte, adwokat, i B. Immenkamp, solicitor, a następnie M. Schütte)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: H. van Vliet i K. Gross, pełnomocnicy)

Interwenient popierający żądania strony pozwanej: Deutscher Kabelverband eV (Berlin, Niemcy) (przedstawiciele: K. Struckmann, C. Arhold i N. Wimmer, adwokaci)

Przedmiot sprawy

Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 9 listopada 2005 r. 2006/513/WE w sprawie pomocy państwa udzielonej przez Republikę Federalną Niemiec na rzecz wdrażania nziemnej telewizji cyfrowej (DVB-T) w Berlinie-Brandenburgii (Dz.U. 2006, L 200, s. 14)

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje odrzucona.
- 2) Medienanstalt Berlin-Brandenburg (MABB) zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 86 z 8.4.2006.

**Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 30 września 2009 r.
— Portugalia przeciwko Komisji**(Sprawa T-183/06) ⁽¹⁾*(EFOGR — Sekcja Gwarancji — Wydatki wyłączone z finansowania wspólnotowego — Tekstylna lniana — Skuteczność kontroli)*

(2009/C 282/74)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: Republika Portugalii (przedstawiciele: L. Inez Fernandes, pełnomocnik, wspierani przez adwokatów C. Botelha Moniza i E. Maię Cadetego)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: M. Afonso, L. Parpala i F. Jimeno Fernández, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Skarga o stwierdzenie w części nieważności decyzji Komisji 2006/334/WE z dnia 28 kwietnia 2006 r. wyłączającej z finansowania wspólnotowego określone wydatki poniesione przez państwa członkowskie z Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR) (Dz. U. L 124, s. 21).

Sentencja wyroku

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Komisji 2006/334/WE z dnia 28 kwietnia 2006 r. wyłączającej z finansowania wspólnotowego określone wydatki poniesione przez państwa członkowskie z Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR) w części, w której wyłącza ona z finansowania wspólnotowego całość wydatków poniesionych przez Republikę Portugalii w sektorze lnu.
- 2) Komisja Wspólnot Europejskich zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 212 z 2.9.2006.

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 7 października 2009 r. — Vischim przeciwko Komisji(Sprawa T-380/06) ⁽¹⁾*(Środki ochrony roślin — Substancja czynna chlorotalonil — Zmiana włączenia do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG — Dyrektywa 2006/76/WE — Moc wsteczna — Brak okresu przejściowego — Pewność prawa — Uzasadnione oczekiwania — Zasada równego traktowania)*

(2009/C 282/75)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Vischim Srl (Cesano Maderno, Włochy) (przedstawiciele: C. Mereu i K. Van Maldegem, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: L. Parpala i B. Doherty, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Stwierdzenie nieważności art. 2 akapit 2 dyrektywy Komisji 2006/76/WE z dnia 22 września 2006 r. zmieniającej dyrektywę Rady 91/414/EWG w zakresie specyfikacji substancji czynnej chlorotalonilu (Dz.U. L 263, str. 9)

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Vischim Srl zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 20 z 27.1.2007

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 5 października 2009 r. — de Brito Sequeira Carvalho przeciwko Komisji i Komisja przeciwko de Brito Sequeira Carvalho(Sprawy połączone T-40/07 P i T-62/07 P) ⁽¹⁾*(Odwołanie — Służba publiczna — Urzędnicy — Urlopy — Zwolnienie chorobowe — Przymusowe urlopowanie — Przedłużenie przymusowego urlopowania — Nowe uprzednie badanie lekarskie — Kompetencja Sądu do spraw Służby Publicznej — Zmiana przedmiotu sporu)*

(2009/C 282/76)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: José António de Brito Sequeira Carvalho (Bruksela, Belgia) (przedstawiciel: O. Martins, avocat) (sprawa T-40/07 P); i Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: D. Martin, pełnomocnik, wspierany przez C. Falmagne'a, avocat) (sprawa T-62/07 P)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciel: D. Martin, pełnomocnik, wspierany przez C. Falmagne'a, avocat) (sprawa T-40/07 P); i José António de Brito Sequeira Carvalho (Bruksela, Belgia) (przedstawiciel: O. Martins, avocat) (sprawa T-62/07 P)

Przedmiot

Dwa odwołania od wyroku Sądu do spraw Służby publicznej (trzecia izba) wydanego w dniu 13 grudnia 2006 r. w sprawie F-17/05 de Brito Sequeira Carvalho przeciwko Komisji (Zb.Orz. SP s. I-A-1-149 i II-A-1-577) dotyczące uchylecia tego wyroku

Sentencja

- 1) Odwołanie w sprawie T-40/07 P zostaje oddalone.
- 2) W sprawie T-40/07 P José António de Brito Sequeira Carvalho ponosi koszty własne oraz zostaje obciążony kosztami poniesionymi przez Komisję Wspólnot Europejskich w ramach postępowania w niniejszej instancji.
- 3) Wyrok Sądu do spraw Służby publicznej (trzecia izba) wydany w dniu 13 grudnia 2006 r. w sprawie F-17/05 de Brito Sequeira Carvalho przeciwko Komisji (Zb.Orz. SP s. I-A-1-149 i II-A-1-577) zostaje uchylony w zakresie, w jakim stwierdza on nieważność decyzji z dnia 13 lipca 2004 r. i decyzji o przedłużeniu przymusowego urlopowania wydanych w następstwie decyzji z dnia 22 września 2004 r.
- 4) Skarga o stwierdzenie nieważności wniesiona przez J. A. de Brito Sequeira Carvalho do Sądu do spraw Służby Publicznej w sprawie F-17/05 zostaje odrzucona jako niedopuszczalna w zakresie, w jakim dotyczy ona decyzji z dnia 13 lipca 2004 r. i decyzji o przedłużeniu przymusowego urlopowania wydanych w następstwie decyzji z dnia 22 września 2004 r.
- 5) W pozostałym zakresie odwołanie w sprawie T-62/07 P zostaje oddalone.
- 6) W sprawie T-62/07 P J. A. de Brito Sequeira Carvalho ponosi połowę kosztów własnych tak w postępowaniu przed Sądem do spraw Służby Publicznej, jak i w postępowaniu w niniejszej instancji.
- 7) W sprawie T-62/07 P Komisja ponosi koszty własne oraz zostaje obciążona połową kosztów poniesionych przez J.A. de Brito Sequeira Carvalho tak w postępowaniu przed Sądem do spraw Służby Publicznej, jak i w postępowaniu w niniejszej instancji.

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 30 września 2009 r. — Niderlandy przeciwko Komisji

(Sprawa T-55/07) ⁽¹⁾

(EFOGR — Sekcja Gwarancji — Wydatki wyłączone z finansowania wspólnotowego — Wsparcie na rzecz rozwoju obszarów wiejskich — Środki przejściowe — Termin „wydatki wieloletnie” — Artykuł 4 ust. 2 i 3 rozporządzenia (WE) nr 2603/1999)

(2009/C 282/77)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Królestwo Niderlandów (przedstawiciele: początkowo H. Sevenster i M. de Grave, następnie M. de Grave, C. Wissels i M. Noort, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: T. van Rijn i F. Jimeno Fernández, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji 2006/932/WE z dnia 14 grudnia 2006 r. wyłączającej z finansowania wspólnotowego niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR) (Dz.U. L 355, s. 96) w części, w której dotyczy ona Królestwa Niderlandów, a dokładnie korekty finansowej zastosowanej do zwrotu wydatków niekwalifikowalnych z tytułu Sekcji Gwarancji EFOGR za rok 2002 w wysokości 5,67 mln EUR.

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Królestwo Niderlandów zostaje obciążone kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 82 z 14.4.2007.

⁽¹⁾ Dz.U. C 82 z 14.4.2007.

**Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 30 września 2009 r.
— Sison przeciwko Radzie**

(Sprawa T-341/07) ⁽¹⁾

(Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom w ramach walki z terroryzmem — Wspólne stanowisko 2001/931/WPZiB i rozporządzenie (WE) nr 2580/2001 — Skarga o stwierdzenie nieważności — Zmiana żądań — Kontrola sądowa — Uzasadnienie — Warunki wdrożenia wspólnotowego środka w postaci zamrożenia funduszy)

(2009/C 282/78)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: José María Sison (Utrecht, Niemalandy) (przedstawiciele: J. Fermon, A. Comte, H. Schultz, D. Gürses i W. Kaleck, adwokaci)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: M. Bishop i E. Finnegan, pełnomocnicy)

Interwenientci popierający stronę pozwaną: Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (przedstawiciele: S. Behzadi Spencer oraz I. Rao, pełnomocnicy), Królestwo Niemalandów (przedstawiciele: C. Wissels, M. de Mol, M. Noort oraz Y. de Vries, pełnomocnicy), Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: P. Aalto oraz S. Boelaert, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Po pierwsze żądanie stwierdzenie częściowej nieważności decyzji Rady 2007/445/WE z dnia 28 czerwca 2007 r. wykonującej art. 2 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 2580/2001 w sprawie szczególnych środków restrykcyjnych skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom mających na celu zwalczanie terroryzmu i uchylającej decyzje 2006/379/WE oraz 2006/1008/WE (Dz.U. L 169, s. 58), a po drugie żądanie odszkodowania

Sentencja wyroku

- 1) Decyzja Rady 2007/445/WE z dnia 28 czerwca 2007 r. wykonująca art. 2 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 2580/2001 w sprawie szczególnych środków restrykcyjnych skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom mających na celu zwalczanie terroryzmu i uchylająca decyzje 2006/379/WE oraz 2006/1008/WE, decyzja Rady 2007/868/WE z dnia 20 grudnia 2007 r. wykonująca art. 2 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 2580/2001 i uchylająca decyzję 2007/445/WE, decyzja Rady 2008/343/WE z dnia 29 kwietnia 2008 r. zmieniająca decyzję 2007/868/WE, decyzja Rady 2008/583/WE z dnia 15 lipca 2008 r. wykonująca art. 2 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 2580/2001 i uchylająca decyzję 2007/868/WE, decyzja Rady 2009/62/WE z dnia 26 stycznia 2009 r. wykonująca art. 2 ust.

3 rozporządzenia (WE) nr 2580/2001 i uchylająca decyzję 2008/583/WE oraz rozporządzenie Rady (WE) nr 501/2009 z dnia 15 czerwca 2009 r. wykonujące art. 2 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 2580/2001 i uchylające decyzję 2009/62/WE są nieważne w części dotyczącej José Marii Sisona.

- 2) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

⁽¹⁾ Dz.U. C 269 z 10.11.2007

**Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 30 września 2009 r.
— Francja przeciwko Komisji**

(Sprawa T-432/07) ⁽¹⁾

(EFOGR — Sekcja Gwarancji — Wydatki wyłączone z finansowania wspólnotowego — Owoce i warzywa — Warunki uznania organizacji producentów)

(2009/C 282/79)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Republika Francuska (przedstawiciele: G. de Bergues i A.L. During, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: F. Clotuche-Duvieusart i F. Jimeno Fernández, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji 2007/647/WE z dnia 3 października 2007 r. wyłączającej z finansowania wspólnotowego niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR) (Dz.U. L 261, s. 28), w takim zakresie, w jakim wyłączono w niej z finansowania wspólnotowego niektóre wydatki poniesione przez Republikę Francuską na rzecz organizacji producentów owoców i warzyw.

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Republika Francuska zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 22 z 26.1.2008.

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 5 października 2009 r. — Komisja przeciwko Roodhuijzen**(Sprawa T-58/08 P) ⁽¹⁾****(Odwołanie — Służba publiczna — Urzędnicy — Zabezpieczenie społeczne — Wspólny program ubezpieczeń zdrowotnych — Ubezpieczenie osoby pozostającej w konkubinacie)**

(2009/C 282/80)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: J. Currall i D. Martin, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Anton Pieter Roodhuijzen (Luksemburg, Wielkie Księstwo Luksemburga) (przedstawiciel: É. Boigelot, adwokat)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej (pierwsza izba) wydanego w dniu 27 listopada 2007 r. w sprawie F-122/06 Roodhuijzen przeciwko Komisji, dotychczas niepublikowanego w Zbiorze mające na celu uchylenie tego wyroku.

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Komisja Wspólnot Europejskich pokryje koszty własne jak również koszty poniesione przez Antona Pietera Roodhuijzena w ramach niniejszego postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 92 z 12.4.2008.**Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 30 września 2009 r. — JOOP! przeciwko OHIM (!)****(Sprawa T-75/08) ⁽¹⁾****(Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego przedstawiającego wykrzyknik — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Brak charakteru odróżniającego — Brak charakteru odróżniającego uzyskanego w następstwie używania — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) i c) oraz art. 7 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 40/94 (obecnie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) oraz art. 7 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 207/2009))**

(2009/C 282/81)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: JOOP! GmbH (Hamburg, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci H. Schmidt-Hollburg, W. Möllering, A. Löhde,

H. Leo, A. Witte, T. Frank, A. Theil, H.P. Rühland, B. Willers i T. Rein)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (przedstawiciel: G. Schneider, pełnomocnik)

Przedmiot sprawy

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 26 listopada 2007 r. (sprawa R 1134/2007-1) dotyczącą rejestracji oznaczenia graficznego jako wspólnotowego znaku towarowego.

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) JOOP! GmbH zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 107 z 26.4.2008.**Postanowienie Sadu Pierwszej Instancji z dnia 6 października 2009 r. — Sundholm przeciwko Komisji****(Sprawa T-102/08 P) ⁽¹⁾****(Odwołanie — Służba publiczna — Urzędnicy — Ocena — Sprawozdanie z przebiegu kariery sporządzone w celu wykonania orzeczenia Sądu — Postępowanie w sprawie oceny za lata 2001/2002 — Nieobecności usprawiedliwione — Obowiązek uzasadnienia)**

(2009/C 282/82)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Sundholm (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis i É. Marchal, adwokaci)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: C. Berardis-Kayser i G. Berscheid, pełnomocnicy, wspierani przez adwokata B. Wägenbaur)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej (druga izba) z dnia 13 grudnia 2007 r. w sprawie F-27/07 Sundholm przeciwko Komisji (dotychczas nieopublikowanego w Zbiorze), mające na celu uchylenie tego wyroku

Sentencja

- 1) Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej (druga izba) z dnia 13 grudnia 2007 r. w sprawie F-27/07 Sundholm przeciwko Komisji (dotychczas nieopublikowany w Zbiorze) zostaje uchylony

- 2) Decyzja z dnia 2 czerwca 2006 r., w której oceniający apelacyjny przyjął sprawozdanie z przebiegu kariery Asy Sundholm za okres od dnia 1 lipca 2001 r. do dnia 31 grudnia 2002 r., jest nieważna.
- 3) W pozostałej części skarga wniesiona w pierwszej instancji zostaje oddalona.
- 4) Komisja Wspólnot Europejskich zostaje obciążona kosztami postępowania przed Sądem do spraw Służby Publicznej oraz postępowania odwoławczego.

(¹) Dz.U. C 107 z 26.4.2008

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 14 października 2009 r. — Ferrero przeciwko OHIM — Tirol Milch (TiMi KiNDERJOGHURT)

(Sprawa T-140/08) (¹)

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie unieważnienia — Graficzny wspólnotowy znak towarowy TiMi KiNDERJOGHURT — Wcześniejszy słowny znak towarowy KINDER — Względna podstawa odmowy rejestracji — Brak podobieństwa oznaczeń — Wcześniejsze postępowanie w sprawie sprzeciwu — Brak powagi rzeczy osądzonej — Artykuł 8 ust. 1 lit. b), art. 8 ust. 5 i art. 52 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 40/94 [obecnie art. 8 ust. 1 lit. b), art. 8 ust. 5 i art. 53 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 207/2009])

(2009/C 282/83)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Ferrero SpA (Alba, Włochy) (przedstawiciele: C. Gielen i F. Jacobacci, adwokaci)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: D. Botis, pełnomocnik)

Drugą stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również, interwenient przed Sądem: Tirol Milch reg.Gen.mbH Innsbruck (Innsbruck, Austria)

Przedmiot sprawy

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 30 stycznia 2008 r. (sprawa R 682/2007-2) dotyczącą postępowania w sprawie unieważnienia pomiędzy Ferrero SpA i Tirol Milch reg.Gen.mbH Innsbruck.

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Ferrero SpA zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 142 z 7.6.2008.

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 13 października 2009 r. — Deutsche Rockwool Mineralwoll przeciwko OHIM — Redrock Construction (REDROCK)

(Sprawa T-146/08) (¹)

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego REDROCK — Wcześniejszy słowny krajowy znak towarowy Rock — Względna podstawa odmowy rejestracji — Brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94 (obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009))

(2009/C 282/84)

Język postępowania: czeski

Strony

Strona skarżąca: Deutsche Rockwool Mineralwoll GmbH & Co. OHG (Gladbeck, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat S. Beckmann)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciele: K. Dvořáková i O. Montalto, pełnomocnicy)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również, interwenient przed Sądem: Redrock Construction s.r.o. (Praga, Republika Czeska) (przedstawiciel: adwokat D. Krofta)

Przedmiot sprawy

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 18 lutego 2008 r. (sprawa R 506/2007-4) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Deutsche Rockwool Mineralwoll GmbH & Co. OHG a Redrock Construction s.r.o.

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Deutsche Rockwool Mineralwoll GmbH & Co. OHG pokrywa własne koszty oraz trzy czwarte kosztów poniesionych przez Redrock Construction s.r.o.
- 3) Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) pokrywa własne koszty oraz jedną czwartą kosztów poniesionych przez Redrock Construction s.r.o.

(¹) Dz.U. C 158 z 21.6.2008.

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 30 września 2009 r.
— JOOP! przeciwko OHIM (Przedstawienie wykrzyknika
wpisanego w prostokąt)

(Sprawa T-191/08) ⁽¹⁾

(Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenie graficznego
wspólnotowego znaku towarowego przedstawiającego
wykrzyknik wpisany w prostokąt — Bezwzględna podstawa
odmowy rejestracji — Brak charakteru odróżniającego —
Brak charakteru odróżniającego uzyskanego w następstwie
używania — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) i c) oraz art. 7 ust. 3
rozporządzenia (WE) nr 40/94 [obecnie art. 7 ust. 1 lit. b) i c)
oraz art. 7 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 207/2009]

(2009/C 282/85)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: JOOP! GmbH (Hamburg, Niemcy) (przedstawi-
ciele: adwokaci H. Schmidt-Hollburg, W. Möllering, A. Löhde,
H. Leo, A. Witte, T. Frank, A. Theil, H.-P. Rühland, B. Willers i
T. Rein)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku
Wewnętrznego (przedstawiciel: G. Schneider, pełnomocnik)

Przedmiot sprawy

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 6
marca 2008 r. (sprawa R 1822/2007-1) dotyczącą rejestracji
oznaczenia graficznego jako wspólnotowego znaku towaro-
wego.

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) JOOP! GmbH zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 183 z 19.7.2008.

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 30 września 2009 r.
— Skareby przeciwko Komisji

(Sprawa T-193/08 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Służba publiczna — Urzędnicy — Ocena —
Sprawozdanie z przebiegu kariery — Postępowanie w sprawie
oceny za rok 2004 — Określanie celów i informowanie o
kryteriach oceny)

(2009/C 282/86)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Carina Skareby (Louvain, Belgia) (przedsta-
wiciela: S. Rodrigues i C. Bernard-Glanz, adwokaci)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich
(przedstawiciele: G. Berscheid i K. Herrmann, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu ds. Służby Publicznej Unii Europej-
skiej (druga izba) wydanego w dniu 6 marca 2008 r. w sprawie
F-46/06 Skareby przeciwko Komisji, dotychczas niepublikowa-
nego w Zbiorze, w którym wnosząca odwołanie wnosi o uchy-
lenie tego wyroku.

Sentencja

- 1) Wyrok Sądu ds. Służby Publicznej Unii Europejskiej (druga izba)
wydany w dniu 6 marca 2000 r. w sprawie F-46/06 Skareby
przeciwko Komisji, dotychczas niepublikowany w Zbiorze zostaje
uchylony, ponieważ Sąd ds. Służby Publicznej oddalił zarzut wyni-
kający z wcześniejszego nieokreślenia celów, niepoinformowania o
kryteriach oceny i opisie stanowiska C. Skareby.
- 2) Stwierdza się nieważność decyzji z dnia 31 sierpnia 2005 r. w
sprawie ustalenia sprawozdania z przebiegu kariery zawodowej C.
Skareby za okres od dnia 1 stycznia do 31 grudnia 2004 r. w
zakresie w jakim dotyczy ona pkt 6.1 zatytułowanego „Wydaj-
ność”.
- 3) W pozostałej części skarga wniesiona do Sądu ds. Służby
Publicznej w sprawie F-46/06 zostaje oddalona.
- 4) Komisja Wspólnot Europejskich zostaje obciążona całością kosztów
związanych z niniejszym postępowaniem oraz postępowaniem
przed Sądem ds. Służby Publicznej.

⁽¹⁾ Dz.U. C 197 z 2.8.2008.

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 14 października 2009 r. — Melli Bank Iran przeciwko Radzie(Sprawa T-390/08) ⁽¹⁾

(Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające wobec Islamskiej Republiki Iranu w celu niedopuszczenia do rozprzestrzeniania broni jądrowej — Zamrożenie funduszy — Skarga o stwierdzenie nieważności — Kontrola sądowa — Nadużycie władzy — Równość traktowania — Proporcjonalność — Prawo własności — Prawo do obrony — Prawo do skutecznej ochrony sądowej — Obowiązek uzasadnienia — Kompetencja Wspólnoty)

(2009/C 282/87)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Melli Bank Iran (Teheran, Iran) (przedstawiciele adwokat L. Defalque)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: M. Bishop, E. Finnegan i R. Liudvinavičiute-Cordeiro, pełnomocnicy)

Interwenientci popierający stronę pozwaną: Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (przedstawiciel: V. Jackson, pełnomocnik, wspierana przez S. Lee, barrister), Republika Francuska (przedstawiciele: G. de Bergues, L. Butel i E. Belliard, pełnomocnicy) et oraz Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: P. Aalto i E. Cujo, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Stwierdzenie nieważności pkt 4 tabeli B załącznika do decyzji Rady 2008/475/WE z dnia 23 czerwca 2008 r. w sprawie wdrożenia art. 7 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 423/2007 dotyczącego środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 163, s. 29) w części dotyczącej Melli Bank oraz jego filii

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Melli Bank Iran pokrywa, poza własnymi kosztami, koszty poniesione przez Radę Unii Europejskiej, włącznie z kosztami postępowania w przedmiocie zastosowania środków tymczasowych

⁽¹⁾ Dz.U. C 272 z 25.10.2008

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 24 września 2009 r. — SBS TV i SBS Danish Television przeciwko Komisji(Sprawa T-12/05) ⁽¹⁾

(Pomoc państwa — Dokapitalizowanie nadawcy świadczącego usługi publiczne na podstawie pierwszej decyzji nakazującej odzyskanie pomocy państwa niezgodnej ze wspólnym rynkiem — Decyzja o niewnoszeniu zastrzeżeń — Stwierdzenie nieważności pierwszej decyzji — Umorzenie postępowania)

(2009/C 282/88)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: SBS TV A/S, dawniej TV Danmark A/S (Skovlunde, Dania); oraz SBS Danish Television Ltd, dawniej Kanal 5 Denmark Ltd (Hounslow, Middlesex, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: początkowo D. Vandermeersch, T. Müller-Ibold, K. Nordlander oraz H. Peytz, następnie D. Vandermeersch, H. Peytz oraz K.U. Karl, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: N. Khan oraz Niejahr, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę skarżącą: Viasat Broadcasting UK Ltd (West Drayton, Middlesex, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: S. Hjelmberg oraz M. Honoré, adwokaci)

Interwenientci popierający stronę pozwaną: Królestwo Danii (przedstawiciele: J. Molde, pełnomocnik, wspierany przez adwokatów P. Bieringa i K. Lundgaard Hansena); oraz TV 2/Danmark A/S (Odense, Dania) (przedstawiciele: O. Koktvedgaard oraz M. Thorninger, adwokaci)

Przedmiot sprawy

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji C (2004) 3632 wersja ostateczna z dnia 6 października 2004 r. dotyczącej dokapitalizowania TV2/Danmark A/S.

Sentencja postanowienia

- 1) Postępowanie zostaje umorzone.
- 2) Każda ze stron pokrywa swoje koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 69 z 19.3.2005.

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 24 września 2009 r. — Viasat Broadcasting UK przeciwko Komisji(Sprawa T-16/05) ⁽¹⁾

(Pomoc państwa — Dokapitalizowanie nadawcy publicznego po wydaniu pierwszej decyzji nakazującej odzyskanie pomocy państwa niezgodnej ze wspólnym rynkiem — Decyzja o niewnoszeniu zastrzeżeń — Stwierdzenie nieważności pierwszej decyzji — Umożnienie postępowania)

(2009/C 282/89)

Język postępowania: duński

Strony

Strona skarżąca: Viasat Broadcasting UK Ltd (West Drayton, Middlesex, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: S. Hjelmborg i M. Honoré, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: H. Støvlbæk i M. Niejahr, pełnomocnicy)

Interwenienci popierający żądania strony skarżącej: SBS TV A/S, dawniej TV Danmark A/S (Skovlunde, Dania); oraz SBS Danish Television Ltd, dawniej Kanal 5 Denmark Ltd (Hounslow, Middlesex, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: początkowo D. Vandermeersch, K.-U. Karl, K. Nordlander i H. Peytz, następnie D. Vandermeersch, K.U. Karl i H. Peytz, adwokaci)

Interwenienci popierający żądania strony pozwanej: Królestwo Danii (przedstawiciele: J. Molde, pełnomocnik, wspierany przez P. Bieringa i K. Lundgaard Hansena, adwokatów); oraz TV 2/Danmark A/S (Odense, Dania) (przedstawiciele: O. Koktvedgaard i M. Thorninger, adwokaci)

Przedmiot sprawy

Skarga o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C (2004) 3632 wersja ostateczna z dnia 6 października 2004 r. dotyczącej dokapitalizowania TV 2/Danmark A/S.

Sentencja postanowienia

1) Postępowanie w sprawie niniejszej skargi zostaje umorzone.

2) Każdy z uczestników poniesie swe koszty postępowania.

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 5 października 2009 r. — Landesanstalt für Medien Nordrhein-Westfalen przeciwko Komisji(Sprawa T-2/08) ⁽¹⁾

(Skarga o stwierdzenie nieważności — Pomoc państwa — Brak indywidualnego oddziaływania — Niedopuszczalność)

(2009/C 282/90)

Język postępowania: niemiecki.

Strony

Strona skarżąca: Landesanstalt für Medien Nordrhein-Westfalen (Düsseldorf, Niemcy) (przedstawiciele: A. Rosenfeld i G.B. Lehr, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: K. Gross i B. Martenczuk, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę skarżącą: Republika Federalna Niemiec (przedstawiciele: M. Lumma i J. Möller, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji 2008/708/WE z dnia 23 października 2007 r. w sprawie pomocy państwa C 34/06 (ex N 29/05 i ex CP 13/04), jaką Republika Federalna Niemiec zamierza przyznać na wprowadzenie naziemnej telewizji cyfrowej (DVB-T) w Nadrenii Północnej-Westfalii (Dz.U. 2008, L 236, s. 10).

Sentencja postanowienia

1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.

2) Landesanstalt für Medien Nordrhein-Westfalen pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Komisję Wspólnot Europejskich.

3) Republika Federalna Niemiec pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 82 z 2.4.2005.

⁽¹⁾ Dz.U. C 64 z 8.3.2008

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 28 września 2009 r. — Marcuccio przeciwko Komisji**(Sprawa T-46/08 P) ⁽¹⁾**

(Odwwołanie — Służba publiczna — Urzędnicy — Wniosek o udzielenie informacji na temat przedmiotów osobistych wysłanych z miejsca pracy do miejsca zamieszkania — Odwołanie częściowo oczywiście niedopuszczalne i częściowo oczywiście bezzasadne)

(2009/C 282/91)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Luigi Marcuccio (Tricase, Włochy) (przedstawiciel: adwokat G. Cipressa)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: J. Currall i C. Berardis-Kayser wspierani przez adwokata A. Del Ferro)

Przedmiot

Odwwołanie od postanowienia Sądu do spraw Służby Publicznej (izba pierwsza) wydanego w dniu 6 grudnia 2007 r. w sprawie F-40/06 Marcuccio przeciwko Komisji (dotychczas niepublikowanego w Zbiorze), mające na celu uchylenia tego postanowienia.

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje odrzucone.
- 2) Luigi Marcuccio zostaje obciążony obowiązkiem pokrycia własnych kosztów postępowania i kosztów poniesionych w niniejszej instancji przez Komisję.

⁽¹⁾ Dz.U C 79 z 29.3.2008.**Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 30 września 2009 r. — Ivanov przeciwko Komisji****(Sprawa T-166/08) ⁽¹⁾**

(Odpowiedzialność pozaumowna — Pracownicy miejscowi zapewniający wsparcie administracyjne i techniczne — Odrzucenie kandydatury — Kompetencje Sądu — Przedawnienie terminu do wniesienia skargi o stwierdzenie nieważności — Wystarczająco istotne naruszenie normy prawnej przyznającej uprawnienia jednostkom — Akt europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich — Skarga w części niedopuszczalna, a w części w sposób oczywisty pozbawiona wszelkiej podstawy prawnej)

(2009/C 282/92)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Vladimir Ivanov (Boulogne-Billancourt, Francja) (przedstawiciel: adwokat F. Rollinger)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: J. Currall i B. Eggers, pełnomocnicy)

Przedmiot

Skarga o naprawienie szkody rzekomo poniesionej przez skarżącego w następstwie decyzji Komisji odmawiającej zatrudnienia go w charakterze pracownika miejscowego zapewniającego wsparcie administracyjne i techniczne w przedstawicielstwie Komisji w Sofii (Bułgaria).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Vladimir Ivanov zostaje obciążony kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz. U. C 183 z 19.7.2008.**Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 30 września 2009 r. — Impala przeciwko Komisji****(Sprawa T-229/08) ⁽¹⁾**

(Konkurencja — Koncentracja — Wspólne przedsiębiorstwo Sony BMG — Stwierdzenie przez Sąd nieważności decyzji początkowej — Nowa decyzja uznająca koncentrację za zgodną ze wspólnym rynkiem — Następczy brak przedmiotu sporu — Umorzenie postępowania)

(2009/C 282/93)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Independent Music Publishers and Labels Association (Impala, stowarzyszenie międzynarodowe) (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: S. Crosby, J. Golding, solicitors, oraz I. Wekstein, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: X. Lewis, F. Arbault i K. Mojzesowicz, pełnomocnicy)

Interwenienci popierający stronę pozwaną: Sony Corporation of America (Nowy Jork, Nowy Jork, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: N. Levy, barrister, R. Snelders i T. Graf, adwokaci); Bertelsmann AG (Gütersloh, Niemcy) (przedstawiciele: P. Chappatte, J. Boyce i A. Lyle-Smythe, solicitors)

Przedmiot sprawy

Skarga o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C (2007) 4507 z dnia 3 października 2007 r. uznającej za zgodną ze wspólnym rynkiem i porozumieniem EOG koncentrację mającą na celu utworzenie wspólnego przedsiębiorstwa łączącego działalność Sony Corporation of America i Bertelsmann AG w dziedzinie nagrań muzycznych (sprawa COMP/M.3333 — Sony/BMG), wydanej wskutek stwierdzenia nieważności — w wyroku

Sądu z dnia 13 lipca 2006 r. w sprawie T-464/04 Impala przeciwko Komisji, Zb.Orz. s. II-2289 — decyzji Komisji 2005/188/WE z dnia 19 lipca 2004 r. stwierdzającej zgodność koncentracji ze wspólnym rynkiem i funkcjonowaniem porozumienia EOG (sprawa COMP/M.3333 — Sony/BMG) (Dz.U. 2005, L 62, s. 30).

Sentencja postanowienia

- 1) Umarza się postępowanie w przedmiocie niniejszej skargi.
- 2) *Independent Music Publishers and Labels Association (Impala, stowarzyszenie międzynarodowe)* pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Komisję Wspólnot Europejskich.
- 3) *Bertelsmann AG i Sony Corporation of America* pokrywają własne koszty.

(¹) Dz.U. C 197 z 2.8.2008.

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 9 września 2009 r. — Wrigley przeciwko OHIM — Mejerigaarden (POLAR ICE)

(Sprawa T-256/08) (¹)

(Wspólnotowy znak towarowy — Sprzeciw — Wycofanie sprzeciwu — Umorzenie postępowania)

(2009/C 282/94)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Wm. Wrigley Jr. Company (Chicago, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: adwokaci M. Kinkeldey, S. Schäffler i A. Bognár)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: W. Verburg, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą była również, interwenient przed Sądem: Mejerigaarden Holding A/S (Thisted, Dania) (przedstawiciel: adwokat A. Ellermann Holmbom)

Przedmiot sprawy

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 15 kwietnia 2008 r. (sprawa R 845/2006-2) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu pomiędzy Mejerigaarden Holding A/S a Wm. Wrigley Jr. Company.

Sentencja wyroku

- 1) Postępowanie w przedmiocie skargi zostaje umorzone.
- 2) Strona skarżąca pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez stronę pozwaną.
- 3) Interwenient pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 209 z 15.8.2008.

Skarga wniesiona w dniu 4 września 2009 r. — mtronix przeciwko OHIM — Growth Finance (mtronix)

(Sprawa T-353/09)

(2009/C 282/95)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: mtronix OHG (Berlin, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat M. Schnetzer)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Growth Finance AG

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 23 czerwca 2009 r. w sprawie R 1557/2007-4;
- zmiana zaskarżonej decyzji przez nieuwzględnienie lub oddalenie sprzeciwu Growth Finance AG oraz utrzymanie zgłoszenia nr 4 193 661 dla usług z klasy 9 i przekazanie go do dalszego postępowania również dla tej klasy;
- obciążenie interwenienta kosztami postępowania, w tym kosztami postępowania odwoławczego;
- ewentualnie obciążenie OHIM kosztami postępowania, w tym kosztami postępowania odwoławczego.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Strona skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „mtronix” dla towarów z klas 9 i 10 (zgłoszenie nr 4 193 661)

Właściciel znaku lub oznaczenia,

na które powołano się w sprzeciwie: Growth Finance AG

Znak lub oznaczenie,

na które powołano się w sprzeciwie: Słowny znak towarowy „Montronix” dla towarów i usług z klas 7, 9 i 42 (wspólnotowy znak towarowy nr 2 762 862), przy czym sprzeciw został wniesiony wobec rejestracji dla towarów z klasy 9

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Częściowe uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Częściowe uwzględnienie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 ⁽¹⁾, ponieważ w przypadku kolidujących ze sobą znaków towarowych nie istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 78, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 14 września 2009 r. — Reber Holding przeciwko OHIM — Wedl & Hofmann (Walzer Traum)

(Sprawa T-355/09)

(2009/C 282/96)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Reber Holding GmbH & Co. KG (Bad Reichenhall, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci O. Spuhler i M. Geitz)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną przed Izbą Odwoławczą była również: Wedl & Hofmann GmbH (Mils/Hall w Tyrolu, Austria)

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego z dnia 9 lipca 2009 r. w sprawie R 623/2008-4;

— obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Wedl & Hofmann GmbH

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy „Walzer Traum” dla towarów z klas 21 i 30 (zgłoszenie nr 4 593 752)

Właściciel znaku lub oznaczenia,

na które powołano się w sprzeciwie: Strona skarżąca

Znak lub oznaczenie,

na które powołano się w sprzeciwie: Słowny niemiecki znak towarowy „Walzertraum” dla towarów z klasy 30 (nr 1 092 615), przy czym sprzeciw został wniesiony wobec rejestracji dla towarów z klasy 30

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Uchylenie zaskarżonej decyzji i oddalenie sprzeciwu

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 42 ust. 2 zdanie pierwsze rozporządzenia (WE) nr 207/2009 ⁽¹⁾ oraz ogólnej zasady równego traktowania w związku z wykładnią wymogów rzeczywistego używania znaku towarowego, na który powołano się w sprzeciwie.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 78, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 18 września 2009 r. — E.ON Ruhrgas i E.ON przeciwko Komisji

(Sprawa T-360/09)

(2009/C 282/97)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: E.ON Ruhrgas AG (Essen, Niemcy) i E.ON (Düsseldorf, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci G. Wiedemann i T. Klose)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;

— posiłkowo — obniżenie wysokości grzywny nałożonej na skarżące w zaskarżonej decyzji.

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżące zwracają się przeciwko decyzji Komisji C(2009) 5355 wersja ostateczna z dnia 8 lipca 2009 r. w sprawie COMP/39.401 — E.ON/GDF. W zaskarżonej decyzji nałożono na skarżące i jeszcze jedno przedsiębiorstwo grzywnę z powodu naruszenia art. 81 ust. 1 WE z powodu uczestnictwa w porozumieniu i uzgodnionych praktykach w sektorze gazu ziemnego.

W uzasadnieniu skargi skarżące podnoszą sześć zarzutów.

Po pierwsze skarżące podnoszą brak zastosowania art. 81 ust. 1 WE, ponieważ zarzucane przez Komisję porozumienia nie naruszają zakazu karteli. Twierdzą one w tym względzie w szczególności, że chodzi o dopuszczalne uzgodnienia dodatkowe w przedmiocie utworzenia wspólnego przedsiębiorstwa MEGAL.

Po drugie skarżące podnoszą posiłkowo, że Komisja niezgodnie z prawem obliczyła czas trwania naruszenia. Twierdzą one w tym względzie, że zarzucane porozumienia zostały zakończone już wkrótce po rozpoczęciu liberalizacji, a w każdym razie wraz z formalnym porozumieniem uchylającym z dnia 13 sierpnia 2004 r.

Po trzecie skarżące zarzucają dyskryminację względem podmiotów, których dotyczą równoległe decyzje Komisji z dnia 26 października 2004 r. w sprawach GDF/ENI i GDF/Enel. Podnoszą one w tym kontekście, że w tych sprawach Komisja zrezygnowała z nałożenia grzywnien, wskazując na dopiero co przeprowadzoną liberalizację, a ponadto że powinna to była uczynić również w niniejszym przypadku, ponieważ przypadki te są we wszystkich parametrach porównywalne lub identyczne.

Po czwarte skarżące podnoszą, że rzekome uzgodnienia z 1975 r. są już przedawnione, ponieważ zakończone zostały więcej niż pięć laty przed kontrolami Komisji.

Po piąte skarżące zarzucają błędne obliczenie grzywny.

Ponadto podnoszą one, że Komisja naruszyła zasady odpowiedzialności za naruszenia konkurencji, ponieważ E.ON AG nie może być pociągany do odpowiedzialności za rzekome naruszenia popełnione przez E.ON Ruhrgas AG ani bezpośrednio, ani pośrednio.

Skarga wniesiona w dniu 16 września 2009 r. — Centraal bureau voor de statistiek przeciwko Komisji

(Sprawa T-361/09)

(2009/C 282/98)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Centraal bureau voor de statistiek (Den Haag, Niderlandy) (przedstawiciel: R. van den Tweel, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 7 lipca 2009 r. ESTAT/E-1/ME/ykl/eb D(2009) 10188 dotyczącej ostatecznej zapłaty wkładu do wydatków powstałych w związku z badaniem struktury 2005 w wysokości 546 818,77 Eur;

— ewentualnie, zobowiązanie Komisji do dodatkowej zapłaty kwoty 38 295,55 Eur wraz z odsetkami liczonymi od 45 dnia po wydaniu decyzji z dnia 7 lipca 2009 r. do dnia rzeczywistej zapłaty;

— w każdym razie obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zdaniem strony skarżącej zaskarżona decyzja nie jest zgodna ani z rozporządzeniem Rady (EWG) nr 571/88 z dnia 29 lutego 1988 r. w sprawie organizacji badań statystycznych Wspólnoty dotyczących struktury gospodarstw rolnych w latach 1988-1997 (Dz.U. L 56, s. 1) w zmienionym brzmieniu, ani z porozumieniem zawartym pomiędzy stroną skarżącą a Komisją w przedmiocie wkładu Wspólnot do wydatków związanych z badaniem struktury 2005 w Niderlandach (nr porozumienia 62102.2005.001-2005.055), ani z zasadami pewności prawa i ochrony uzasadnionych oczekiwań oraz obowiązkiem uzasadnienia. W każdym razie w decyzji nieprawidłowo ustalono wkład przysługujący stronie skarżącej.

W ramach zarzutu pierwszego strona skarżąca podnosi, że Komisja bezprawnie nie udzieliła jej wkładu w rozumieniu art. 14 ust. 1 rozporządzenia nr 571/88, a zamiast tego zwróciła się do niej o podanie dokładnych danych w przedmiocie powstałych wydatków, a nie tylko w przedmiocie liczby gospodarstw rolnych objętych badaniem. Ponieważ art. 14 rozporządzenia wyraźnie przewiduje stałą kwotę maksymalną w wysokości 700 000 Eur za każde gospodarstwo rolne objęte badaniem, odmienna wykładnia jest ponadto niezgodna z zasadą ochrony uzasadnionych oczekiwań i zasadą pewności prawa.

W ramach drugiego zarzutu strona skarżąca wskazuje, że art. II.14.3 porozumienia pomiędzy nią a Komisją nie ma zastosowania do wydatków zafakturowanych przez Ministerie van landbouw (ministerstwo rolnictwa). Komisja bezprawnie nie w pełni uwzględniła te rachunki jako rzeczywiście powstałe wydatki objęte prawem wsparcia. W każdym razie brak jest odpowiedniego uzasadnienia decyzji Komisji.

Wreszcie, strona skarżąca podnosi pomocniczo, że wydatki objęte prawem wsparcia — w przypadku gdyby art. II.14.3 porozumienia jednak miał zastosowanie — zostały obliczone nieprawidłowo lub w sposób niezrozumiały bez dokładnego

uzasadnienia, ponieważ Komisja bezprawnie ujęła pośrednio produktywne godziny w obliczeniu podlegającej zastosowaniu stawki godzinowej. Argumentacja Komisji w zaskarżonej decyzji nie została przedstawiona w sposób dokładny i jednoznaczny. Wobec powyższego, decyzja została w każdym razie wydana z naruszeniem obowiązku uzasadnienia.

**Odwołanie od wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej
wydanego w dniu 7 lipca 2009 r. w sprawie F-39/08
Lebedef przeciwko Komisji, wniesione w dniu 21
września 2009 r. przez Giorgia Lebedefa**

(Sprawa T-364/09 P)

(2009/C 282/99)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Giorgio Lebedef (Senningerberg, Luksemburg) (przedstawiciel: F. Frabetti, avocat)

Dru ga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania wnoszącego odwołanie

- Uchylenie wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej wydanego w dniu 7 lipca 2009 r. w sprawie F-39/08 Giorgio LEBEDEF, zamieszkały 4, Neie Wee, L-1670, Senningerberg, Luksemburg, urzędnik Komisji Europejskiej, wspierany i reprezentowany przez adwokata Frédéric FRABETTI'ego, 5, rue Jean Bertels, L-1230 Luksemburg, z adresem do doręczeń w Luksemburgu, przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, reprezentowanej przez swoich pełnomocników, z adresem do doręczeń w Luksemburgu, mającego za przedmiot żądanie stwierdzenia nieważności decyzji z dnia 29 maja 2007 r., 20 czerwca 2007 r., 28 czerwca 2008 r., 6 lipca 2007 r., jak również dwóch decyzji z dnia 26 lipca 2007 r. oraz decyzji z dnia 2 sierpnia 2007 r. dotyczących pomniejszenia o 32 dni prawa do urlopu skarżącego za 2007 r.;
- Uwzględnienie żądań wnoszącego odwołanie podniesionych w pierwszej instancji;
- Ewentualnie, przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia Sądowi do spraw Służby Publicznej;
- Orzeczenia w przedmiocie kosztów i obciążenie nimi Komisji.

Zarzuty i główne argumenty

W ramach niniejszego odwołania wnoszący odwołanie wnosi o uchylenie wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej (SSP) wydanego w dniu 7 lipca 2009 r. w sprawie F-39/08 Lebedef przeciwko Komisji, oddalającego skargę, w której skarżący wniósł o stwierdzenie nieważności szeregu decyzji dotyczących pomniejszenia o 32 dni jego prawa do urlopu za 2007 r.

W uzasadnieniu odwołania wnoszący odwołanie podnosi dziewięć zarzutów dotyczących:

- naruszenia m.in. art. 1 akapit szósty załącznika II do regulaminu pracowniczego urzędników Wspólnot Europejskich dotyczącego składu oraz działania Komitetu Pracowniczego, jak również art. 1 ust. 2 porozumienia ramowego dotyczącego stosunków pomiędzy Komisją a organizacjami związkowymi i zawodowymi;
- wykładni i błędnego zastosowania koncepcji „swobodnego zrzeszania się” opartej na art. 24 b regulaminu;
- naruszenia dotyczącego „pracy w niepełnym wymiarze godzin ze względów zdrowotnych” pkt III.c decyzji Komisji z dnia 28 kwietnia 2004 r. w sprawie ustanowienia przepisów wykonawczych w dziedzinie nieobecności z powodu choroby lub wypadku i w szczególności punktu stanowiącego, że „ewentualnie wzięte dni urlopu należy odnotowywać jako całe” [tłumaczenie nieoficjalne];
- błędnej oceny stanu zdrowia wnoszącego odwołanie;
- wykładni i błędnego zastosowania pojęć „udział w reprezentacji personelu”, „oddelegowanie do pełnienia misji związkowych” i „misja związkowa”;
- przeinaczenia i wypaczenia okoliczności stanu faktycznego i stwierdzeń wnoszącego odwołanie oraz nieścisłości materialnej stwierdzeń SSP dotyczących rejestracji „nieusprawiedliwionych nieobecności” w SysPer2;
- naruszenia prawa przez SSP w ramach wykładni pojęcia „nieobecności” tak jak jest ono definiowane w art. 57, 59 i 60 regulaminu;
- naruszenia prawa przez SSP dotyczącego zastosowania art. 60 regulaminu; oraz
- braku uzasadnienia jeżeli chodzi o ocenę przez SSP ośmiu ww. zarzutów.

Skarga wniesiona w dniu 17 września 2009 r. — Insula przeciwko Komisji**(Sprawa T-366/09)**

(2009/C 282/100)

*Język postępowania: francuski***Strony**

Strona skarżąca: Conseil scientifique international pour le développement des îles (Insula) (Paryż, Francja) przedstawiciele: J.-D. Simonet i P. Marsal, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- uznanie skargi za dopuszczalną i zasadną;
- stwierdzenie, że żądanie Komisji zmierzające do uzyskania zwrotu kwoty 114 996,82 EUR nie jest zasadne, a w konsekwencji nakazanie Komisji wydania noty debetowej opiewającej na 114 996,82 EUR;
- stwierdzenie, że żądanie Komisji zmierzające do uzyskania zwrotu kwoty 253 617,08 EUR jest zasadne w części, a w konsekwencji nakazanie Komisji wydania noty debetowej opiewającej na 174 044,85 EUR;
- nakazanie Komisji zapłaty odszkodowania w kwocie 146 261,06 EUR;
- tytułem żądania ewentualnego, stwierdzenie, że skarżąca ma uprawnienie do ekwiwalentu pieniężnego w wysokości 573 273,42 EUR;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Strona skarżąca w skardze opartej na klauzuli arbitrażowej, wnosi do Sądu o stwierdzenie, iż noty debetowe, na mocy których Komisja dochodzi, w następstwie sprawozdania OLAF, zwrotu zaliczek wypłaconych skarżącej, są niezgodne z postanowieniami szeregu umów zawartych w odniesieniu do projektów realizowanych w ramach szczegółowego programu badań, rozwoju technologicznego i prezentacji w dziedzinie energetyki, środowiska naturalnego i trwałego rozwoju, a także programu ALTENER II.

Zarzuty i główne argumenty podniesione przez skarżącą są zasadniczo identyczne z tym, które podniesiono w sprawie T-246/09 Insula przeciwko Komisji ⁽¹⁾.

Odwołanie od postanowienia Sądu do spraw Służby Publicznej wydanego w dniu 8 lipca 2009 r. w sprawie F-62/08 Sevenier przeciwko Komisji wniesione w dniu 23 września 2009 r. przez Roberto Sevenier**(Sprawa T-368/09 P)**

(2009/C 282/101)

*Język postępowania: francuski***Strony**

Wnoszący odwołanie: Roberto Sevenier (Paryż, Francja) (przedstawiciele: E. Boigelot i L. Defalque, adwokaci)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie postanowienia, wydanego w dniu 8 lipca 2009 r. przez trzecią izbę Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej w sprawie F-62/08 Sevenier przeciwko Komisji dostarczonego skarżącemu w dniu 13 lipca 2009 r.;
- uwzględnienie żądań przedstawionych przez wnoszącego odwołanie w postępowaniu przed Sądem do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania w dwóch instancjach.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej sprawie skarżący wnosi o uchylenie postanowienia, wydanego w dniu 8 lipca 2009 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-62/08 Sevenier przeciwko Komisji, w którym Sąd do spraw Służby Publicznej oddalił jako oczywiście niedopuszczalną skargę, w której skarżący żądał stwierdzenia nieważności decyzji Komisji z dnia 24 września 2007 r., ponieważ na jej mocy został odrzucony wniosek skarżącego mający na celu po pierwsze cofnięcie jego rezygnacji z dnia 19 października 1983 r. i po drugie zwołanie komisji lekarskiej.

Na poparcie odwołania skarżący powołuje przede wszystkim jeden zarzut polegający na naruszeniu prawa przez Sąd do spraw Służby Publicznej poprzez wykładnię pojęcia aktu wyłącznie potwierdzającego, gdyż Sąd do spraw Służby Publicznej uznał decyzję wyraźną, wydaną po tym jak w sposób dorozumiany został odrzucony wniosek skarżącego, jako akt wyłącznie potwierdzający pomimo tego, że decyzja ta uwzględniała w części żądanie skarżącego.

Posiłkowo skarżący twierdzi, że Sąd do spraw Służby Publicznej wypaczył i nie uwzględnił dowodów zawartych w aktach sprawy oraz nie wywiązał się z obowiązku uzasadnienia stwierdzając, że żadna szczególna okoliczność właściwa niniejszej sprawie nie uzasadnia, żeby Sąd nie zastosował utrwalonego orzecznictwa w odniesieniu do aktu wyłącznie potwierdzającego.

⁽¹⁾ Dz.U. 2009, C 193, s. 30.

Skarga wniesiona w dniu 18 września 2009 r. — GDF Suez przeciwko Komisji**(Sprawa T-370/09)**

(2009/C 282/102)

*Język postępowania: francuski***Strony**

Strona skarżąca: GDF Suez (Paryż, Francja) (przedstawiciele: J.-P. Gunther i C. Breuvart, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności — w całości lub w części — art. 1 decyzji, w którym uznano, że spółka GDF SUEZ naruszyła postanowienia art. 81 ust. 1 WE poprzez uczestnictwo w porozumieniu oraz w uzgodnionych praktykach w sektorze gazu ziemnego przynajmniej od dnia 1 stycznia 1980 r. do dnia 30 września 2005 r. — w odniesieniu do naruszenia popełnionego w Niemczech, oraz od dnia 10 sierpnia 2000 r. przynajmniej do dnia 30 września 2005 r. — w odniesieniu do naruszenia popełnionego we Francji, a w konsekwencji stwierdzenie nieważności także art. 3 decyzji, w którym wezwano GDF Suez do zaprzestania popełniania naruszeń wskazanych w art. 1 lub naruszeń mających identyczny bądź podobny cel lub skutek;
- tytułem żądania ewentualnego, zniesienie lub znaczące obniżenie kwoty grzywny, jaką nałożono na GDF Suez na mocy art. 2 decyzji;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W ramach niniejszej skargi GDF Suez wnosi tytułem żądania głównego o stwierdzenie nieważności — w całości lub w części — decyzji C(2009) 5355 wersja ostateczna, wydanej przez Komisję Europejską w dniu 8 lipca 2009 r. w odniesieniu do postępowania na podstawie art. 81 WE (sprawa COMP/39.401 — E.ON/GDF), dotyczącej porozumienia i uzgodnionych praktyk w sektorze gazu ziemnego. Tytułem żądania ewentualnego skarżąca wnosi o zniesienie, względnie o obniżenie grzywny, jaka została na nią nałożona na mocy tej decyzji.

W uzasadnieniu głównego żądania stwierdzenia nieważności skarżąca podnosi cztery zarzuty dotyczące:

- naruszenia art. 81 WE, reguł dotyczących gromadzenia dowodów oraz obowiązku uzasadnienia w odniesieniu do kwestii istnienia porozumienia lub uzgodnionych praktyk między GDF Suez a E.ON/E.ON Ruhrgas przed sierpniem 2000 r., ze względu na:

— brak antykonkurencyjnego celu i skutku pism z 1975 r. przed sierpniem 2000 r.;

— brak wpływu na wewnątrzwspólnotową wymianę handlową przed sierpniem 2000 r.; oraz

— brak jakiegokolwiek dowodu na okoliczność istnienia zarzucanego naruszenia między styczniem 1980 r. a lutym 1999 r.;

— naruszenie art. 81 WE, reguł dotyczących gromadzenia dowodów oraz obowiązku uzasadnienia w odniesieniu do kwestii istnienia porozumienia lub uzgodnionych praktyk między GDF Suez a E.ON/E.ON Ruhrgas po sierpniu 2000 r., ze względu na:

— brak jednego i ciągłego naruszenia między dniem 1 stycznia 1980 r. a dniem 30 września 2005 r., a w konsekwencji przedawnienie pism z 1975 r.;

— brak między stronami wspólnej woli stosowania pism z 1975 r. po sierpniu 2000 r.;

— oczywiście błędną ocenę przebiegu spotkań i wymiany korespondencji między GDF Suez a E.ON/E.ON Ruhrgas; oraz

— brak oceny niezależnych działań DF Suez w Niemczech oraz E.ON/E.ON Ruhrgas we Francji;

— oczywisty brak dowodów na okoliczność istnienia porozumienia lub uzgodnionych praktyk dotyczących ograniczenia przez E.ON/E.ON Ruhrgas wykorzystania we Francji gazu transportowanego gazociągami MEGAL, ze względu na:

— niezaistnienie na rynku francuskim jakiegokolwiek naruszenia wynikającego z pisma „*Direktion G*”;

— oczywiście błędną interpretację dotyczących Francji spotkań i dotyczącej tego państwa wymiany korespondencji między GDF Suez a E.ON/E.ON Ruhrgas;

— wyłączenie dotyczące monopolu prawnego GDF Suez w zakresie importu i dostawy gazu we Francji przed uwolnieniem rynku gazu w styczniu 2003 r.;

- błędne ustalenia faktyczne oraz naruszenia prawa dotyczące stosowania art. 81 WE, w odniesieniu do kwestii istnienia porozumienia lub uzgodnionych praktyk między GDF Suez a E.ON/E.ON Ruhrgas po sierpniu 2004 r.

W uzasadnieniu żądania ewentualnego zniesienia grzywny skarżąca podnosi jeden zarzut dotyczący naruszenia zasad równego traktowania, proporcjonalności i niedziałania prawa wstecz.

W uzasadnieniu dalszego żądania ewentualnego odnoszącego się do kwestii obniżenia kwoty grzywny skarżąca podnosi sześć zarzutów dotyczących:

- okoliczności, że zarzucane naruszenie dotyczące rynków gazu we Francji nie zostało udowodnione w wymagany prawem sposób oraz okoliczności, że zaskarżona decyzja zawiera w tym względzie braki w uzasadnieniu;
- naruszenia zasad równego traktowania i proporcjonalności poprzez nałożenie na GDF Suez i E.ON/E.ON Ruhrgas grzywny w identycznej wysokości;
- błędnej oceny czasu trwania naruszenia;
- błędnej oceny wagi naruszenia;
- błędnej oceny kwestii konieczności stosowania względem GDF Suez cła importowego wynoszącego 15 %; oraz
- błędnej oceny okoliczności łagodzących.

Skarga wniesiona w dniu 24 września 2009 r. — Retractable Technologies przeciwko OHIM — Abbott Laboratories (RT)

(Sprawa T-371/09)

(2009/C 282/103)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Retractable Technologies, Inc. (Little Elm, Teksas, Stany Zjednoczone Ameryki) (przedstawiciel: adwokat K. Dröge)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Abbott Laboratories (Abbott Park IL, Stany Zjednoczone Ameryki)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji nr R 1234/2008-4 Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 24 lipca 2009 r.,

- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: graficzny znak towarowy „RT” dla towarów należących do klasy 10 (zgłoszenie nr 4 129 037)

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Abbott Laboratories

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: hiszpański słowny znak towarowy „RTH” dla towarów należących do klasy 10

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: częściowe uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 ⁽¹⁾, gdyż w przypadku rozpatrywanych oznaczeń nie istnieje niebezpieczeństwo wprowadzenia w błąd.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz. U. 2009 L 78, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 21 września 2009 r. — Visti Beheer przeciwko OHIM — Meister (GOLD MEISTER)

(Sprawa T-372/09)

(2009/C 282/104)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Visti Beheer BV (Rotterdam, Niderlandy) (przedstawiciel: adwokat A. Herbertz)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Meister + Co. AG (Wollerau, Szwajcaria)

Żądania strony skarżącej

- zmiana decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego z dnia 26 czerwca 2009 r. (sprawa R 1465/2008-1) przez uchylenie decyzji Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego wydanej w postępowaniu w sprawie sprzeciwu i dopuszczenie do rejestracji zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego nr 5 243 209 dla spornych towarów;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Strona skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy „GOLD MEISTER” dla towarów i usług z klas 3, 14, 16, 35, 37, 40 i 42 (zgłoszenie nr 5 243 209)

Właściciel znaku lub oznaczenia,

na które powołano się w sprzeciwie: Meister + Co. AG

Znak lub oznaczenie,

na które powołano się w sprzeciwie: Słowny niemiecki znak towarowy nr 39 534 716 i wspólnotowy znak towarowy nr 2 607 737 „MISTER” dla towarów z klasy 14, przy czym sprzeciw dotyczy wyłącznie rejestracji dla towarów należących do tej klasy

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 (¹), ponieważ w przypadku kolidujących ze sobą znaków towarowych nie istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd.

(¹) Rozporządzenie Rady z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 78 s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 25 września 2009 r. — El Corte Inglés przeciwko OHIM — Pucci International (Emidio Tucci)

(Sprawa T-373/09)

(2009/C 282/105)

Język skargi: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: El Corte Inglés, SA (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat J. Rivas Zurdo)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Emilio Pucci International BV (Amsterdam, Niderlandy)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 18 czerwca 2009 r. w sprawach połączonych 770/2008-2 i 826/2008-2 w części dotyczącej częściowego uwzględnienia odwołań strony skarżącej i drugiej strony w postępowaniu przed Izbą Odwoławczą, odmowy rejestracji wspólnotowego znaku towarowego nr 3 679 591 dla klas 3, 18, 24, 25 i dla „produktów do czyszczenia; waty stalowej” z klasy 21;
- dopuszczenie do rejestracji wspólnotowego znaku towarowego nr 3 679 591 „EMIDIO TUCCI” w całości;
- obciążenie strony pozwanej i drugiej strony w postępowaniu przed Izbą Odwoławczą, o ile przystąpi do niniejszego postępowania, kosztami.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Strona skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy „EMIDIO TUCCI” (zgłoszenie do rejestru nr 3 679 594), zapisany pismem ręcznym, dla towarów i usług z klas 1–45

Właściciel znaku lub oznaczenia,

na które powołano się w sprzeciwie: Emilio Pucci International BV

Znak lub oznaczenie,

na które powołano się w sprzeciwie: Graficzny wspólnotowy znak towarowy „EMILIO PUCCI” nr 203570 (klasy 18 i 24), słowne włoskie znaki towarowe nr 769250 (klasy 3, 14, 18, 21, 24, 25 i 33) oraz nr 274991 (klasy 9, 12, 18, 20, 26, 27 i 34), jak również graficzny włoski znak towarowy nr 275894 (klasy 14, 18, 24 i 25).

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Częściowe uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Częściowe uwzględnienie odwołań wniesionych przez stronę skarżącą i drugą stronę w postępowaniu przed Izbą Odwoławczą

Podniesione zarzuty: Nieprawidłowa wykładnia art. 8 ust. 1 lit. b) i art. 8 ust. 5 rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 28 września 2009 r. — Lorenz Shoe Group przeciwko OHIM — Fuzhou Fuan Leather Plastics Clothing Making (Ganeder)

(Sprawa T-374/09)

(2009/C 282/106)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Lorenz Shoe Group AG (Taufkirchen, Austria) (przedstawiciel: adwokat M. Douglas)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Fuzhou Fuan Leather Plastics Clothing Making Co. Ltd (Fujian, Chińska Republika Ludowa)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej z dnia 16 lipca 2009 r. w sprawie R 1289/2008-1;
- obciążenie Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Fuzhou Fuan Leather Plastics Clothing Making Co. Ltd

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „Ganeder” dla towarów z klas 14, 18 i 25 (zgłoszenie nr 5 108 774)

Właściciel znaku lub oznaczenia,

na które powołano się w sprzeciwie: Strona skarżąca (dawniej shoe fashion group LORENZ AG)

Znak lub oznaczenie,

na które powołano się w sprzeciwie: Słowny znak towarowy „Ganter” dla towarów z klasy 25 (wspólnotowy znak towarowy nr 469 262), przy czym sprzeciw został wniesiony tylko wobec rejestracji dla towarów z tej klasy

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Oddalenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 ⁽¹⁾, ponieważ w przypadku kolidujących ze

sobą znaków towarowych istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 78, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 25 września 2009 r. — Glenton España przeciwko OHIM — Polo/Lauren (POLO SANTA MARIA)

(Sprawa T-376/09)

(2009/C 282/107)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Glenton España, SA (Madryd, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokaci E. Armijo Chávarri i A. Castán Pérez-Gómez)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Drugą stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: The Polo/Lauren Company L.P. (Nowy Jork, Stany Zjednoczone)

Żądania strony skarżącej

- Przyjęcie skargi;
- Zmiana decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 18 czerwca 2009 r. w sprawie R 594/2008-2;
- Obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: strona skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: graficzny znak towarowy „POLO SANTA MARIA” dla towarów i usług z klas 18, 25, 36, 41 i 43

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: druga strona postępowania przed Izbą Odwoławczą

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: rejestracja graficznego znaku towarowego „znak sylwetki gracza polo” w Beneluksie dla towarów z klas 18 i 25

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: uwzględnienie sprzeciwu w zakresie wszystkich spornych towarów

Decyzja Izby Odwoławczej: częściowe unieważnienie spornej decyzji

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 207/2009 ze względu na mylne ustalenie przez Izbę Odwoławczą, że w przypadku rozpatrywanych znaków istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd

Skarga wniesiona w dniu 29 września 2009 r. — Mövenpick-Holding przeciwko OHIM (PASSIONATELY SWISS)

(Sprawa T-377/09)

(2009/C 282/108)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Mövenpick — Holding AG (przedstawiciel: adwokat M. Taxhet)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania strony skarżącej

- zmiana decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego z dnia 23 lipca 2009 r. i opublikowanie zgłoszenia znaku towarowego PASSIONATELY SWISS (zgłoszenie nr 6 701 031);
- ewentualnie stwierdzenie, że art. 7 ust. 1 lit. b) i c) oraz art. 7 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 40/94 nie stoją na przeszkodzie rejestracji wspomnianego znaku, stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego z dnia 23 lipca 2009 r. i przekazanie sprawy Izbie Odwoławczej celem ponownego rozpatrzenia;
- ewentualnie zmiana decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego z dnia 23 lipca 2009 r. i opublikowanie znaku towarowego PASSIONATELY SWISS (zgłoszenie nr 6 701 031) wraz z oświadczeniem strony skarżącej o zrzeczeniu się wyłącznych praw do elementu SWISS wspomnianego znaku;
- ewentualnie stwierdzenie, że art. 7 ust. 1 lit. b) i c) oraz art. 7 ust. 2 rozporządzenia nr 40/94 nie stoją na przeszkodzie

rejestracji zgłoszonego znaku, jeżeli strona skarżąca złoży oświadczenie o zrzeczeniu się wyłącznych praw do elementu SWISS wspomnianego znaku, stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego z dnia 23 lipca 2009 r. i przekazanie sprawy Izbie Odwoławczej celem ponownego rozpatrzenia;

— obciążenie Urzędu kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „PASSIONATELY SWISS” dla towarów i usług z klas 16, 35, 41, 43 i 44 (zgłoszenie nr 6 701 031)

Decyzja eksperta: Odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia nr 207/2009 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 78, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 30 września 2009 r. — SPAR przeciwko OHIM — SPA Group Europe (SPA GROUP)

(Sprawa T-378/09)

(2009/C 282/109)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: SPAR Handelsgesellschaft mbH (Schenefeld, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci R. Kaase i J.-C. Plate)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: SPA Group Europe Ltd & Co. KG (Norymberga, Niemcy)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 16 lipca 2009 r., wydanej w sprawie R 123/2008-1 z powodu niezgodności z art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94 ⁽¹⁾,

— obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania, włącznie z kosztami postępowań w przedmiocie sprzeciwu i odwołania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: SPA Group Europe Ltd & Co. KG

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „SPA GROUP” dla towarów i usług należących do klas 16, 35, 41 i 44 (zgłoszenie nr 4 038 171)

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: niemiecki słowny znak towarowy „SPAR” dla towarów i usług należących do klas 1-36 i 38-41 (nr 30 108 039.9) i niemiecki graficzny znak towarowy „SPAR” dla usług należących do klas 35, 36 i 39 (nr 30 404 087.8)

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: oddalenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94, ponieważ w przypadku rozpatrywanych znaków towarowych brak jest niebezpieczeństwa wprowadzenia w błąd.

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) Nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz. U. 1994, L 11, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 24 września 2009 r. — Włochy przeciwko Komisji

(Sprawa T-379/09)

(2009/C 282/110)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Republika Włoska (przedstawiciel: F. Arena, avvocato dello Stato)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C (2009) 5497 z dnia 13 lipca 2009 r. dotyczącej systemów pomocy państwa nr C 6/2004 (uprzednio NN 70/01) i C 5/2005 (uprzednio NN 71/04), które zostały przez Włochy wprowadzone w

życie na korzyść szklarni (wyłączenie z akcyzy na paliwo używane dla celów ogrzewania szklarni).

— obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Rząd włoski wnosi do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich skargę na decyzję Komisji C (2209) 5497 z dnia 13 lipca 2009 r. dotyczącą systemów pomocy państwa nr C 6/2004 (uprzednio nr 70/01) i C 5/2005 (uprzednio nr 71/04), które zostały przez Włochy wprowadzone w życie na korzyść szklarni (wyłączenie z akcyzy na paliwo używane dla celów ogrzewania szklarni).

Skarga ta ma za podstawę pięć zarzutów.

W drodze pierwszego zarzutu skarżąca podnosi, że zaskarżona decyzja narusza art. 87 ust. 1 traktatu WE, ponieważ przepisy ustawodawcze uznane za niezgodną ze wspólnym rynkiem pomoc państwa nie charakteryzują się selektywnością zarówno ze względu na to, że każdy podmiot działający w ramach sektora rolniczego posiada możliwość skorzystania ze stawek odnoszących się do akcyzy na paliwo przeznaczone do ogrzewania szklarni jak i na poważne różnice pomiędzy uprawą szklarniową i uprawą na otwartym powietrzu, w ramach której brak jest kosztów produkcyjnych związanych z paliwem przeznaczonym do ogrzewania.

W drodze drugiego zarzutu skarżąca, podnosząc naruszenie art. 87 ust. 1 traktatu WE twierdzi również, iż przepisy ustawowe, o których mowa nie wywołują jakichkolwiek zakłóceń konkurencji. Celem uzasadnienia swojej tezy przywołuje ona także Wspólnotowe wytyczne dla sektora rolnego i leśnego na lata 2007-2013, w których w pkt 167 wyraźnie stwierdza się, że całkowite lub częściowe zwolnienia podatkowe z tytułu wykorzystywania paliw do celów podstawowej produkcji rolnej nie wywołują zakłóceń konkurencji ze względu na małe rozmiary gospodarstw rolnych w Unii Europejskiej.

W drodze trzeciego zarzutu podnosi się brak uzasadnienia odnośnie do zarzucanych zakłóceń konkurencji.

W drodze czwartego zarzutu skarżąca podnosi naruszenie art. 8 dyrektywy 92/81/WE (¹), art. 15 dyrektywy 2003/96/WE (²) a także art. 33, 36 i 87 traktatu WE. Podnosi się w szczególności, że wspomniane dyrektywy w sposób wyraźny zezwalają na wyłączenia i że w każdym razie badanie zgodności z prawem wspólnotowym należy przeprowadzać przy wzięciu pod uwagę nie tylko reguł konkurencji ale także a nawet przede wszystkim przepisów dotyczących wspólnej polityki rolnej. W tym względzie utrzymuje się, że wspólna polityka rolna ma pierwszeństwo przed regułami konkurencji. Miałoby to prowadzić do wniosku, iż jeśli zakwestionowane środki są zgodne z celami zawartymi w art. 33 traktatu to brak jest możliwości zastosowania przepisów z zakresu pomocy państwa.

W drodze piątego i ostatniego zarzutu skarżąca podnosi naruszenie art. 87 ust. 3 traktatu WE twierdząc, iż w każdym razie powinno znaleźć zastosowanie odstępstwo ustanowione w tym przepisie ze szczególnym odniesieniem do zastosowania odstępstwa ze względu na przywołaną w pkt 3.5 Wspólnotowych wytycznych dla pomocy państwa w sektorze rolnym z 2000 r. ochronę środowiska.

- (¹) Dyrektywa Rady 92/81/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie harmonizacji struktur akcyzy na oleje mineralne (Dz. U. 316 z dnia 31.10.1992, s. 12).
- (²) Dyrektywa Rady 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej (Dz. U. L 283 z 31.10.2003, s. 51).

Skarga wniesiona w dniu 24 września 2009 r. — Bianchin przeciwko OHIM — Grotto (GASOLINE)

(Sprawa T-380/09)

(2009/C 282/111)

Język skargi: włoski

Strony

Strona skarżąca: Luciano Bianchin (Asolo, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci G. Massa i P. Massa)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Drugą stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Grotto SpA (Chiuppano, Włochy)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 13 lipca 2009 r. ze względu na wszystkie wskazane powody i obciążenie OHIM kosztami postępowania;
- nakazanie sporządzenia akt postępowania nr B 630410, nr 000002087/C, nr R1455/2008-2.

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie: słowny znak towarowy „GASOLINE” (zgłoszenie nr 2 901 064) dla towarów z klasy 9

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: skarżący

Strona wnosząca o unieważnienie wspólnotowego znaku towarowego: GROTTTO S.p.A.

Prawo ze znaku towarowego przysługujące stronie wnoszącej o unieważnienie: włoski graficzny znak towarowy zawierający element słowny „GAS (keep it simple)” (zarejestrowany pod nr 959 343 i 876 729) dla, między innymi, towarów z klasy 9, oraz wspólnotowy graficzny znak towarowy zawierający element słowny „GAS” (nr 2 867 463), dla towarów z klasy 9.

Decyzja Wydziału Unieważnień: uwzględnienie wniosku i unieważnienie rejestracji omawianego wspólnotowego znaku towarowego

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: całkowity brak znaczenia art. 8 ust. 1 lit. b) i art. 52 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 28 września 2009 r. — Fuller & Thaler Asset Management przeciwko OHIM (BEHAVIOURAL INDEX)

(Sprawa T-383/09)

(2009/C 282/112)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Fuller & Thaler Asset Management, Inc. (San Mateo, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: S. Małynicz, adwokat)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 11 czerwca 2009 r. w sprawie R 138/2009-1; oraz
- obciążenie OHIM własnymi kosztami postępowania oraz kosztami postępowania poniesionymi przez stronę skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „BEHAVIOURAL INDEX” dla towarów i usług z klasy 9 i 36

Decyzja eksperta: odmowa rejestracji wspólnotowego znaku towarowego

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia Rady nr 207/2009 ze względu na: i) popełnienie błędu przez Izbę Odwoławczą co do znaczenia i składni znaku towarowego oraz jego zdolności do natychmiastowego i bezpośredniego opisu rozpatrywanych towarów i usług; ii) niestwierdzenie przez Izbę Odwoławczą z urzędu okoliczności wskazujących na to, że rozpatrywany wspólnotowy znak towarowy jest opisowy dla właściwego kręgu odbiorców, mimo że Izba Odwoławcza słusznie stwierdziła, iż właściwy krąg odbiorców jest specjalistyczny; oraz iii) nieuwzględnienie przez Izbę Odwoławczą interesu ogólnego leżącego u źródła podstawy odmowy i niestwierdzenie na podstawie dowodów, podstawy odmowy specjalistycznej dziedzinie istnieje zasadne prawdopodobieństwo, iż inni przedsiębiorcy z tej dziedziny będą chcieli używać rozpatrywanego wspólnotowego znaku towarowego w przyszłości.

Skarga wniesiona w dniu 2 października 2009 r. — Annco przeciwko OHIM — Freche et fils (ANN TAYLOR LOFT)

(Sprawa T-385/09)

(2009/C 282/113)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Annco, Inc. (Nowy Jork, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: G. Triet, adwokat)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Drugą stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Freche et fils associés SARL (Paryż, Francja)

Żądania strony skarżącej

- uznanie skargi za uzasadnioną;
- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 1 lipca 2009 r. w sprawie R 1485/2008-1;
- zmiana decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 1 lipca 2009 r. w sprawie R 1485/2008-1 na korzyść rejestracji rozpatrywanego wspólnotowego znaku towarowego oprócz dla klasy 35 — dla klas 18 i 25;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Annco, Inc.

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: znak towarowy „ANN TAYLOR LOFT” dla towarów i usług z klas 18, 25 i 35

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Freche et fils

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: francuska rejestracja znaku towarowego „LOFT” dla towarów z klas 18 i 25

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady 207/2009, ponieważ Izba Odwoławcza błędnie stwierdziła, że istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd w przypadku rozpatrywanych znaków towarowych, naruszenie art. 75 rozporządzenia Rady 207/2009, ponieważ Izba Odwoławcza błędnie oparła się na dowodach i uzasadnieniu, w przedmiocie których skarżąca nie miała możliwości przedstawienia uwag.

Skarga wniesiona w dniu 5 października 2009 r. — Grúas Abril Asistencia przeciwko Komisji

(Sprawa T-386/09)

(2009/C 282/114)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Grúas Abril Asistencia, SL (Alicante, Hiszpania) (przedstawiciel: R. L. García García, abogado)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie, że oddalenie przez organy ochrony konkurencji i sądy hiszpańskie skargi złożonej przez skarżącą, GRUAS ABRIL ASISTENCIA, S.L., stanowi naruszenie art. 81 i 82 WE.
- Podjęcie w związku z tym przez Komisję Wspólnot Europejskich, która wydała zaskarżoną decyzję, niezbędnych środków, by wyegzekwować zaprzestanie tych niezgodnych z prawem działań, a także nałożenie kar pieniężnych i sankcji właściwych w przypadku takiego zachowania stanowiącego naruszenie, a w odpowiednim przypadku zapewnienie BAS HERMANOS, S.L. prawa do odszkodowania za szkody poniesione wskutek tego naruszenia.

- Wreszcie stwierdzenie, że zachowanie podmiotu MAPFRE MUTUALIDAD DE SEGUROS Y REASEGUROS A PRIMA FIJA (obecnie MAPFRE, S.A.) w stosunku do skarżącej jako jego dostawcy, polegające na jednostronnym narzucaniu cen płaconych przez niego za świadczone usługi pomocy drogowej, na ustalaniu cen niższych od kosztów takich usług, na nieuzasadnionym i arbitralnym wymaganiu świadczenia usług na warunkach nieobjętych umową (wykonywania usług za pomocą lawet z namalowanym logo MAPFRE), na groźbie zerwania umowy, jeżeli nie zostaną spełnione jego żądania i na zrealizowaniu w końcu tej groźby, stanowiły naruszenie hiszpańskiej ustawy o ochronie konkurencji (Ley Española de Defensa de la Competencia), a także art. 81 i 82 WE.
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżącą w niniejszym postępowaniu jest rodzinne przedsiębiorstwo prowadzące działalność polegającą na świadczeniu usług holowania na lawecie pojazdów w celu udzielenia pomocy drogowej.

Skarżąca wyraża w skardze sprzeciw wobec zachowania, jej zdaniem niezgodnego z regułami konkurencji, przedsiębiorstwa MAPFRE S.A., które w ramach stosunku umownego polegającego na korzystaniu z usług lawety w celu holowania i transportu na przyczepie pojazdów ubezpieczonych w MAPFRE, gdy było to wymagane przez MAPFRE lub osoby w nim ubezpieczone, wymagało, zgodnie z twierdzeniem skarżącej, by usługa była świadczona za pomocą pojazdów z namalowanym logo MAPFRE oraz żądało reklamowania swojego znaku handlowego nie oferując nic w zamian; a także narzucało ceny niższe od kosztu świadczonej usługi.

Na poparcie swojej skargi skarżąca podnosi naruszenie wspólnotowych i krajowych przepisów z dziedziny konkurencji.

Skarga wniesiona w dniu 2 października 2009 r. — Rosenruist przeciwko OHIM (przedstawienie dwóch krzywych przecinających się w jednym punkcie na kieszeni)

(Sprawa T-388/09)

(2009/C 282/115)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Rosenruist — Gestão e serviços, Lda (Funchal, Portugalia) (przedstawiciele: S. Gonzáles Malabia i S. Rizzo, adwokaci)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 18 czerwca 2009 r. w sprawie R 237/2009-2; oraz
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: znak towarowy przedstawiający dwie krzywe przecinające się w jednym punkcie na kieszeni dla towarów i usług z klasy 18 i 25

Decyzja eksperta: odmowa zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady 40/94 [obecnie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 207/2009], ponieważ Izba Odwoławcza błędnie stwierdziła, że rozpatrywany wspólnotowy znak towarowy nie miał samodzielnego charakteru odróżniającego.

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 5 października 2009 r. — Komisja przeciwko CAE Consulting Sven Rau

(Sprawa T-474/07) ⁽¹⁾

(2009/C 282/116)

Język postępowania: niemiecki

Prezes pierwszej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 79 z 29.3.2008.

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 24 września 2009 r. — Johnson & Johnson przeciwko OHIM — Simca (YourCare)

(Sprawa T-25/09) ⁽¹⁾

(2009/C 282/117)

Język postępowania: włoski

Prezes czwartej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz. U. C 69 z 21.3.2009.

SĄD DO SPRAW SŁUŻBY PUBLICZNEJ

Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (trzecia izba) z dnia 23 września 2009 r. — Neophytou przeciwko Komisji

(Sprawa F-22/05 RENV) ⁽¹⁾

(Służba publiczna — Skierowanie do Sądu po stwierdzeniu nieważności — Konkurs otwarty — Niewpisanie na listę rezerwową — Komisja konkursowa — Mianowanie)

(2009/C 282/118)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Neophytos Neophytou (Itzig, Luksembourg) (przedstawiciel: S. A. Pappas, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciel: J. Currall i H. Krämer, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Stwierdzenie nieważności decyzji komisji konkursowej konkursu EPSO/A/1/03 dotyczącej utworzenia rezerwy młodszych administratorów (A 8) posiadających obywatelstwo cypryjskie o nie wpisywaniu skarżącego na listę rezerwową tego konkursu — Sprawa T-43/07 P skierowana do Sądu do spraw Służby Publicznej po stwierdzeniu nieważności.

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) N. Neophytou pokryje połowę własnych kosztów postępowania przed Sądem i Sądem Pierwszej Instancji.
- 3) Komisja Wspólnot Europejskich pokryje, oprócz całości własnych kosztów postępowania przed Sądem i Sądem Pierwszej Instancji, połowę kosztów postępowania poniesionych przez N. Neophytou.

⁽¹⁾ Dz.U. C 155 z 25.6.2005, s. 29.

Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 7 lipca 2009 r. — Lebedef przeciwko Komisji

(Sprawa F-39/08) ⁽¹⁾

(Służba publiczna — Urzędnicy — Urlop — Czynności przedstawiciela pracowników — Oddelegowanie w połowie wymiaru czasu pracy do celów reprezentacji związkowej — Czynności reprezentacji ustanowionej na podstawie regulaminu pracowniczego — Nieobecność nieusprawiedliwiona — Pomniejszenie prawa do urlopu — Artykuł 60 regulaminu pracowniczego)

(2009/C 282/119)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Lebedef (Senningerberg, Luksemburg) (przedstawiciel: adwokat F. Frabetti)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: G. Berscheid i K. Herrmann, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Stwierdzenie nieważności szeregu decyzji dotyczących pomniejszenia o 32 dni prawa skarżącego do urlopu za 2007 r.

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona
- 2) G. Lebedef ponosi całość kosztów postępowania

⁽¹⁾ Dz.U. C 158 z 21.06.2008, s. 27

Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (pierwsza izba) z dnia 7 października 2009 r. — Pappas przeciwko Komisji**(Sprawa F-101/08) ⁽¹⁾**

(Służba publiczna — Urzędnicy — Emerytury — Przeniesienie do systemu wspólnotowego uprawnień emerytalnych nabytych przed rozpoczęciem służby we Wspólnotach — Odwołanie — Dopuszczalność — Odwołanie ze stanowiska w interesie służby — Wysokość emerytury)

(2009/C 282/120)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Spyridon Pappas (Bruksela (Belgia) (przedstawiciele: adwokaci L. Barattini i G. Mavros)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: D. Martin i K. Herrmann, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Stwierdzenie nieważności decyzji Office Gestion et liquidation des droits individuels (biura administracji i rozliczania uprawnień indywidualnych) ustalającej uprawnienia emerytalne skarżącego oraz obliczenia lat uprawniających do emerytury do uwzględnienia dla ustalenia tych uprawnień.

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) S. Pappas zostaje obciążony kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz. U. C 44 z 21.2.2009, s. 77.

Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 7 października 2009 r. — Marcuccio przeciwko Komisji**(Sprawa F-122/07) ⁽¹⁾**

(Służba publiczna- Urzędnicy — Wniosek o przeprowadzenie dochodzenia — Odmowa przetłumaczenia decyzji przez instytucję na język wybrany przez skarżącego — Oczywista niedopuszczalność — Skarga oczywiście pozbawiona jakiejkolwiek podstawy prawnej)

(2009/C 282/121)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Luigi Marcuccio (Tricase, Włochy) (przedstawiciel: adwokat G. Cipressa)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: J. Currall i C. Berardis-Kayser, pełnomocnicy wspierani przez adwokata A. Dal Ferro)

Przedmiot sprawy

Służba publiczna — Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji o nieuwzględnieniu wniosku skarżącego o przeprowadzenie dochodzenia w sprawie wydarzeń mających miejsce, gdy pracował on w przedstawicielstwie w Angoli — Wniosek o powiadomienie o wynikach dochodzenia — Stwierdzenie nieważności decyzji o nietłumaczeniu pisma na język wybrany przez skarżącego — Wniosek o zasądzenie odszkodowania

Sentencja postanowienia

- 1) Skarga Luigiego Marcuccio zostaje odrzucona jako częściowo oczywiście niedopuszczalna i częściowo oczywiście pozbawiona jakiejkolwiek podstawy prawnej.
- 2) Luigi Marcuccio zostaje obciążony kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz. U. C 64 z 8.3.2008, s. 65.

Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej (izba pierwsza) z dnia 7 października 2009 r. — Marcuccio przeciwko Komisji**(Sprawa F-3/08) ⁽¹⁾**

(Służba publiczna — Urzędnicy — Odmowa przetłumaczenia decyzji przez instytucję — Skarga oczywiście pozbawiona jakiejkolwiek podstawy prawnej — Artykuł 94 regulaminu)

(2009/C 282/122)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Luigi Marcuccio (Tricase, Włochy) (przedstawiciel: adwokat G. Cipressa)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: J. Currall i C. Berardis-Kayser, pełnomocnicy wspierani przez adwokata A. Dal Ferro)

Przedmiot sprawy

Stwierdzenie nieważności decyzji o nieprzetłumaczeniu pisma na język wybrany przez skarżącego — Żądanie odszkodowania

Sentencja postanowienia

- 1) Skarga Luigiego Marcuccio zostaje odrzucona jako oczywiście pozbawiona jakiegokolwiek podstawy prawnej.
- 2) Luigi Marcuccio zostaje obciążony kosztami postępowania.
- 3) Luigi Marcuccio zostaje obciążony obowiązkiem zapłaty na rzecz Sądu kwoty 1 000 EUR.

(¹) Dz. U. C 64 z 8.3.2008, s. 68.

Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej (pierwsza izba) z dnia 4 czerwca 2009 r. — De Britto Patricio-Dias przeciwko Komisji

(Sprawa F-56/08) (¹)

(Służba publiczna — Urzędnicy — Wspólny program ubezpieczeń zdrowotnych — Objęcie ubezpieczeniem podstawowym wspólnego programu ubezpieczeń zdrowotnych dzieci pozostających na utrzymaniu — Brak zażalenia — Oczywiście niedopuszczalność)

(2009/C 282/123)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: De Britto Patricio-Dias (Bruksela, Belgia) (przedstawiciel: L. Massaux, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: J. Currall i D. Martin, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Stwierdzenie nieważności decyzji organu powołującego oddalającej wniosek skarżącego o prawo korzystania przez jego dzieci z podstawowego systemu ubezpieczeń.

Sentencja postanowienia

- 1) Skarga De Britto Patricio-Dias zostaje odrzucona jako oczywiście niedopuszczalna.
- 2) De Britto Patricio-Dias zostaje obciążony kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 209 z 15.8.2008 s. 74.

Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 8 lipca 2009 r. — Sevenier przeciwko Komisji

(Sprawa F-62/08) (¹)

(Służba publiczna — Urzędnicy — Zakończenie służby — Rezygnacja — Cofnięcie rezygnacji)

(2009/C 282/124)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Roberto Sevenier (Paryż, Francja) (przedstawiciel: adwokat E. Boigelot)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: J. Currall i D. Martin, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji, w której odrzucony został wniosek skarżącego mający na celu cofnięcie jego rezygnacji i zwołanie komisji lekarskiej i w konsekwencji żądanie przywrócenia skarżącego do pracy w Komisji Europejskiej z jednoczesnym odtworzeniem ścieżki jego kariery od dnia złożenia przez niego rezygnacji.

Sentencja postanowienia

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako oczywiście niedopuszczalna.
- 2) Roberto Sevenier zostaje obciążony kosztami postępowania.
- 3) Umarza się postępowanie w sprawie wniosku o przystąpienie do sprawy.
- 4) Rada Unii Europejskiej zostaje obciążona własnymi kosztami odnoszącymi się do wniosku o przystąpienie do sprawy.

(¹) Dz. U. C 247 z 27.09.2008, s. 25.

Skarga wniesiona w dniu 14 września 2009 r. — Nijs przeciwko Europejskiemu Trybunałowi Obrachunkowemu

(Sprawa F-77/09)

(2009/C 282/125)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Bart Nijs (Bereldange, Luksemburg) (przedstawiciel: adwokat Frank Rollinger)

Strona pozwana: Europejski Trybunał Obrachunkowy

Przedmiot i opis sporu

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji komitetu ad hoc Europejskiego Trybunału Obrachunkowego z dnia 15 stycznia 2009 r. o odwołaniu skarżącego bez ograniczenia jego praw emerytalnych ze skutkiem od dnia 1 lutego 2009 r.

Żądania strony skarżącej

- tytułem żądania głównego, stwierdzenie nieważności decyzji komitetu ad hoc Europejskiego Trybunału Obrachunkowego z dnia 15 stycznia 2009 r. o odwołaniu skarżącego bez ograniczenia jego praw emerytalnych ze skutkiem od dnia 1 lutego 2009 r.,
- stwierdzenie nieważności decyzji 81-2007 Europejskiego Trybunału Obrachunkowego z dnia 20 września 2007 r. przyznającej komitetowi ad hoc uprawnienia przysługujące organowi powołującemu,
- stwierdzenie nieważności wszystkich decyzji o charakterze przygotowawczym podjętych przez wspomniany komitet ad hoc, a w szczególności decyzji z dnia 22/29 października, 23 listopada 2007 r. i z dnia 12 czerwca 2008 r. o wszczęciu dochodzenia administracyjnego,
- tytułem żądania pomocniczego, w razie nieuwzględnienia przez Sąd wniosków o stwierdzenie nieważności podniesionych tytułem żądania głównego, stwierdzenie, że nałożona przez komitet ad hoc Europejskiego Trybunału Obrachunkowego w dniu 15 stycznia 2009 r. sankcja jest przy wzięciu pod uwagę art. 10 regulaminu pracowniczego urzędników zdecydowanie zbyt surowa z powodów przedstawionych powyżej,
- odesłanie sprawy w celu ponownego jej rozpoznania przez organ powołujący Europejskiego Trybunału Obrachunkowego w innym składzie bądź nałożenie sankcji, która będzie zdecydowanie bardziej odpowiadać okolicznościom faktycznym, w razie gdyby zostało uznane, iż jest ona rzeczywiście niezbędna,
- ewentualnie, stwierdzenie w sposób wyraźny, że zasada rozsądnego czasu trwania postępowania nie została poszanowana w niniejszym przypadku, jak wskazano powyżej i wzięcie tego pod uwagę przy ewentualnym nakładaniu sankcji,
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 22 września 2009 r. — Schlienger przeciwko Komisji**(Sprawa F-79/09)**

(2009/C 282/126)

*Język postępowania: francuski***Strony**

Strona skarżąca: Marc Schlienger (Muchamiel, Hiszpania) (przedstawiciele: L. Levi i M. Vandenbussche, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Przedmiot i opis sporu

Po pierwsze żądanie stwierdzenia nieważności decyzji organu powołującego z dnia 15 grudnia 2008 r. dostarczonej w dniu 16 stycznia 2009 r. oddalającej wniosek skarżącego w sprawie uznania za chorobę zawodową w rozumieniu art. 73 regulaminu dolegliwości, która go dotknęła i po drugie w razie potrzeby żądanie stwierdzenia nieważności decyzji z dnia 11 czerwca 2009 r. oddalającej zażalenie skarżącego.

Żądanie zapłaty 12 tys. EUR tytułem zadośćuczynienia wraz z odsetkami za krzywdę moralną poniesioną przez skarżącego.

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji organu powołującego z dnia 15 grudnia 2008 r. dostarczonej w dniu 16 stycznia 2009 r. oddalającej wniosek skarżącego w sprawie uznania za chorobę zawodową w rozumieniu art. 73 regulaminu dolegliwości, która go dotknęła;
- w razie potrzeby stwierdzenia nieważności decyzji z dnia 11 czerwca 2009 r. oddalającej zażalenie skarżącego.
- obciążenie pozwanej zapłatą 12 tys. EUR tytułem zadośćuczynienia za krzywdę moralną;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 26 września 2009 r. — Lenz przeciwko Komisji**(Sprawa F-80/09)**

(2009/C 282/127)

*Język postępowania: niemiecki***Strony**

Strona skarżąca: Erika Lenz (Osnabrück, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci J. Römer i V. Lenz)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Przedmiot i opis sporu

Wniosek o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 4 maja 2009 r. o niepokryciu kosztów leczenia skarżącej przez naturopatę.

zarówno na etapie przed wniesieniem skargi jak i na etapie postępowania sądowego.

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności decyzji strony pozwanej z dnia 4 maja 2009 r., wydanej w formie decyzji rozstrzygającej w przedmiocie zażalenia z dnia 8 lipca 2009, i zasądzenie od strony pozwanej zwrotu kosztów naturopatii, wynoszących 297 EUR w wysokości 85 %, czyli do wysokości 253 EUR,
- Stwierdzenie, że strona pozwana jest zobowiązana do zwrotu kosztów medycznych skarżącej związanych z honorariami naturopty, po dniu 1 kwietnia 2009 r.,
- Obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania oraz kosztami pomocy prawnej poniesionymi przez skarżącą,

Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 29 września 2009 r.**D przeciwko Komisji****(Sprawa F-18/05 RENV) ⁽¹⁾**

(2009/C 282/128)

Język postępowania: francuski

Prezes pierwszej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz. U. C 155 z 25.6.2005, s. 25.

<u>Powiadomienie nr</u>	Spis treści (ciąg dalszy)	Strona
2009/C 282/125	Sprawa F-77/09: Skarga wniesiona w dniu 14 września 2009 r. — Nijis przeciwko Europejskiemu Trybunałowi Obrachunkowemu	65
2009/C 282/126	Sprawa F-79/09: Skarga wniesiona w dniu 22 września 2009 r. — Schlienger przeciwko Komisji ...	66
2009/C 282/127	Sprawa F-80/09: Skarga wniesiona w dniu 26 września 2009 r. — Lenz przeciwko Komisji	66
2009/C 282/128	Sprawa F-18/05 RENV: Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 29 września 2009 r. D przeciwko Komisji	67

CENY PRENUMERATY w 2009 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 000 EUR/rok (*)
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	100 EUR/miesiąc (*)
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie CD-ROM	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	700 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	70 EUR/miesiąc
Dziennik Urzędowy UE, seria C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	400 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	40 EUR/miesiąc
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie CD-ROM (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	500 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, CD-ROM dwa razy w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	360 EUR/rok (= 30 EUR/miesiąc)
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

(*) Pojedyncze egzemplarze: od 1 do 32 stron: 6 EUR
 od 33 do 64 stron: 12 EUR
 powyżej 64 stron: cena ustalana indywidualnie

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczym CD-ROM-ie.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratorzy informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sprzedaż i prenumerata

Odpłatne publikacje, wydawane przez Urząd Publikacji, dostępne są u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa oraz aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL